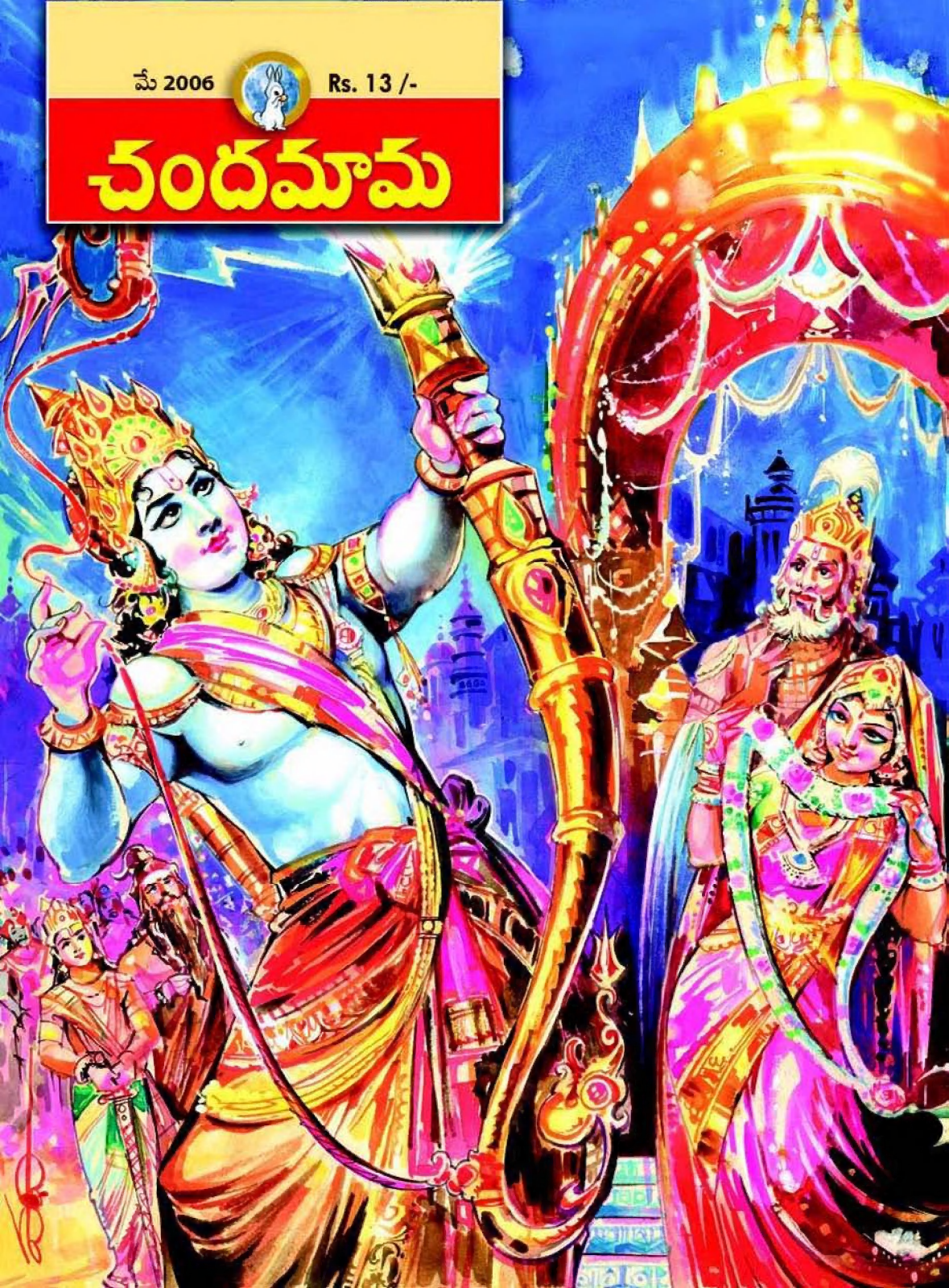

మే 2006

Rs. 13 /-

చందమామ

ఈ వేసవి సెలవుల్లో

మీరు ఏం చేయాలనుకుంటున్నారు?

సంబర్ పిల్లల ప్రత్యేక సంచిక కోసం

రచనలు చేసి, చిత్రాలు గీసి

ఆకర్షణీయమైన బహుమతులు గెలుపొందండి!

- ఇంతకుంపు ందు ప్రవు రణకాని సొంత కథలు రాయ్ ండి. (500-750 పదాలు)
- మిఠాణేతిహసొల ను ంచిగాని, పిపిత్రగ్రంథాల ను ంచి గాని ఒక ద శ్యాన్ని తీప్రి కుని చిత్రంగా గీయ్ ండి. (ప్రి చిత్రంతో పొట్టు, దాని వివరణను కూడా జతచేయ్ లి; డ్రాల్ని ంగ్గుపిర్ సేఖ్ఖా 10'' X 20'' ఊండాల్లి; రంగు లను, కలర్ పేస్సిల్స్ను, వాటర్ కలర్స్ను, పొస్టర్ కలర్స్ను ఉపయోగించవచ్చు.)
- చందమామ వెలువడుతూన్న్ 13 భాషల్లో ఏ భాషలోనైనా సరే మీ రచనలు పంపవచ్చు.
- కూషన్తో సహా మీ ఏంట్రిలు జూలై 31 తోగా మూకు చేరేలా పంపండి.

ఎంట్రి కూషన్ కోసం

జూన్, జూలై సంచికలను చూడండి.

పోటీస్ లో.....

వేసవి వర్షం!
వస్త్రాల వర్షం!
కానుకల వర్షం!

ఈ వేసవిలో పోటీస్ కు రండి! వస్త్రాలతో పాటు చల్లగా కానుకలనూ పట్టుకువెళ్ళండి!

POTHYS

Aalayam of Silks

www.pothys.com

ఉస్మాన్ రోడ్, పనగల్ పార్క్, టి. నగర్, చెన్నయ్ - 17. ☎ 2431 0901

చందమామ

సంపుటి: 59

మే 2006

సంచిక: 5

ఈ నెల విశేషాలు

ఈ సంచికలో...

- * పాఠకుల తేజాలు ...06
- * చింతస్వార్థం ...07
- * శునక మిత్రుడు ...12
- * రాకాసిలోయ - 9 ...13
- * భారత దర్శిని ...30
- * చందమామ క్విజ్ - 4 ...31
- * సాహితీ కదంబం ...32
- * పేదవాడి ప్రార్థన ...34
- * చందమామ కబుర్లు ...40
- * భక్తిఫలం ...41
- * నాస్తికుడి కోపం ...44
- * అరాజకం ...45
- * రాకుమారి లవంగలత ...55
- * అజేయమగుదుడు! 4 ...59
- * మనదేశపు సాంస్కృతిక ఉత్సవాలు :
వైశాఖపూర్ణిమ ...63
- * విజ్ఞానం ... వినోదం ...
వికాసం ...64
- * ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ ...66

వృత్తి ప్రేమికుడు
(బే.కె) ... 19

తెలివిగల భార్య
... 25

ప్రకృతిలో దాగి ఉన్న
పరమానందం! ... 38

రామాయణం - 5
... 49

SUBSCRIPTION

For USA and Canada

Single copy \$2

Annual subscription \$20

Remittances in favour of
Chandamama India Ltd.

to

Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED

No. 82, Defence Officers Colony

Ekkatuthangal,

Chennai - 600 097

E-mail :

subscription@chandamama.org

చందమామ క్విజ్ - 2 (మార్చి '06)

విజేతలకు అభినందనలు

1. ఎం. శ్రేయ, హైదరాబాద్ - 500 057 (ఆంధ్ర)
2. వై. తరుణ్ కుమార్, హైదరాబాద్ - 500 044 (ఆంధ్ర)
3. కె. హేమంతసాయి, చిలకలూరు - 522 616 (ఆంధ్ర)
4. ఎ. విశ్వనాథ్, హైదరాబాద్ - 500 044 (ఆంధ్ర)
5. పి. ఎల్. ప్రశాంత్, అమలాపురం - 533 201,
తూ.గో. జిల్లా (ఆంధ్ర)

© The stories, articles and designs contained in this issue are the exclusive property of the Publishers.
Copying or adapting them in any manner/ medium will be dealt with according to law.

వ్యవస్థాపకులు
బి. నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

సెలవురోజులు

మనదేశం మొత్తం మీద పాఠశాల విద్యార్థులకు చాలావరకు మేనెల, జూన్ సెల తొలివారం వరకు వేసివేసే సెలవులు అన్నది వునకందరికీ తెలుసు. నగరాలలో, పట్టణాలలో ఉండే పిల్లలు తమ స్వస్థలాలకు వెళ్ళడానికి ఉత్సాహపడుతుంటారు. తొమ్మిది, పది సెలల విరాళం తరవాత పేదలనూ, బంధువులనూ కలుసుకోవడం; వారిని భిక్షానాలు పించుకోవడం తిరిగి చదువు ప్రారంభించడానికి నూతనోత్తేజం కలిగించడంతో పాటు, జీవితంలో వున్న రమియినీ వున్న రాను భూతిని కలిగిస్తాయి.

అయితే, ఇలాంటి అవకాశం పిల్లలందరికీ ఉంటుందని చెప్పలేం. సెలవురోజుల్లోనే పేదరగతి పాఠాలు చదివేయడం; ఎంట్రన్స్ పరీక్షలకు సిద్ధం కావడం; స్పృకెన్ ఇంగ్లీషు క్లాసులు, యోగా తరగతులు అంటూ సెలవుల్లోనూ తీరకలేకుండా చదువుల్లో తలమునకలుగా తిరిగే విద్యార్థులూ ఉన్నారు!

అయినా, ఇలాంటివాటితో పాటు పిల్లలు ఇల్లు శుభ్రం చేయడం, తోటపని చేయడంలాంటి వాటిలో తల్లిదండ్రులకు సాయపడవచ్చు. పేగ్గా, వీటిని నాలుగు గోడల వుధ్యకేపిరివితం చేయకుండా వురింత విస్తృతపరచవచ్చు. అంటే ఇతరుల పోరుకు, వీధిలోని వారికి, ఊళ్ళో వాళ్ళకూ సాయపడడం కూడా ఎంతైనా అవసరం. ఎందుకంటే, ఇది కుటుంబాలకు కుటుంబమైన సామాజిక స్పృహను పరిపూర్ణం చేసే కలిగిస్తుంది. పిల్లలలో ఐకమత్యాన్ని, నాయకత్వ లక్షణాలనూ పెంపొందిస్తుంది. సమయం నువ్వే చేయకుండా సెలవులను సద్వినియోగం చేసుకున్నామన్న తృప్తిని కలిగిస్తుంది.

సంపాదకుడు : విశ్వం

Visit us at : <http://www.chandamama.org>

పాఠకుల లేఖలు

మార్చి '06 చందమామ ముఖచిత్రం చాలా ముచ్చటగా ఉంది. బుద్ధివైకల్యం కథ చాలా బాగుంది. లోకంలో అంగవైకల్యంతో బాధపడుతున్న వారికి ధైర్యంతో కూడిన చేయూ త నివ్వడం లాంటి తీరు బాగుంది. రంగురంగుల ఆకర్షణీయమైన చిత్రాలతో, వుంచి కథలతో ఎన్నో సంతోషాలుగా అలరిస్తున్న ఏకైక పత్రిక చందమామ. - గొల్లపూడి అన్నపూర్ణ సాయిభవాని, కాకినాడ - 533 002. పిల్లలకు వినోదంతో పాటు విజ్ఞానాన్ని కూడా పంపుతూ, బాతు బద్దంగా, తార్కికంగా ఆలోచించేటట్లు చేస్తున్న ఏకైక పిల్లల మాసపత్రిక 'చందమామ'.

ఈనాటి ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ ఆ రోజుల్లో వేరేవరూ వీధి ఉండేది. అప్పటి బహుపుతి, మొత్తం రూ. 10ల. మొట్టమొదటి బహుపుతి 'బాలల గోతు - చిల్ల కల జోడు' అనే వ్యాఖ్యకు ఇచ్చినట్లు గుర్తు. అది చూసి చాలాసార్లు కార్డులు రాసి ప్రియమైనవాని. కానీ నాకు బహుపుతి రాలేదు. ఆ తరువాత వూరు నవంబరు 2001 జూనీ ఫోటోవ్యాఖ్యల పోటీలో బహుపుతి పోందినందుకు అనందించాను. చందమామ ఇప్పుడు చక్కని శీర్షికలతో వస్తున్నందుకు చాలా సంతోషం. మిక్కిలికవితనం వుంచి హాబీ అల్లుతే, చందమామ చదవటం వురే వుంచి హాబీ.

- పి.ఎస్.ఎస్. మూర్తి, అమలాపురం - 533 201

రాకాసీలోయ సీరియల్ చాలా బాగుంది. 'చిత్ర' గారి బొమ్మలు అజరామరమైనవి. వాటిని యథాతథంగా పురిదిస్తున్నందుకు ధన్యవాదాలు. చందమామ ను ఇంకా ఎక్కువవుంది కొనాలి; కొని చదవాలి. ఈ తరం పిల్లల్లో కూడా చదివే అభిరుచిని పెంపొందించాలి. వారికి వుండే సాంస్కృతిక, ఆచార వ్యవహారాలు, వుంచీ చెడ్డూ, పేదల పిల్లల గౌరవం, వినయ విధేయతలు మొ. వాటి పిల్లలకు తెలియజేయాలి. పిల్లలకూ, పేదలకూ కూడా కథలపాటి నిర్వహించాలి. అల్ప పేరగడానికి ఇప్పుడు బహుళ ప్రచారంలో ఉన్న 'వై.ఎస్. లాంటివి నిర్వహించాలి.

- కె.ఎస్. కుమార్, హైదరాబాద్ - 500 079

నేను చందమామ పాఠకురాలని, 50 సం. నుంచి చందమామ చదువుతున్నాను. 'విచిత్రకవలలు', 'కంచుకోట', 'అరేబియన్ నైట్స్' కథలు ఎంత చదివినా తనవి తీరేది కాదు. వడ్డాది పొప్పయ్యగారి బొమ్మలు అత్యద్భుతంగా మూడేవి. నేను రాసిన కథ దాదాపు 30 సం. కిందట 'బెడిసిసిన పెరతు', చందమామలో వచ్చింది.

ఇప్పటి చందమామ ఎంతో బాగుంది. జనరలనాలెడ్జ్, కథలు, వింతలు - వినోదాలు, వుంచి శీర్షికలు, ప్రియమైనవాని. నాదొక వునవి. వీలైతే వురొకవూరు విచిత్ర కవలలు, అరేబియన్ నైట్స్ కథలు ప్రచురించవుని. పేజీలు పెంచండి. ధర ఎక్కువైనా ఫరవాలేదు, వూరు ఇంట్లో పిల్లలందరికీ చందమామ చదవవుని నిలవాలి. చందమామ రాగానే, వూరు ఇంట్లో పేదల లే చదువుతారు.

- కొర్రపాటి పద్మావతి, అనంతపురం - 515 001

వింతస్వార్థం

వెదిరేశ్వరం అనే గ్రామంలో, ఎల్లాయ పుత్త అనే మంత్రసాని ఉండేది. నెలలు నిండి కాస్త ప్రవచ్చే సమయంలో, ఆ పుట్టు పిక్కల గ్రామాలలో అందరూ ఎల్లాయ పుత్తనే పిలిచేవారు. తల్లి, బిడ్డలపాలిట పుచ్చి హిస్తివాసీ గల రోణదేవతగా, ఆమెను పొందింది.

ఒక రోజు ఆమె ఏదో గ్రామంలో పిత్త పుత్త పోసేస్తున్నది. వెదిరేశ్వరం పాలిమేరలలో ఒక చెట్టుకింద కొందరు ఆడవాళ్ళు, ఒక వే నా పుట్టు మూగిస్తున్నారు. ఆడవాళ్ళలో ఒకామె ఎల్లాయ పుత్త గురించి, “ఎల్లాయ పుత్త! పుచ్చి జన్మించారే గాని కొడలు పుచ్చి గ్రామంలోని విధులను పూర్తిచేసి వచ్చారు. ఆవిడ ఇప్పుడు ఏదో నెల గర్భిణి మాత్రమే. కాని, పిరిస్థితి చూస్తూంటే కాస్త లోనాలు కనిపిస్తున్నాయి,” అన్నది.

ఎల్లాయ పుత్త నాలో మన్న జన్మించారే కొడల్ని పిరించి, “కచ్చితంగా ఇవి కాస్త

లోనాలే, త్వరగా మా ఇంటికి తీసుకు పొదాం,” అని బోర్లాలను తొందరపెట్టి, పిరిచారికల సహాయంతో తనంటికి తీసుకు వెళ్ళింది. కాస్త నిశ్చయంగా జరిగి పుట్టినవాడై పిట్టాడై. ఈ వార్త తెలిసి జన్మించారు, కొత్తకు, ఇంకా ఇతరపిరివారు ఎల్లాయ పుత్త మాటలను చిన్న పేంకుటింటికి చేరుకున్నారు.

ఎల్లాయ పుత్త, జన్మించారు తో, “ప్రిభూ! నెలలు నిండకపోయి నా ఏడవనెలలో కాస్త ప్రమాదకరమైనది కాదు. నుంచండి. నీ వంటి పుచ్చి రాజులకు కావలసిన సమయం పూర్తి అవుతుంది నాది,” అన్నది.

జన్మించారు తప్పగా తలాడించి, “నీ హిస్తివాసీ గురించి విన్నవే కాదు, ఇవాళ ప్రత్యేకంగా చూశాను. నీకిక్కడ సమయం పూర్తి అవుతుంది చూసాను. రాజవైద్యులిక్కడికే వచ్చి, నా పుచ్చిని, కొడలిని చూస్తూ,” అన్నాడు.

ఆ రోజుతో ఎల్లాయ్ పుట్టాడని పూరి పోయింది. అప్పుడు ఇంటికి అన్ని సదుపాయాలు ఏర్పడ్డాయి. వారం గడిచాక జన్మించార, ఎల్లాయ్ పుట్టిన భర్త ఈశ్వరయ్యను పిలిచి, అప్పటికప్పుడు నాలుగేకరాల పాలం బహిరీకరించాడు.

జన్మించార కోడలు అక్కడినుంచి వెళ్ళి పోయే రోజున ఎల్లాయ్ పుట్టే, “నువ్వు నన్నూ, నా బిడ్డనూ కాపాడిన దేవతమానీకు గనక కూతురు మితీతే, నా కోడలిని చేసి కుంటాను,” అన్నది.

ఎల్లాయ్ పుట్టేలు జోడించి, “నన్ను చేసింది నా వత్తిధర్మం. ఇప్పటికే జన్మించార గారూ నా బిడ్డని పూర్వేశార. ఈ అదర్శించాలు. వీరు చప్పుకుని సుఖంగా బ్రతుకుతూ మూటావు. నాకు ఏమూ త్రంపు రాక లేదు,” అన్నది.

ఎల్లాయ్ పుట్టినప్పుడు ప్రతిష్ఠలతో పాటు వుంచి భవంతి, పోలం ఏర్పడడంతో జీవితం చాలా సుఖంగా సాగిపోతున్నది. నాలుగు సంవత్సరాల తర్వాత ఆమెకోక కూతురు పుట్టింది. ఎల్లాయ్ ము, ఆమెకు రాగిణి అనెబరు పేట్టింది.

కాలం చాలా వేగంగా గడిచిపోయింది. జన్మించార వద్ద ఉన్నప్పుడు. ఆయన కొడుకు జన్మించారీ బాధ్యతలు స్వీకరించాడు. వున్నవద్ద కళ్యాణవర్మ ఇరవై ఏళ్ళయ్యి పడుకున్నప్పుడు. ఎల్లాయ్ పుట్టాడు రాగిణినుంచి అందగత్తెగాబరు తెచ్చుకుంది. ఆ సంవత్సరం విద్యారేఖలయ్యం బ్రహ్మోత్సవాలకు వచ్చిన జన్మించార కుటుంబం ఎల్లాయ్ పుట్టిన, రాగిణిని పూడడం తటస్థించింది. కళ్యాణవర్మ తల్లి, ఎల్లాయ్ పుట్టిన ఆస్థాయంగా పిలకరించింది. రాగిణిని పూడగానే ఆమెకు కోడల్ని చేసుకుంటానన్న పూట గుర్తుకొచ్చింది.

“నీ కూతురు చాలా అందగత్తె. నాకు స్వీతంత్రం గనక మూడే, నీ కూతుర్ని తప్పి నా కోడల్ని చేసి కునేదాన్ని,” అన్నది, కళ్యాణవర్మ తల్లి ఎల్లాయ్ పుట్టే.

ఎల్లాయ్ పుట్టినప్పుడు ఊరు కుంది.

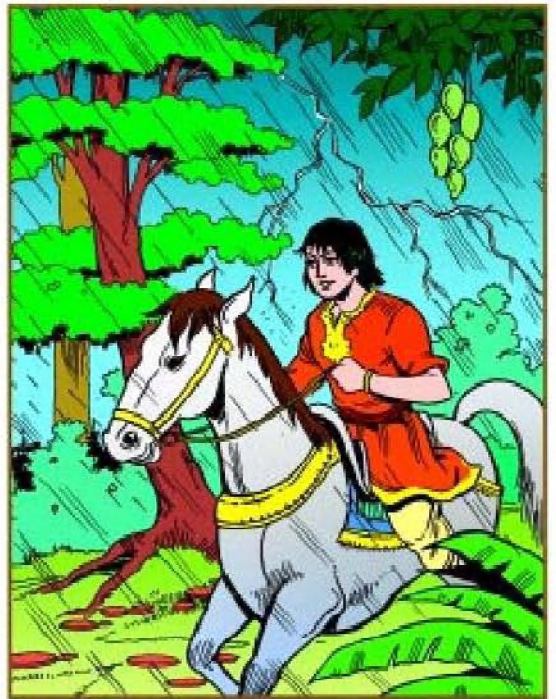
అయితే, కళ్యాణవర్మ ఆ పూటలు విని తల్లిని విషయం వుంటుంది అడిగి తెలుసుకున్నాడు. ఆ తర్వాత ఎవరూ లేని సమయంలో అతడు, రాగిణిని కలుసుకుని, తన తల్లి ఆశీర్వాదం నున్నట్లుగా, రాగిణిని వివాహం చేసి కుని, తల్లికి ఆనందం కలిగించాలని అనుకుంటున్నట్లుగా చెప్పాడు.

కాని రాగిణి, “వంశ వ్రీతిస్థితో వుండిన జవ్విందారీ వంశపు వీది. వుంత్రసానితో వియ్యం లోకం మెచ్చదు. అన్నిటికన్నా, మీ కుటుంబ సిబ్బయల ఆగ్రహవేశాలను ఎదుర్కొనే శక్తి వీ కుగాని, వూ కుటుంబ సిబ్బయలకుగాని లేదు,” అన్నది.

ఇందుకు కళ్యాణవర్మ ఏమీ వూట్లాడకుండా వెళ్ళిపోయాడు.

ఎలాగో ఈ విషయం వద్ద జవ్విందారీ చెవిలో పడింది. ఆయన రాగిణి జాతకాన్ని తెప్పించి, రహస్యంగా జ్యోతిషిగ్రంథ చిత్రపిరిశిలింపి జేశాడు. ఆమె జాతకంలో మహారాణి యోగంతో పాటు, రాజవూతయోగం కూడా మన్నదని తెలియడంతో ఉలిక్కి పడ్డాడు. ఈ విషయ పరిస్థితిని మొగ్గలోనే తుంచేయాలంటే కళ్యాణవర్మకు మెంటనేషనసింబంధం చూపిపేళ్ళి చేయ్యాలని అందుకు ఆయత్తం కాసాగాడు.

కానీ, అంతలో ఎవరూ ఉహించని ఒక దుర్ఘటన జరిగింది. ఒక రోజున కళ్యాణవర్మ వాహ్యళికి బయటకు వెళ్ళాడు. ఆ సమయంలో హఠాత్తుగా వేపూలు కప్పుకువచ్చి, ఉర్రులు, మెరుపులతో పెద్దవాన ప్రారంభమైంది. కళ్యాణవర్మకొక అడుగు దూరంలో పీడుగు పడడంతో, అతడు గుర్రం వీది నుంచి జారి పడినీ హెకోల్వోయాడు. అతన్ని ఇంటికి చేర్చారు. అల్లుతే, పీడుగు పాటుకు అతడికి చూపు పోయింది. వైద్యులు పరీక్ష చేసి-పుళ్ళి ఒకసారి అలాంటి అనుకోని సింఘటన జరిగి చూపురావాలి తప్ప, వైద్య సిహాయంతో ఇప్పటికీవున్న చూమికుచ్చే అవ

కాళం లేదని చెప్పారు. జమీందారు కుటుంబపుంతా విచారంలో వునిగిపోయింది.

ఆ వుర్నాడు వద్ద జవ్విందారీ, కళ్యాణవర్మతో, “వీ అవ్వేవుమీర్నా అన్నదో కాని, ఆ వుంత్రసాని కూతురు, నీకు భార్య కావాలని విధిరాశాడేమోననిపిస్తున్నది. నువ్వు రాగిణిని వివాహివూడేందుకు ఇష్టి పడ్డావని తెలుసుకున్నాను. అసిహాయ స్థితిలో మన్ననిన్న కనిపేట్టుకుని మూటూవలు చేసువు నడి అవసరంవుంది. ఆమె నీకు భార్యగా రామానికివున్న అభ్యంతరపేట్టు,” అన్నాడు.

ఇందుకు కళ్యాణవర్మ కొద్దిసమీపంలో చించి, “అంతా వీ ఇష్టం,” అనేశాడు.

ఎల్లాయ వుక్కు వార్తచేరింది. ఆమె రాగిణితో, “వాళ్ళంత జవ్విందారీ లెనా, ఒక గుడ్డి వాడికి భార్యగా నిన్ను చూడలేనా. ఈ పేళ్ళికి నువ్వొప్పుకోకు,” అన్నది.

తల్లి పూటలకు రాగిణి అడ్డంగా తలాడించి, “పునం బలహస్తం. జవ్విందారత్ర కాదంటే నుచాలా చిక్కుల్లోపిడతాం. నేనీ పేళ్ళికి వునసారా ఒప్పికుంటున్నాను,” అన్నది.

ఈ సంగతి విని జవ్విందార కుటుంబం అట్టహాసంగా ఎల్లాయ పుణ్యంబికి వచ్చారు. ప్రిధానం చీర, నగలు తీసి కుని రాగిణి ఉన్న గదిలోకి వచ్చిన కళ్యాణవర్యు తల్లి రాగిణిని చూసి ఆశ్చర్యపాలుంది. రాగిణి కళ్ళకు గుంతలు కట్టుకుని వుంది. అమె, కళ్యాణవర్యు తల్లితో, “నా భర్త పూడిని లోకాన్ని నేను కూడా పూడదలచు కోలేదు. ఒక జవ్విందార వంశం లోకి అదుగు పేదు పున్న నేను, గాంధారి దేవిని అదర్శంగా తీసి కున్నాను,” అన్నది తొణక్కుండా.

వచ్చిన వాళ్ళందరూ రాగిణి చేసిన పని, జవ్విందార వంశాస్థులకి దగినట్లు మూడని మెచ్చుకోసాగారు. అప్పుడే, ఒక్క వద్ద జవ్విందార కు పూత్రం రాగిణి అంతర్యం అర్థమైంది. ఆయన ఆశీస్సులిచ్చే సేవతో ఏకాంతంలో పిలిపించి, అమెతో, “రాగిణీ! నుష్టాచాలా తెలివైనదానివి. నువ్వు మధ్య తరగతి కుటుంబం నుంచి వచ్చినదానివి. గృహిణిగా పాలు న కళ్యాణవర్యకు భార్య వుని గ్రామంలోని నొక పని పు సేవగా చేయాలనుకున్నాను. కాని, నుష్టా కళ్ళకు గుంతలు కట్టుకుని లోకం ద స్థిలో పిలివ్రత స్థాయికి ఎదిగిపాలు, భర్తతో సేవ నుగా జవ్విందార వంశానువలంపు కునే, నీ అలోచన నేను పిసిగట్టాను. నుష్టా నా ద స్థిలో స్వార్థ పిరు రాలివి! అప్పుడే నా లోకం ద స్థిలో పిలివ్రతగా

మళ్ళీ, నీ వింత స్వార్థాన్ని లోకం ఏనాడూ తప్పిపట్టకుండా, నా జన్మించారీ వంశంలోకి నిన్ను వు సస్సోర్తిగా ఆహ్వానిస్తున్నాను,” అన్నాడు.

అందు కు రాగిణి, “ఎవరిది వింత స్వార్థా వు ను వుండు వీ కే తెలు స్తుంది. అయి నా, నన్ను వీ ఇంటి కోడలిగా చేసి కుంటు న్నందు కు సిర్వదా క తజ్ఞులాలిని,” అన్నది.

రాగిణితో కళ్యాణవర్మ వివాహం జరిగింది. ఆ తర్వాత రెండు నెలలకు ఉర్ర వులు, మెర్ర మితో తొలకరి వానలు ప్రారంభమయినై ఒకనాటి వు ధ్యాన్హిం వేళ కళ్యాణవర్మ వే డ పేతంతస్థి లోని నడవాలో పేద్ద ఆననంపే కూర్చుని మాడగా, దామితను న్న వూ వు డి చెట్టు వీ ద ఉర్ర వు తో పొట్టు పేద్ద పీథు గు పిడింది. పీథు గు పొట్టు కు బెంబేలు పిడి పొల్లు న అతడు చిన్నగా అరిచి, ఆసినంలో ఓ పిక్కకు ఒరిగి పొల్లు కొంతసమీచలనం లేకుండా మూడిపోయా డు.

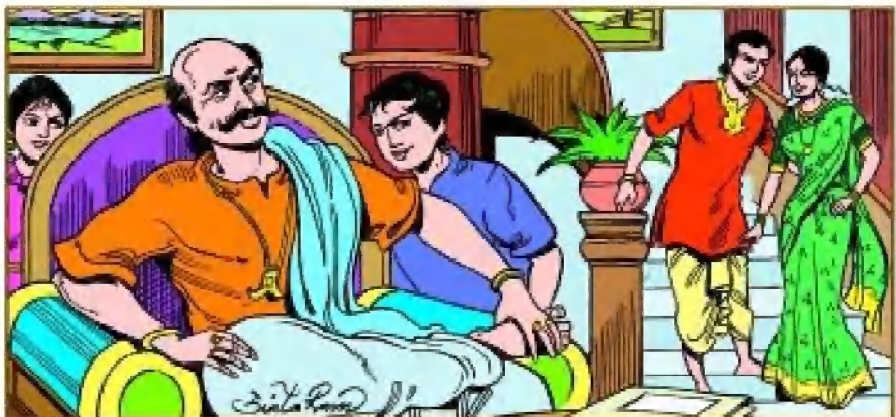
సింగతి తెలిసిన జన్మించారీ కుంటుంబ వుంతా ఆదుర్దాగా అక్కడికి వచ్చారీ. కొంత

సమీతర్వాత కళ్యాణవర్మ కళ్ళు తెరిచి, ఎదురై గా మళ్ళీ రాగిణి కేసీ ఆశ్చర్యపీథు తూ చూసీ, “ఆహా, నాకు తిరిగి చూ మితచ్చింది! ఒక పీథు గు హరించిన చూ మిత, వు రొక పీథు గు ప్రసాదించింది. అది సిరే, రాగిణీ! ఆనాటికన్న, ఈ నాటిని అందం, నాకు వు రింత ఆనందం కలిగిస్తున్నది,” అన్నాడు.

అందు కు రాగిణి చిన్నగా నమస్కత, “నా అందం సంగతేమై గాని, వీ హి దయ న్ందర్యం మాత్రం ఎప్పుడూ అద్భుతమైనదే. నన్ను చూసిన నాటి నుంచి వీ రై నాపిట్ల చూ మితూ న్న వులు, నన్ను పేళాడడానికి వీ రై చేసిన అపి ర్య వ్రియత్నం అంతా మై దటి నుంచి గవు నిస్సినే ఉన్నానై కదా?” అన్నది.

కళ్యాణవర్మ ఆమెను ఆప్యాయంగా దగ్గ రకు తీసి కున్నాడు.

రాగిణి పిత్రవ్రతాధర్మం వల్లనే, కళ్యాణ వర్మకు పొల్లు సభా మితచ్చిందన్న కీర్తిరామతుతో, జన్మించారీ కుంటుంబంలో గౌరవించదగిన గొప్పి వ్యక్తిగా అందరి వు న్ననలూ పొందింది.

శునక మిత్రుడు

రావే శం, కావే శం ఇరు గ్ర పోరు గ్ర నే మన్న భూ స్వాము లు . ఊళ్ళో అంతా రావే శాన్ని చవు త్కారానికి వూ ర్తుబరని అంటారు . ఆ రావే శాన్ని ఆటపిట్టించి, తన అతణ్ణి విుంచిన చవు త్కారి అనిపీంపు కోవాలని కావే శం వు న్ని . ఐతే, అందు కు ప్రియ త్సించినప్పిడల్లా, భంగపడడవే రివాజులుింది.

ఒకసారి కావే శం ఇంటి వుిండు వాలో, కొందరు పేద్దవు న్ని పిలు కబు ర్లాడు తు న్నారు . వారిలో రావే శం కూడా మ్నాడు . ఆ సివు య లో, గ్ర వృందాకా వచ్చిన వీధికుక్క ఒకటి కావే శం కళ్ళబడింది. ఆ వెంటనే అతడు, “రామేశం! నీ కోసం ఎవరో వచ్చినట్లున్నారు, పూ డు !” అన్నాడు .

అక్కడ మ్న వాళ్ళందరూ పేు ల్లు వు న్నారు .. రావే శం లేచి గ్ర వృందాక వెళ్ళాడు. కుక్క ఒకసారి భౌ భౌ మని మొరిగి వెళ్ళిపోయింది.

“ఎవరాయ న? అలా అరిచి వెళ్ళిపోయాడేం?” అన్నాడు కావే శం.

“ఎవరో నాకూ తెలియ డు . వచ్చింది నీ కోసపు ట! నీ బదు లు నేన వెళ్ళేసరికి కోపింతో అరు పు కుంటూ వెళ్ళిపోయాడు,” అన్నాడు రామేశం.

కావే శం ముఖం మరోసారి వెలవెల పోయింది.

– ‘బాబి’

రాకాసిలోయ

9

[రాజగృథ మావెంట పచ్చిన బ్రహ్మహిత స్నేహకులు బ్రహ్మదండి వూరికికూడి కోసం, గృహంతా గాలించి, చివరకు కాలభైరవమతి విగ్రహం కిందవున్న బిలాన్ని కనుక్కున్నారు. ఎంత వెదికినా మాంత్రికుడి జాడ కనిపించక పోయే సరికి వాణ్ణి ఊడరపేట్టి బల్లు టికి రప్పించేందుకు రాజగృథ మాబిల ద్వారాన్ని ఎండు పిల్లలతో వూరించి, వాటి పీడ చప్పులు పోసే నిష్పేషేట్టించాడు. తరువాత-]

చప్పులు తో బాగా తడిసిన ఎండు పిల్లలూ, ఆకలవులూ చాలా పీడ నిష్పింట్లు కుని పేద్ద జ్వాలలతో బిల మార్గాన్ని కప్పివేసినై. చూస్తూండగానే నల్లని పొగ గృహంతా ఆక్రమించింది.

రాజగృథ వై, గునానీ, స్నేహకులూ గృహం బల్లు టికి పిరిగెత్తారు.

“గృథ వర్యా, పీడ రన్నట్లు వూరికికూడు బిలంలో ఎక్కడో దాక్కుని మూటాడు. వాడు తప్పక ఈ వుంటల్లో పిడి ఆహ్రితి అమతాడని నా భయం,” అన్నాడు గునానీ.

రాజగృథ మూలలో వురింతగా కప్పుకుంటున్న పొగకేసి చూస్తూ, “వాడు అంత తేలిగ్గా చచ్చేరకం కాదు. వాడికి ఆ బిలంలో నుంచి బయటపడేందుకు వురోవూర్గం తప్పికుండా వుంటుంది. వాడెక్కడో ఒక చోట కొండపై దికితేలు తాడు. స్నేహకుల్ని కాపియి, వాడు తల బయట పేట్టగానే పిట్టుకోవు ని ఆజ్ఞాపింపు,” అన్నాడు.

రాజగృథ మూలా వూట్లాడుతున్న సివుయంలో బ్రహ్మదండి వూరికికూడు వుచ్చల సింహం గృహం వెనక భాగానికి చేరి, తన

శిష్యుణ్ణి పీల్చు స్త్రీన్నాడు . వాడు తన వుంత్ర దండంతో ఎన్నిసార్లు రాతి ప్రి ద కొట్టినా జయ వుల్లు దానికి అడ్డంగా మన్న ఇనపికమ్మిని తొలిగించి, అతడికి పూర్గం ఇవ్వలేదు .

బ్రహ్మదండి పూంత్రికుడివి, పొప్పు చెవులు. వాడు గృహిలో తన శిష్యుడూ, కేశ మత్తూ మెల్లిగా మాట్లాడుకుంటూ వుండటం పిసీగట్టాడు . తను చేసిన శబ్దం వాళ్ళకు వినబడిందనీ, కాని వాళ్ళ తననై గృహిలోకి రానివ్వదలచలేదనీ వాడు గ్రహించాడు . “పొ, ఇదా ప్రి ఎత్తుగడ! నన్ను బ్రహ్మమిత్ర సేన్ధికులకు బందీనిచేసి, రాకాసీలోయ లో మన్న అపూ ల్యసింపిదలస్త దొంగిలించాలని పూ స్త్రీన్నారా? పీల్చకాకికేపు తెలు స్తి ఉండేలి దెబ్బ!” అని ప్త న్నోలో అన కుంటూ, వుంత్ర దందాన్ని ఎత్తి రాతి ప్రి ద బలంగా కొట్టి,

“ఒరే, ద్రోహ, శిష్యా! ను న్న, ఆ గొడ్లకాపిరీ గృహిలో మన్నారని నాకు తెలియ దను కుంటు న్నావా? నా వుంత్రశక్తితో ప్రి ప్తల్నిద్దర్ని ఈ ాన భన్మెపిటలం చెయ్య వుంటారా, రాతిని పిక్కకు జరు మితారా?” అని కేశ పేట్టాడు .

ఆ కేశ వింటూ నే కేశమత్తూ, జయ వుల్లు కూడా ఉలిక్కిపడ్డారు . జయ వుల్లు అంతలోనే తేరు కుని, “కేశవా, ఆ ధర్మార్థాన్ని ఎంచు న కెలాంటి ప్రిపూ దపూ రాదు . బ్రహ్మమిత్ర సేన్ధి కుల వెంట వచ్చిన ఒకడు వాడి మంత్రశక్తిని హిరించి, ఎప్పిడో నోరు కట్టేశాడు . వాణ్ణి సేన్ధికులు తప్పికుండా పట్టుకుంటారు . వు నం ఇక్కడ దాక్కున్నావు నేది బ్రహ్మదండి గాడికి తెలిసిపొల్తుంది గనక, వాడు పిగ సాధించేందు కు, వు ననీ సేన్ధికులకు పిట్టి స్తాడు . కనుక, వు నం ఇక్కణ్ణించి పారిపావాలి,” అన్నాడు .

జయ వుల్లు చెప్పింది కేశపుడికి సవ్యంగానే కనబడింది. కాని, అన్ని వైపులా సైనికులు తవు కోసం గాలిస్పిండగా పారిపావటం ఎలా?

హితాత్తుగా గృహి వెనక భాగాన్నుంచి బ్రహ్మదండి పెద్దగా దగ్గిన ధ్వనీ, ఆ వెంటనే, “అయ్యా, నా ఉగ్రభ్రష్టమణ్ణి మితాది నుంచి పేళ్ళగించి అవతల పోశారా? ఏమిటి పోగ? చచ్చాస్త్ర, చచ్చాస్త్ర! బిలంలో నుంచి బయట పడవలసిందే! రాజభట్ట లకు చిక్కి నానా హింసిల్లా పడవలసిన యోగం రాసిపేట్టి మన్నది. హారకా, కాలభ్రష్టవా!” అంటూ కేశల పేట్టటం కేశమత్తూ, జయ వుల్లు విన్నారు .

“సేన్ఱికులు బిలవూర్గాన ఏదో ఊదర పేట్టి, బ్రహ్మాదండిగాణ్ణి ఎలు కన్న కలు గ్ర లోంచిలాగినట్లు లాగబోతున్నారే,” అన్నాడత జయ వుల్లు.

“ఒరే ద్రోహా శిష్యా! నీ వూటలన్నీ నాకు వినబడటం లేదన్న కున్నావా?” అంటూ బ్రహ్మాదండి పేదగా ప్రింకరించి, తెరలు తెరలుగా దగ్గుతూ, “ఈ బిలం లోంచి కొండ వీ దికి వెళ్ళే మార్గం నాకు తెలుసు. అలా వెళ్ళితే నన్ను సేన్ఱికులు తప్పకుండా పట్టుకుంటారు. ఇక్కడ పోగలో చిక్కి ఊపీరాడక చచ్చేకన్న, అదే కొంత నయం. కాని, సేన్ఱికులకు మీ రెక్కడ దాక్కునివున్నారో చెప్పి, వుత్తుల్ని వాళ్ళ చేత చిత్రవధ చేర్చుస్తాను,” అన్నాడు.

ఆ వెంటనే మాంత్రికుడు గుహవెనక భాగాన్నుంచి వెళ్ళిపోతున్న సూచనగా, కాళ్ళ చప్పుడు వినిపించింది. జయ వుల్లుకు బ్రహ్మాదండి అన్నంతపని చేస్తాడన్న భయం కలిగింది. అతడు కేశవణ్ణి కూర్చున్న చోటనే మూడవు ని చెప్పి, గుహద్వారం దగ్గరకు వచ్చి వెలుపలికి తొంగిపూశాడు. అతడి ద స్టీకి దూరంగా ఎక్కడో ఒక సేన్ఱికుడు ఒక బండ రాతి ప్రిద నిలబడి మూడటం కనిపించింది. వాడు గ్రహికేసీ కాక పురో వెళ్ళిపోతున్నాడనిపిస్తోంది.

జయ వుల్లు చప్పున గ్రహిలోకి వెళ్ళి, “కేశవా, పునం పారిపోవాలంటే ఇదే వుంచి అదవులాగా కనబడుతున్నది. బ్రహ్మాదండి, సేన్ఱికులకు పునం దాక్కున్న చోట చొప్పుస్తాడు,” అన్నాడు.

కేశవణ్ణి చప్పున లేచి నిలబడి జయ వుల్లు వెంట గ్రహిద్వారం దగ్గరకు వచ్చాడు. అంతలో దూరం నుంచి పేద కలకలం వినబడింది. బ్రహ్మాదండి వూంత్రికుడి గొంతు కంపులా వూర్మోగ్రతున్నది. సేన్ఱికులు కేశలు పేదతున్నారు. కేశవణ్ణా, జయ వుల్లా ఓ తటి కాలం సశ్చేష్టిల్పేపిచ్చి చెయ్యటమా అని ఆలోచించేంతలో, చేత కత్తి పట్టుకుని ఒక వద్దుడు రాళ్ళవాట నుంచి బయటికివచ్చి, గ్రహిపుంపున్న వుచ్చలసింహాన్ని చూస్తూనే టక్కున నిలబడిపోయాడు.

“ఇదుగో, వీ అయ్య, కేశవా!” అన్నాడు జయ వుల్లు. కేశవణ్ణి ఆశ్చర్యంగా తండ్రికేసి పూశాడు. జయమల్లు చెయ్యి ఊపుతూ, “సీంహిం సెన్నమీ చెయ్యదు, భయంలేదు, రా,” అంటూ మెల్లగా పిలిచాడు. కేశవుడి

పుసిలి తండ్రి చుట్టూ ఓవూరు కలయ్య చూసి, రాళ్ళచాటుగా నక్కుతూ గ్రహిణి పీ రాసాగాడు.

పూరంగా అప్పటివరకూ పేదగా వుండే పిరిస్తిన్న బ్రహ్మదండి వూరికి గొంతు చప్పిన ఆగిపోయింది. అతడికి ఎదురుగా రాజగ్రువు మాకనిపించి, కవుండలంలోంచి ఇంత నీరు తీసి గాలిలోకి విదిలిస్తాడు. అది చూస్తూనే వూరికి వచ్చి నోరు నెక్కుకు పోయి నట్టయింది. “హా, కాలభైరవా, నువ్వే నాకు దిక్కు!” అంటూ బ్రహ్మదండి మన్నన వోటనే కుప్పిగా కూలిపోయాడు.

“కాలభైరవాణ్ణి దిక్కులేక, రెండుగా పుక్కలైపోయి పిడిమయ్యాడు. ఇంతకూ నీ బరేవు టి, వూరికి శిరోవు ణ్ణి!” అంటూ రాజగ్రువు మాచిరు నవ్వు నవ్వుతూ బ్రహ్మదండిని సిపి పించాడు.

రాజగ్రువు మూతూ, అతడి వెనక కత్తులు పిట్టిమన్ను సేనికులనూ చూస్తూనే బ్రహ్మదండి వూరికి వచ్చి ప్రాణభయంతో విలవిలలాడాడు. “వుహా రాజా, నాబురు బ్రహ్మదండి వూరికి వచ్చి,” అన్నాడు తడబడుతూ.

“నువ్వూ చాలా గొప్ప వూరికి వచ్చి కున్నావు! రాజవరో, రాజగురువెవరో కూడా గ్రహించలేనంత బుద్ధివా నుడివా?” అంటూ రాజగ్రువు మూతూ బ్రహ్మదండి తలవీది శిగిపిట్టి పేక్కి లేవనెత్తాడు.

“వుహా భునత వహించిన రాజగ్రువు శేఖరులు నన్ను కాపాడాలి. నేను వీ దాసాన దాని ణ్ణి!” అంటూ బ్రహ్మదండి ప్రాణభయంతో వణికి పోసాగాడు.

“ఏ ప్రయోజనం ఆశించు నువ్వు అడవిలో బ్రహ్మపితామహునిని చంపావ?” అంటూ రాజగ్రువు మాబ్రహ్మదండి శిగివు గ్రుప్పేటలో

బిగించి అట్లా ఇట్లా ఊపాడతా. “రాజగృహ శ్రేష్ఠా! నానిని చంపింది నేను కాదు, నా శిష్యుడు. వాడు గృహ ద్రోహి, నేను వద్దని ఎంత వారించినా వినక, నానిని హిత్య చేశాడు,” అన్నాడు బ్రహ్మదండి.

శిష్యుడన్న మాట వింటూనే రాజగృహ మా మాంత్రికుడి శిగిపిట్టు విడిచి, “అన్నట్లు వాళ్ళ మాట వురిచావు. నీ ఇద్దరు శిష్యులూ ఎక్కడ? ఊ, చెప్పి?” అంటూ కళ్ళరిచాడు.

“రాజగృహ శిఖాపుణీ! వాళ్ళల్లో ఒకడే నా శిష్యుడు. రెండోవాడు అడవిలో గొడ్డను కాపు కునే పూర్ణుడు. వాళ్ళిద్దరూ కలిసి ఈ ప్రాంతాల చేరు ని కిరాతకం అంటూ లేచి,” అన్నాడు బ్రహ్మదండి మాంత్రికుడు.

“నే నడిగింది వాళ్ళెక్కడ దాక్కుని మృత్యు రని? నువ్వు వాళ్ళు చేసిన కిరాతకాల మాట చెప్పుతున్నావ్. శిష్యులు చేసిన అపరాధాలకు బాధ్యత గృహ మహానుసింగుడి నాకు తెలుసు. వాళ్ళెక్కడ?” అంటూ రాజగృహ మాంత్రికుణ్ణి గద్దించాడు.

“రాజగృహ చూడావు ణీ! ఆ ద్రోహి లిద్దరూ పుచ్చల సీంహం గృహలో దాక్కుని మృత్యు. వాళ్ళను వెంటనే పట్టి బంధించక పోతే రాకాసిలోయకు వెళతారు. నా గాడిద మా రి శిష్యుడు జయ పుల్లకు, ఆ రాకాసి లోయ గృహించి నిర్వంతులు. వాడు దొంగ చాటుగా మూడి, కేశవశ్రీ పై ని నకాలభైరవ మహా చెప్పిందంతా విన్నాడు,” అన్నాడు బ్రహ్మదండి.

రాకాసిలోయ అన్నబరు వింటూనే రాజగృహ మా అశ్చర్యపడ్డాడు. అలాంటి బరు లోగడ అతడెన్నడూ విని వుండలేదు. మాంత్రి

కుడు కొండ మీద చేరి కాలభైరవ మహా ఊపా సించటానికీ, నానిని హిత్యకూ-వీలన్నీటికి వెనక ఈ రాకాసిలోయ కథ ఏదో మృత్యుదని ఆయనకు తెలిసిపోయింది.

రాజగృహ మా ఇలా ఆలోచించి, తన వెంట మృత్యు సైనికులతో మాంత్రికుడు చెప్పిన గృహ ఆధారంతో పుచ్చల సీంహం గృహలో మృత్యు కేశవశ్రీ, జయ పుల్ల, నూ పిట్టుకు రప్పన్నాడు. సైనికులు అటుకేసి పరిగెత్తారు. వాళ్ళకు ముసలివాడితో కలిసి వెళుతున్న కేశవశ్రీ, జయ పుల్ల, కనిపించారు. సేన కులు పేర్ల రాళ్ళ గుట్టల మీద మూడి, కింద నడుస్తున్న పులివాడితో, “ఏయ్ పులి! వాళ్ళ నెక్కడికి తీసుకుపోతున్నావ్?” అని కేకవేశారు.

ఆ కేక వింటూనే కేశవయ్య వు సలితండ్రి ఏవూ త్రం తొట్ట పాట్లు చూపించక, “నేను ఈ దుర్మార్గుల్ని తీసి కుపావటం లేదు, రాజగురు మహద్దకు అడ్డదారిన తీసి కు వస్తాన్నాను. నా కొచ్చే బస్తా వూ ను కాజెయ్యాలని వుందేమో, జాగ్రత్త ప్రి దారిన ప్రి ర్త పోండి,” అంటూ పేదగా అరిచాడు.

“ఈచావదోయ్ మున్నె లోకూడా వు సలి వాడికి డబ్బందే ఎంత ఆశ!” అన్న కుంటూ సేస్థికులు వెనుదిరిగి రాజగురువు దగ్గరకు బయలుదేరారు.

రాజగురు మహా రాకాసీలోయ న్న గురించిన సింగతి సిందర్బాలు తెలుసు కోవాలని మన్నా, అది శిష్యులు కూడా దొరికిన తరవాత బ్రహ్మాదండిని వాళ్ళ ఎదట ప్రిశ్చించటం వుంచిదు కున్నాడు. అప్పిత్త వాడు అబద్ధాలు చెప్పేందుకు అవకాశం మూడవు.

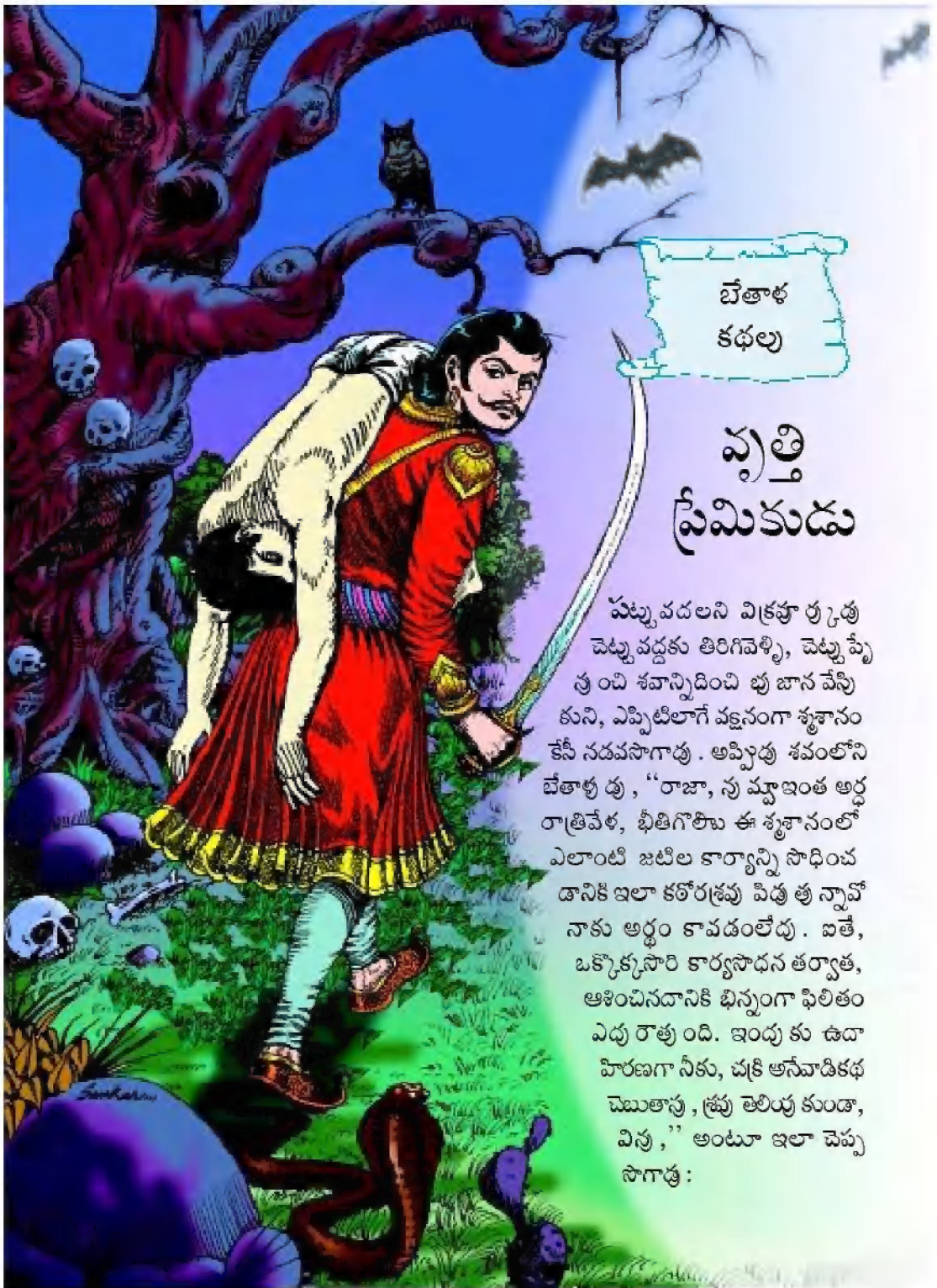
రాజగురు మాఅన్నిటికన్న వుండు గా బ్రహ్మాదండి వూంత్రికుడి గర్వం అణచాలని నిశ్చయించు కున్నాడు. ఆయ నునానాయ కుణ్ణి పీలిచి, “ఈ బ్రహ్మాదండిని కాళ్ళు చేతులూ బిగించి, అడవి పిందిని వేలాడ

కట్టినట్టు కావడికర్రకు వేలాడకట్టి, వు స సేస్థికుల చేత నగర ద్వారం వద్దకు మోల్చుం వు కు రావాలి. ఒక సేస్థికుణ్ణి వుండు గా నగరంలోకి పింపి, నోర్ర లందరికీ వూంత్రి కుడు పట్టుపిడిన కారణంగా, ఈరోజు పిర్వ దినవు ని చాటింపు వేయించాలి. ఎందుకైనా వుంచిది; ఇద్దరు సేస్థికుల్ని పిడి గుహ కు కాపిలా మూపు,” అన్నాడు.

రాజగురు మాఅజ్ఞ వింటూనే సేస్థికులు బ్రహ్మాదండి వూంత్రికుణ్ణి పట్టుకుని తాళ్ళతో కాళ్ళు చేతులూ కట్టేశారు. తరవాత ఒక లాషాటి కర్రతెచ్చి, దానికి వాణ్ణి అడ్డంగా వేలాడకట్టి, కర్రచివరల్ను ఇద్దరేసి చొప్పున భుజానవేసి కునికొండ దిగు వకు బయలుదేరారు. బ్రహ్మాదండి వూంత్రికుడు కర్ర ఊపితు అట్టా ఇట్టా ఊగ్ర తూ, “అయ్యో, ఉపాసికుల ఊడలవు ర్రి, ఉన్నత్తభైరవా! నా కెంత అమూ ను తెచ్చి పేట్టావోయ్,” అంటూ విలపించసాగాడు.

రాజగురు మచిరు నమ్మనమ్మతూ కొండ దిగు మో చెట్టుకు కట్టేసివున్న తన గుర్రం కేసి నడిచాడు. (ఇంకామూది)

బేతాళ
కథలు

వృత్తి ప్రేమికుడు

పట్టువదలని వికృత శక్తులు చెట్టువద్దకు తిరిగివెళ్ళి, చెట్టుపై నుంచి శవాన్నిదింపి భుజాన వేసుకుని, ఎప్పటిలాగే వక్షసంగా శ్మశానం కేసీ నడవసాగాడు. అప్పుడు శవంలోని బేతాళుడు, “రాజా, నువ్వు ఇంత అర్థరాత్రివేళ, భీతిగొలిపి ఈ శ్మశానంలో ఎలాంటి జటిల కార్యాన్ని సాధించడానికి ఇలా కఠోరశ్రమ పిత్త తృన్నావో నాకు అర్థం కావడంలేదు. ఐతే, ఒక్కొక్కసారి కార్యసాధన తర్వాత, ఆశించినదానికి భిన్నంగా ఫలితం ఎదురౌతుంది. ఇందుకు ఉదాహరణగా నీకు, చుగి అనాడికథ మొత్తానూ, శ్రుతి తెలియకుండా, విను,” అంటూ ఇలా చెప్పు సాగాడు:

ఒకానొకప్పుడు భోగపేటలో, శ్రీకాంతు డనేరత్నాల వ్యాపారి మాడేవాడు. అయినకు ముగ్గురు కొడుకులు. పేద్దవాళ్ళిద్దరు, తండ్రికి వ్యాపారంలో చేదోడు వాదోడు గా మాటూ సేవు ర్దులనిపించు కున్నారు. చివరి వాడు చక్రి కూడా తెలివైనవాడనీ, బుద్ధివంతు డనేరత్నం తెచ్చుకున్నాడు. కానీ, సాహిత్య వుంటే ఇష్టమున్న అతడికింకా వ్యాపార వ్యవహారాల పట్ల ఆసక్తి పిట్టులేదు.

ఆ ఊరి ప్రియు ఖ పండితుడు బ్రహ్మవర్మ ఇంట్లో ప్రతి రోజూ సాయంత్రం కావ్య గోష్ఠి జరిగేది. దానికి ఆడపు గా అంతా వచ్చి, ఎన్నో అంశాలను కూలంకషంగా చర్చించేవారు. చక్రి తరచుగా అక్కడికి వెళ్ళి, ఆ చర్చల్లో పాల్గొనేవాడు. కావ్యాలను చక్కగా అర్థం చేసి కున్నాడని చాలా మంది అతణ్ణి మెచ్చు కునేవారు. అలా ఒక రోజున అతణ్ణి, విపుల

అనే అందమైన యువతి కూడా మెచ్చుకు న్నది. తనను పిలకరించివుె చ్చుకున్న విపుల వీద చక్రికి తెలిచూ పితోనేలువు పిట్టేంది. అతడొమె వివరాలడిగి తెలుసు కున్నాడు.

విపులది ఆ ఊరు కాదు. ఆవు తండ్రి వీరాంగుడు మోహపేటలో ప్రియు ఖ వ్యాపారి. ఆయనకు జబ్బుచేస్తూ, మెప్పుల గాలివూర్చు కోసిం భోగపురం వెళ్ళి కొన్నాట్టుండమన్నారు. ఆయన కూతుర్ని వెంటబెట్టుకుని ఆ ఊరు వచ్చి, బంధు మా ఇంట్లో మాట్లు న్నాడు. నీతి రోజూ విపుల, చక్రి, బ్రహ్మవర్మ ఇంట్లో సాహిత్య చర్చలు చేస్తూ, పుధ్య పుధ్య స్వంత విషయా లూ వూట్లాడు కునేవారు.

ఒకరోజున విపుల, చక్రితో, “వూ నాన్నకు ప్రి ర్తిగా నయమైంది. రేపే మేము మోహపేటం వెళ్ళిపోతున్నాం!” అని చెప్పగానే అతడు దిగాలు పడిపాలు, “ను మ్మలేకుండా నేను బ్రతకలేను. ను వ్యోప్పికుంటే నుం పేళ్ళి చేసి కుందాం,” అన్నాడు.

విపుల సీగ్గ పడి, “గొప్ప రత్నాల వ్యాపారి కొడుకువి. నీతో పేళ్ళంటే వూ నాన్న తప్పిక ఒప్పికుంటాడు. ను మ్మవీ పేద్దల్ని తీసి కుని మోహపేటం రా,” అనేసి వెళ్ళిపోయింది.

చక్రి ఈ వెషయాన్ని ఇంట్లో చెప్పాలనుకు న్నాడు కానీ, అన్నలిద్దరికీ పేళ్ళికాకుండా ఎలా చెప్పిడవూ అని తటపిటాలుంచాడు.

ఈలోగా చక్రి తండ్రి శ్రీకాంతుడు ఏదో పిని వీద ధ్యవపురమనే దూరపుటారు వెళ్ళాడు. అక్కడ ఆయనకు అనుకోకుండా బంధు గ్రహ్తా డనే బాల్యూహీతుడు కనిపించి ఇంటికి తీసుకువెళ్ళాడు.

కోటీశ్వరుడైన జయ గ్ర ప్తిటికి వు గ్గుర్ర కూత్ర శ్ర్మన్నార్. వాళ్ళ, శ్రీకాంత్ర డికి చక్కగా అతిథివు ర్యాదలు చేశార్. శ్రీకాంత్ర త్ర వాళ్ళ రూ పానికీ, విసంహా నికీ ఎంతో వు చ్చటపిడి, జయ గ్ర ప్తిటి దగ్గరమెచ్చుకున్నాడు.

జయ గ్ర ప్తిటి నవ్వి, “నేను నీ వు గ్గుర్ర కొత్త కుల్నీ చూ డలేదు . ఐనా, ను మ్మతెలు సు కాబట్టి వాళ్ళన అల్లు శ్ర్మగా చేసి కోవాలను కుంటు న్నాన . ను మ్మనా కూత్ర శ్ర్మన చూ సీ నచ్చారన్నామా ఉత్తిన కబుర్లెందుకు? మరి వాళ్ళన కోడల్ శ్ర్మగా చేసి కుంటావా?” అని అడిగాడు .

శ్రీకాంత్ర త్ర కాస్త తడబడి, “అక్క చెల్లెళ్ళు తోడికోడళ్ళల్లు తే కలిసీకట్టు గా మాటారని, నా భార్య అంటూ అంటుంది. అందు లోనూ నీ కూత్ర శ్ర్మ, నాకోడళ్ళల్లు తే, అది నా అదష్టివై అను కుంటాను . కానీ, వుండు పీల్లలు ఒకరినొకరు చూ పు కుని ఇష్టివిదాలి కదా!” అన్నాడు .

మెంటనే జయ గ్ర ప్తిటి, “నీ ఊరికీ నా ఊరికీ బోలేదు ధూ రం. పేళ్ళిచ్చా మిఠొక సారీ, పేళ్ళివు రొకసారీ అంటే చాలా ఇబ్బంది. వు రి నా పీల్లలకు నా వూ ట వేదవాక్కు. నీ పీల్లలకు నీ వూ టా అంతే అను కుంటు న్నా. కాదంటేనే, పేళ్ళిచ్చా మిఠా తప్పినిసిరి!” అన్నాడు నివాలు చేస్తున్నట్లు.

శ్రీకాంత్ర త్ర కూడా అది సివాలు గా తీసి కుని, ఇంటికి వెళ్ళగానే కొడుకులు ముగ్గుర్నీ పీలిచి, జరిగింది చెప్పి, “జయగుప్తుడు నా దాల్యవు త్ర త్ర . ఆయన కూత్ర శ్ర్మ అందాల రాసి లు . చాలా వినయ గ్ర ణంకలవాళ్ళ .

వీ రు పేళ్ళిచ్చా మిఠొక్కరేకుండా పేళ్ళి కొప్పొ కుంటే, జయ గ్ర ప్తిటి వుండు నేను గర్వంగా తలెత్తుకు తిరు గు తాను ,” అన్నాడు .

అందు కు పేద్దవాళ్ళిద్దరూ సిరేనన్నారు . చివరివాడైన చక్రి వూ త్రం న్ని గు తూ వివు ల గు రించి చెప్పాడు . వివు ల తండ్రి వూ హి పితం వీరాంగు డని తెలియ గానే శ్రీకాంత్ర త్ర వుండిసిడి, “ఆ వీరాంగు డు నకు ఆగర్వు శత్రు మాళు మ్మవివు లను వు ర్చిపో!” అన్నాడు .

చక్రి ఒప్పికో లేదు . అప్పిడు శ్రీకాంత్ర త్ర కొప్పం పిట్టలేక, “నా వు త్రు డి కూతు ర్ని కాదని, నా శత్రు మకూతు ర్ని పేళ్ళి చేసి కో వాలను కుంటే, ను వ్విక నా ఇంట్లో మూడొప్పు . తఁణం వెళ్ళిపో!” అన్నాడు.

చక్రి మెంటనే ఇల్లోదిలి పెట్టి మోహపితం వెళ్ళి వివు లను కలు సి కుని జరిగింది చెప్పాడు.

“నీ తండ్రి, నా తండ్రి ఆగర్భ శత్రు మఱిని ను మ్హ చెప్పేదాకా నాకు తెలియదు. మన పేళ్ళికి వూ నాన్న కూడా ఒప్పికొత్త,” అన్నది వివుల భయంగా.

“నీ కొంసెం నెనెల్లాదిలి పేట్టాను ; నా కొంసెం ను న్న ఇల్లాదిలి వచ్చేయ. పేళ్ళి చెప్పి కుని సి ఖంగా జివిద్దాం,” అన్నాడు చక్రి.

“నన్ను మీనాన్న ఇంట్లోంచిగెంటేశాడు. ఇప్పిదు నీ చేతిలో చిల్లిగవ్వ లేదు. పేళ్ళి చెప్పి కుందే వు నకు సి ఖవు వు ంట్టుంది? ను మ్హత్వరగా బోలెత్త డబ్బు సింపాదించి, నీ ప్రయోజకత్వాన్ని నిరూపించుకున్నాకన, నేను నీతో వస్తాను,” అన్నది వివుల.

చక్రికి, వివుల వూటల్లో న్యాయ వు ందని తోచింది. ఆ రోజు ను ందీ డబ్బు సింపార్పించే ద్రియ త్నంలో చాలా ఊళ్ళు తిరిగాడు. కావ్య పితనం చేద్దావు ందే, డబ్బుచ్చి వినేవాళ్ళేలేరు.

వ్యాపారం చేద్దావు ందే పేట్టు బడికి చేతిలో డబ్బులేదు. చివరకు తిండికే ఇబ్బంది పడే పిరిస్థితి దాపించింది.

అలాంటి పిరిస్థితి ల్లో, వజ్రపితం లో కన కయ్య అనే ఆసానీ చక్రితో, “ఈ ఊళ్ళో బట్టలు తేకేవాళ్ళేలేరు. దూ రమీఊర్ తీసి కెళ్ళి ఉతికించాలి. ను మ్హ వూ ఇంట్లో బట్టలు తికితే, రెండు పూటలా తిండి పెట్టి, నెలకు ఐదు వరహాలిస్తాను,” అన్నాడు.

వేరగతి లేక చక్రి అంధు కొప్పికుని, ఆయన వద్ద పనిలో చేరాడు. ఇది తెలిసీ ఇరు గు పోరు గు లు కూడా అతణ్ణి బట్టలు తకవు న్నారు. చక్రికి క్రమంగా నెల సంపాదన పెరి గింది. కానీ అతడు, “వివుల నన్ను ప్రయోజ కుణ్ణికవున్నది. నేనేమో బట్టలుతికి జీవిస్తు న్నాను!” అని ద్రితి రోజూ వాపోతూ ండేవాడు.

ఒక రోజున కనకయ్య ఇంటికి ఓ సాధు మా మ్మ, చక్రి ఆయన కాషాయ వస్త్రాలు ఉతకాల్సి వచ్చింది. తర్వాత సాధు మాచక్రిని పీలించి, “ను మ్హ ఉతికాక కూడా నా బట్టల వు రికి అలాగేమాది. ఇలాగైతే నీవు నీ వృత్తిలో ఎప్పటికీ పేక్తోస్తామా” అని వు ందలించాడు.

చక్రికి కళ్ళనీళ్ళ పర్యంతమైంది. అతడు సాధు మాకు, తన ద్రిమ కథను చెప్పి, “తప్పని పరైచేస్తున్నాను కానీ, బట్టలు తకడం నా వ త్తి కాదు,” అన్నాడు కన్నీళ్ళో త్తుకుంటూ.

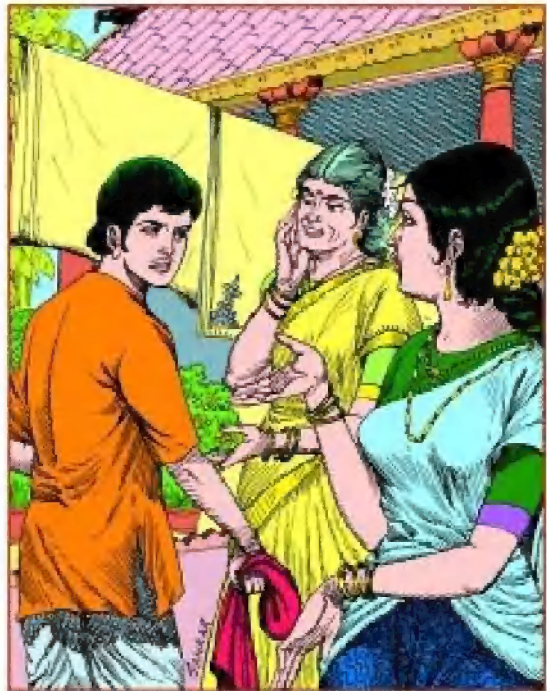
సాధు మా అతడి పేజాలిపిడి, “ఏ వ త్తిలో పేక్కిరావాలను కుందే, ఆ వ త్తిని గుం వాలి. లేకుందే పేక్కి రాలేమా” అన్నాడు.

“వ త్తిని ప్రేమించడమా! అదెలా?” అన్నాడు చక్రి ఆశ్చర్యంగా.

“వ త్తినీకు గౌరవాన్ని, అది వ త్తినీకు
తనం. వ త్తినీ ను మృగౌరవాన్ని, అది నీ
గొప్పతనం. ను మృగౌరవాన్ని వ త్తినీని
వ త్తినీలో మెలకువలు నేర్చుకుని, కొత్త పద్ధ
తులు ప్రవేశపెట్టు,” అన్నాడు సాధు మా

ఆ పూటలు చక్రి వీధుల త్రంలా పని
చేశాయి. సాధువు వెళ్ళాక, అతడొక రోజున
ధూరమెళ్ళా రికి వెళ్ళి, అక్కడ బట్టలు తీశే
వారి నుంచి కొన్ని మెలకువలు తెలుసుకుని
వజ్రమీసానికి తిరిగొచ్చాడు. ఆ తర్వాత తన
తెలివి ఉపయోగించి, రకరకాల ప్రయోగాలు
చేసి బట్టలు తరగడంలో కొత్త పద్ధతులు ప్రవేశ
పెట్టాడు. అందు వల్ల ఉత్తర బట్టలు తరగడం
మెరిసేవి. రంగు బట్టలు కొత్తవిలా మూడేవి.
పాతబట్టలు వెలిసిపోతే రంగులు వేయడం,
కొత్త బట్టలకు నచ్చని రంగులు పూర్వం
వగైరాలు సాధించాడు. ఇదంతా గొప్ప కళ
అని వజ్రమీస వానిలు గుర్తించారు. చక్రికి
వ త్తినీ నుంచి బాగా ఆదాయం రావడంతో,
ఏడాది గడిచేసిరికి పుత్రులు ప్రఖ్యాతి అతో పాటు
బాగా డబ్బు కూడా గడించాడు.

ఈలోగా చక్రి తండ్రి ధృవపురం వెళ్ళి
జయ గ్రహస్థి కలుసుకుని, చక్రి విషయమై
తన ఇంట్లో జరిగిన రభస గురించి చెప్పాడు.
అందుకు జయ గ్రహస్థి నొచ్చుకుని, “నా
గురించి వీ తండ్రి కొడుకులు విడిపోవడం
బాధగా మూడి. వివుల తండ్రి వీరాంగుడు,
నావల్ల ఎన్నో ప్రయోజనాలు పొందాడు. అతడు
నా మాట కాదనడు. ఈ పెళ్ళితో మీరెందు
కుటుంబాల మధ్యా పున్న తరతరాల వైరం
సిద్ధు సీపావుంది,” అన్నాడు.

ఈ విధంగా, జయ గ్రహస్థి మిశ్రాపూ అని
శ్రీకాంతు ధూ, వీరాంగు ధూ ముహూర్తం
య్యారు. పుగ్గరూ సీకుటుంబంగా వజ్రమీస
వెళ్ళి, చక్రిని కలుసుకున్నాడు. చక్రి తన
కథంతా వాళ్ళకు చెప్పాడు. అప్పుడు తల్లి,
అతడితో, “ను మృగౌరవం క పీతో ఇంత
వాడివైనా, నీ వ త్తినీకు నచ్చడంలేదు. ఏ
పూత్రం సంతోషం కలిగించేదిగా లేదు. ను మృ
గౌరవాల వ్యాపారి బిడ్డమో” అని వాపోయింది.

ఇదంతా పూన్తిన్న వివుల, విని గా
చక్రిని సిద్ధు పించి, “ను మృగౌరవం కష్టం చేసి
బ్రతికే వ త్తినీ చేపట్టడం, నాకు చిన్నతనంగా
మూడి. ఈ వ త్తినీ వదలకపోతే నీన్న పెళ్ళి
చేసి కోను. నేను నీకు కావాలో, అక్కర్లేదో
తేల్చుకో!” అన్నది.

చక్రి అమె వంక కోపంగా చూసి, “ఐతే,
నా నిర్ణయం విను. నాతో బాటు, ఈ వ త్తినీ

గారవించే అప్పుల్లు నే, నేను పేళ్ళాడతాను . కానీ, నిన్ను పూత్రం చేసి కోను ,” అన్నాడు .

అప్పిడు జయ గుప్తడు , అతణ్ణి సిపి పీంచి, “నాయ నా! నా పూడో కూతురు నీతో కలిసీ బట్టలు తకడానికి సీద్దంగా మూది. ఆవును పేళ్ళాడతావా?” అని అడిగాడు .

ఆ పూటలు వింటూనే చక్రి, జయ గుప్తడి పాదాలంటి ను స్కిరించి, “వీ అప్పుల్లు ని పేళ్ళాడడం, నా అద ష్టింగా భావిస్తాను ,” అన్నాడు .

బేతాళుడు ఈ కథ చెప్పి, “రాజా, చక్రి తను గ్రువుంచిన వివుల కోసం, ప్రివులు రత్నాల వ్యాపారి అల్లున తండ్రినీ, కుటుంబాన్నీ వదిలి, తిండి కోసం నానా ఇబ్బందులూ పడినవాడు. సాధువు చెప్పిన హితమూ కారణంగా బట్టలు తీకే వత్తిని న్నెవరించి, అందులో బాగా డబ్బు గడించాడు . అతడు గ్రువుంచిన వివులకు, అతడి వత్తి చిన్నతనంగా తోచింది. ఆ వత్తిని పూస్తూ అతణ్ణి పేళ్ళి చేసుకుంటానన్నది. అతడామె కోరినట్టే బట్టలు తీకే వత్తిని వదిలి, తండ్రితో కలిసీ

రత్నాల వ్యాపారిగా సి ఖపిడవచ్చుగదా? అతడలా చేయక, వివుల గ్రువును ఎందుకు నిరాకరించాడు ? అతడి నిర్ణయం వివేకవంతంగా లేదు కదా? ఈ సిందేహాలకు సిపూధాను తెలిసి కూడా చెప్పకపోయావో, నీ తల పిగిలి పొతుంది,” అన్నాడు .

దానికి విక్రపూరుడు , “ ఏపూత్రం గౌరవనీయం కావను కున్న కొన్ని వత్తులు , వాటిని చేపట్టిన వ్యక్తుల ప్రితిభావశేషింవల్ల గౌరవనీయం, ఆదరణీయం అనిపించుకోవడం జరుగుతుంది. సాధువు చెప్పిన హితమవ్వారా ఇది గ్రహించిన చక్రి, వత్తి గ్రువు కుడువూవు . బట్టలు తీకే వత్తికేవలం కాయ కష్టం కాదని నిరూపించాడు . అది గ్రహించలేని వివుల, అతడి వత్తిని ఈసిడించింది. ఆ కారణంవల్లనే అతడామెను పెళ్ళి చేసి కోవడానికి నిరాకరించాడు ,” అన్నాడు .

రాజుకు ఈ విధంగా వక్షనభంగం కలగగానే, బేతాళుడు శవంతో సిహా మాయమై, తిరిగి చెట్టక్కాడు.

— (కల్పితం)

[ఆధారం : “షుంధర” రచన]

కేరళ జానపద కథ

తెలివిగల భార్య

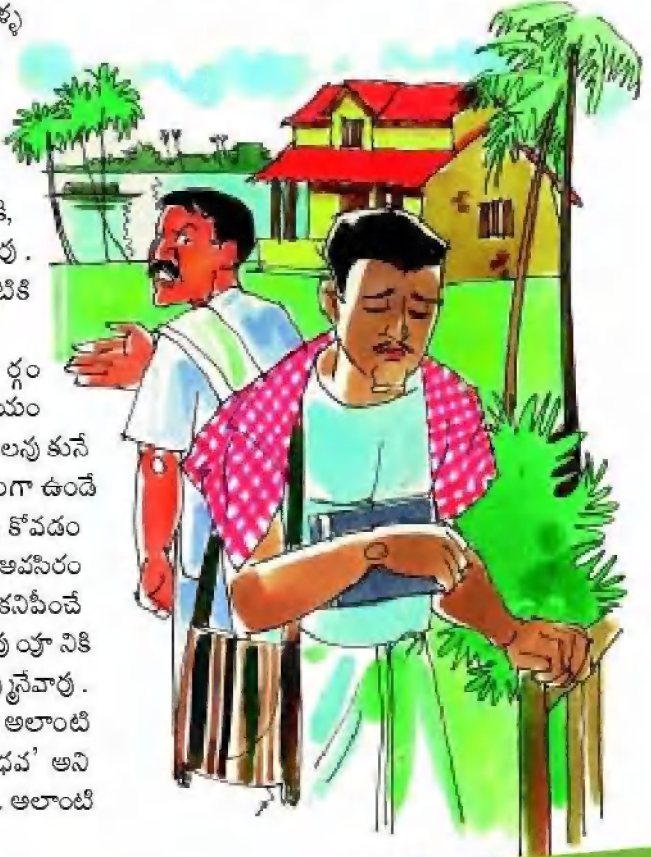
జమోరిన్ రాజు పిరిపాలించిన కోళ్ళిక్కోడు కు సిప్పి పింట్లోని ఒక గ్రావుంట్ కోవు న అనే నిర్మల దుర్రకుడు ఉండేవాడు. రోజూ తెల్లవారగానే వాడు కత్తి, కత్తెర, చిన్న అడ్డం, చిన్నగిన్నె గల తన పెట్టెను చంకన బెట్టుకుని ఊళ్ళోకి వెళ్ళేవాడు. వీధివీధికి వెళ్ళి, అవసరం అయిన వాళ్ళకు జుట్టు కత్తిరించేవాడు. 'వరం చేసు వాడు. పిని పై ర్తయ్యక అడ్డాన్ని వాళ్ళు చేతికిచ్చి చూసి కోవు నేవాడు. వాళ్ళు చూసి కుని వు రిసీపాతూ నిలహా లీన్లు 'తుది మెరుగులు' దిద్దేవాడు. యువకులయితే, కోవు న కత్తిరించే హిస్సెపువ్యాన్ని అడ్డంలో చూడడానికి, మొదట అడ్డాన్ని అడిగి తీసి కునేవారు. వాళ్ళిచ్చింది మిక్చుకుని వు రో చోటికి వెళ్ళేవాడు.

కోవు న రోజూ ఒక నిర్ణీత వూర్గం గుండా వెళ్ళేవాడు. అతడు వచ్చే సమయం తెలుసు గనక, జుట్టు కత్తిరించు కోవాలను కునే వాళ్ళు ఆ సిప్పి యానికి అక్కడ సీద్దంగా ఉండే వాళ్ళు. అయితే, జుట్టు కత్తిరించు కోవడం అన్నది రోజూ చేర్చుంచు కోవలసిన ఆవసరం లేదు గనక, అప్పడప్పిర్తు ఎవరూ కనిపించే వాళ్ళు కాదు. ఒక్కసారి చెప్పిన సిప్పి యానికి రాలేదని కొందరు కోపంతో వద్దు పోవు నేవారు. తన పెట్టె తీసుకుని వెనుదిరగగనే అలాంటి వాళ్ళు కొందరు, 'పినికిపూ లిన వెధవ' అని గొణు కోవడం కోవు నకు వినిపించేది. అలాంటి

చందమామ

సిప్పి యా లలో దమ్మిడిసింపొల్లుంచలేకపోయా నన్న బాధతో, వట్టి చేతులతోనే ఇంటికి తిరిగి వెళ్ళవలసి వచ్చేది.

ఆ రోజు కోవు న, అతడి భార్య గోవు తి పిన్చి గానే పిడు కోవలసి వచ్చేది. అలాంటి స్థితిలో ఒకనాడు అతడి భార్య, "నీలాంటి పినికిపూ లిన మొగుడితో ఎలా కాపరం చేసుది? ఎలా బతి

కేది?” అనడం విని కోవు న ఉలిక్కిపెట్టాడు . అయితే, అతడేమీ మాట్లాడలేదు. రేపు వెళ్ళినాల్సిన దబ్బలు ఎక్కువగా సింపాదించు కుని వస్తు భార్యకు తన పుత్ర ఉన్న అభిప్రాయాన్ని పూర్వేయ వచ్చని ఆశించాడు .

పుత్ర నాడు తెల్లవారకముందే పెట్టెను తీసుకుని బయటకు వెళ్ళాడు . ఆ రోజంతా తిరిగి కొంత సింపాల్సిందాడు . అయితే, దాన్ని తీరా లెక్కించి పూసి కుంటే, ఒక్క పైట అపార విదార్థాలు కొనడానికి కూడా సిరిపాయే లా లేదని గ్రహించి హతాశుడయ్యాడు . అయినా, పుత్ర పూర్ణం లేక, వెనక్కు తిరిగి వెళ్ళి, ఆ రోజుకు ఎలాగైనా సిర్దు కోగలదన్న ఆశతో, ఆ నాటి సింపాదనను భార్య చేతిలో పెట్టాడు . దానిని చూడగానే భార్య కోపంతో, “నీ పుత్రుడవు తి పుండా!” అన్నది.

ఆ రోజు నుంచి గోవు తి ప్రితినిత్యం భర్తను

సూటిపాటి పూటలతో తిడుతూనే ఉండేది. ఒకనాడు సాయంకాలం కోవు న ఇంటికి తొందరగా తిరిగి వచ్చాడు . దబ్బుడి సింపాదన లేదు . “ఇలా అయితే, పును ప్రాణాలతో ఎలా బతగ్గలం? అని పూ నీకా ఆలోచన అంటూ ఉందా?” అని నిలదీసింది భార్య.

“నన్ను చెయ్యమంటావు? పొద్దుస్తమానం పనికి పూ లినవాడు , బుద్ధిపూ లినవాడు అని తిట్టడమే నీ పనిగా ఉంటుంది. అంటే, ఒక్క పుంచి పనికూడా చేయ లేని దద్దపుస్త్రు నేననేగా నీ ఉద్దేశం?” అంటూ కోమన్ పెట్టెను కోపంగా విసిరికొట్టి కాళ్ళవేపులు కడుక్కొవడానికి పెరట్లోకి వెళ్ళాడు.

భర్త వచ్చేంత వరకు ఓపీగ్గా ఉన్న గోవు తి, అతడు రాగానే, “ఇలా అయితే, అకలితోనే దావక తప్పదు . అలా దావడం నాకిష్టం లేదు,” అన్నది నిష్పీర్ణంగా.

“సిరే, నేను పూర్తిగా అవుకో. నువ్వు గొప్పి తెలివైనదానివే కదా? సింపాదనకు మరేదైనా పూర్ణం చెప్ప చూద్దాం,” అన్నాడు కోమన్.

“హేలుగా బిచ్చమెత్తుకోవడం మేలు!” అన్నది గోవు తి.

“బిచ్చమెత్తడమా? నేనా? ఎక్కడికి వెళ్ళి బిచ్చపు దగ్గరుంటామో” అని అడిగాడు కోవు న.

“ఎక్కడికి ఎందుకు? తిన్నగా జమారన్ రాజభవనానికే వెళ్ళవచ్చుగా!” అన్నది సవాలు విసిరి పుత్రునిట్టి గోవు తి. ఆ తరవాత కాబూపి అగి, “రాకుపూ రికి త్వరలో వివాహం కాబోతోంది. అందు వల్ల రాజు అందరిపట్లా కరుణతో ఉంటాడు . వెళ్ళి ఆయన్ను ఏదైనా అడుగు,” అని నిలహ ఇచ్చింది.

పుత్ర నాడు సూర్యోదయానికి పుండ్ లేచి, తన పెట్టెను కూడా తీసుకోకుండా రాజధాని

కేసీ బంధువులు దేరావు. కాలినడకనే రాజభవనాన్ని సింహి పించి, రాజుగారి దర్శనం కోసం వరు సిగా నిలబడ్డ జనంలోకి వెళ్ళి నిలబడ్డాడు.

రాజదర్శనానికి తన వంతు రాగానే, 'ఏదైనా' దానంగా అడగాలనే నిర్ణయం వు కున్నాడు. అతని వంతు రానే వచ్చింది. రాజభవనం భట్ట డు, "ర్రరకుడు కోవు న," అని పిలవగానే, కోవు న తడబడే అడుగులతో ముందుకు వెళ్ళి చేతులు జోడించి, రాజుకు భక్తితో వంగి నవు స్కిరించాడు. ఆ తరువాత రెండు చేతులు తెరుస్తూ రాజు కేసీ అర్చిస్తున్నట్లు వినవుంగా వూ శాడు.

"కోవు న, నీకేం కావాలి?" అని అడిగాడు రాజు.

"ఏదైనా ఇవ్వండి, వు హాప్రిభూ!" అన్నాడు కోవు న.

"ఏదైనా? అదేంటి!" అని విస్మయం చెందిన రాజు, "నీకు ఏది కావాలో అది అడుగు, ఇస్తాను," అన్నాడు.

"ఏదైనా ఇవ్వండి, ప్రిభూ!" అన్నాడు కోవు న విట్టుదలగా.

రాజు ఒక్క నిమిషం ఆలోచించాడు. వుంత్రి కేసీ వూ శాడు. వుంత్రి రాజును సింహి పించి, "అజ్ఞాపించండి, ప్రిభూ!" అన్నాడు వినవుంగా.

"ఇతడేక ర్రరకుడు. ప్రిజలకుసువలంది స్తూంటాడు కదా. రాజధానికి సింహి పంలో ఉన్న బదెకరాల బంజర భూ వు ని ఇతనికి ఇప్పించు. అంధు లో ఎలాంటి పంటలు పండించగలడో వూ డ్దాం," అని మంత్రి చెవిలో చెప్పాడు రాజు.

జుట్టు కత్తిరించేవాడు, బంజర భూ వు లో పంట పండించాలి! ఆహా! రాజుగారి వేతరణను వుంత్రి వు నస్తి లోనే వుచ్చుకుంటూ దామిలు న్న భట్ట ణ్ణి పిలిచి, "ఇతన్ని తీసి కు చందమామ

వెళ్ళి రాజభవనానికి తూర్పున ఉన్న బదెకరాల బంజర భూ వు ని వూ పించు," అని అజ్ఞాపించి, కోవు నకు తిరిగి, "ఈ భట్ట డు నీకు బదెకరాల భూ వు ని వూ పిస్తాడు. రాకువూ రి వివాహి సిందర్బంగా రాజుగావు నీకిస్తున్న బహి వు తి అది. దాన్ని సాగ్ర చేసి కుని హాలు గా జివించు," అన్నాడు.

తాను భార్య చెప్పినట్లు ఏదైనా ఇవ్వమని అడిగితే, రాజుగారు బదెకరాల పాలం ఇవ్వాడు అని కోవు న పొంగిపొయాడు. అయితే, భట్ట డి వెంట వెళ్ళి తీరా పాలాన్ని చూశాక, అది రాయి రప్పలతో నిండిన బంజర భూ వు అని తెలు కుని కాస్త నిర్ర గారిపొయాడు. అయినా, ఏదో సింపాయిందాం. దీంతో గంభూ శి భార్య నర్ర వూ య గలం అన్న ధీవూ తో ఇంటిదారి విట్టాడు.

అయితే, గోవు తి సింగతి వినగానే,

“పొలమా ? అదీ బంజరు నేలా? దాంతో ఏం చేస్తు కుంటాం? సాగు చేయాలంటే నాగలి కావాలి. దున్నడానికి ఎత్తు కావాలి. వు న దగ్గర ఏవీ లేవే! పేర్లు పేట్టినా, అది చేతికి అంది వచ్చేవరకు రోజులు గడవడం ఎలా? ముందు రాజు వద్దకు వెళ్ళి దబ్బు అడిగి తీస్తు కురా. వు నకు ఇప్పిస్తు కావలసింది అదీ,” అని వుండిపడింది.

అయితే, కోమన్ మళ్ళీ రాజు వద్దకు వెళ్ళడానికి నిరాకరించాడు. “నువ్వు ఇంకేదైనా ఆలోచించాలి. తప్పిస్తూ,” అన్నాడు భార్యతో ప్రాథేయ పితు పున్నట్టు.

గోవు తి కొంతుమీతీవ్రంగా ఆలోచించి,

“సిరే, ఆ పొలం దగ్గరికి వెళదాం, రా. అక్కడ నేను ఏం చేస్తానో, ను మ్మా అలాగే చేయాలి, పిరేనా?” అంటూ భర్తను వెంటబెట్టుకుని రాజుగారిచ్చిన పొలం వద్దకు వెళ్ళింది.

గోవు తి పొలంలో అక్కడక్కడ ఉన్న ఒక్కొక్క బండరాయి నీ తీసీ అవతల పొరేస్తూ, దాని అడుగు న తవ్వి చూస్తూ, నిస్సి హితో ఆశాభం గాన్ని ప్రదర్శించసాగింది. ఎవరైనా తనను సిఫీ పీన్మిన్నారని తెలిస్తే చాలు; అలాగే కదలా మెదలక కూర్చునేది. భార్య ఎందు కలా చేస్తూ న్నదో ఏమాత్రం అంతు బట్టక పాలు నప్పిటికీ, కోవు న కూడా ఆమె ఒకరాయి ని పేకలిస్తూ, తాను ఇంకొక రాయి ని పేకలిస్తూ, ఆమె లాగే నేలను అక్కడక్కడ తవ్వి చూస్తూ, తన్నుతూ, నిరాశా నిస్సి హిలవు ప్రదర్శిస్తూ ఆమెను అను కరించసాగాడు.

దారిన వెళ్ళేవాళ్ళు ఆ దంపతుల వింత ప్రవర్తనకు విస్తుపోతూ, అగి కొంతామీమాటా సీ వెళ్ళిపోసాగారు. అయితే, నలుగురు ద థకాయులు మాత్రం భార్యభర్తలను చాలామీ పరిశీలించి చూశారు. ఆ తరవాత వాళ్ళల్లో ఒక్కడు గోవు తిని సిఫీ పీంచి, “వుండే ఎండలో ఏం చేస్తున్నావు? ఏదో చాలా విచారంతో ఉన్నట్టున్నది?” అని అడిగాడు.

తన మనసులోని మాటను చెబు దామా, వద్దా అని తటపటాయిస్తూ న్నట్టు గోవు తి ఆ పు నిషీని కొంతుమీ ఎగాదిగా చూసింది. ఆ తరవాత, “అదెందుకు అడుగు తావలే. అదో

పేదల పిల్లలను, అన్నది.

“చెప్ప, నేనూ వింటాను. ఏదైనా సాయం కావాలన్నా చెప్తావు,” అన్నాడు ఆ పులి.

“సాయం ఏదీ వద్దు గాని, నేను చెప్పేసంగ తిని మరెవరికీ చెప్పనని పూట ఇస్తానే నీకారోగ్యం చెబుతాను,” అన్నది గోవు తిచ్చు పిక్కల అనుపూ సంగా చూస్తూ.

“పూ తల్లి పులి ఒట్టు. ఎవరితోనూ చెప్పను,” అంటూ ఆ సంగతేదో చెప్పుచు నుట్టు వంగాడు.

“పులి ఇప్పుడు బుద్ధులుగాని, పూ తాతలు తాతలు గొప్ప ధనికులు. పూ తాతయ్య బంగారాన్ని కుండలలో వేసి ఈ పోలంలో పై ఢిల్లీ పేట్టాడన్న రహస్యం ఇప్పుడే తెలిసింది. బడెకరాల పోలం కదా. ఎక్కడ తవ్వాలో, ఏమో తెలియక అవస్థ పడుతున్నాం,” అన్నది నిట్టూర్పు.

“అలాగా!” అని తల పింకించిన ఆ పులి, “పులిని పులి తప్పక దొరుకుతారు. బాగా తవ్వించండి,” అంటూ అక్కడి నుంచి వెళ్ళిపోయాడు.

వాడు నిజానికి ఒక దొంగ. గబగబా వెళ్ళి పూ రంలో నిలబడ్డ పులి పులి తో దొంగలను కలుసుకున్నాడు. వాళ్ళు వెళ్ళేంతవరకు అక్కడే కూర్చున్న గోవు తి, వాళ్ళు కను పులి గయ్య క భర్తతో, “ఈ రోజుకు చాలు. ఇంటికి వెళదాం, రా. రేమిపోవు న వద్దాం,” అంటూ అక్కడి నుంచి బయలు దేరింది.

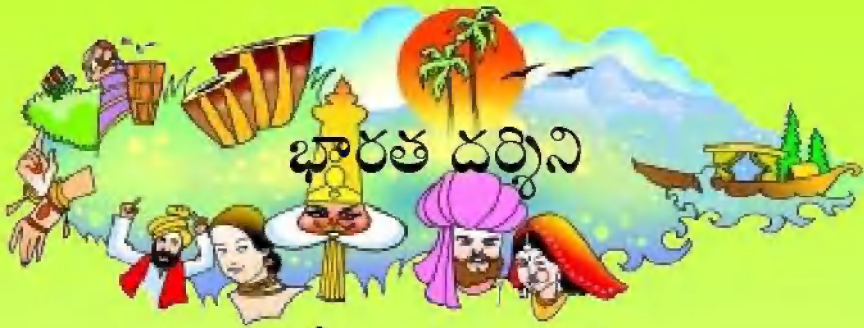
పులివాడు ఉదయం వచ్చి పూట సరికి పోలంలోని రాళ్ళు రప్పిల్లా గట్టు పులి పిడి

ఉన్నాయి. పోలపుంతా బాగా పులి పట్టు లోత గా తవ్వబడి ఉంది. అంటే, అక్కడ కుండలు కుండలు గా బంగారం ఉందని విన్న దొంగలు ఊరు కోలేకపోయారు. ఆ బంగారాన్నంతా కైవసం చేసి కోవాలని రాత్రికి రాత్రే వచ్చి పోలపుంతా తవ్వేశారన్నమాట!

“పూతా! పోలపుంతా ఎంత బాగా తవ్వించానో! ఎత్తనాలు కొనుక్కొచ్చి ఎత్తడమే ఇక పులిని. రెండు పైటలు కాదు; రోజూ పూట పైటలూ కడు మినిండా తినే పులి రోజులు ఆట్టే పూ రంలో లేమి పులింటామెలివిలేని మొగుడా?” అన్నది గోవు తి చిన్నగా నమ్మతూ.

“తెలివిగల భార్య ఉండగా నాకేం తక్కువ?” అంటూ పేదగా నవ్వాడు కోపు న భార్యను మెచ్చుకుంటూ.

ఇంగ్లీషు అధికార భాష!

దేశజనాభాలో అధికశాతం వూట్లాడే భాషివాందీ గనక, అది వున అధికారభాషగా గుర్తింపు పొందింది. దేశం మొత్తం మీద ఇంగ్లీషునే రాతకోతలకు ఎక్కువగా ఉపయోగిస్తున్నప్పటికీ భారత రాజ్యాంగ శాసనం ప్రకారం దానికి అధికార భాషగా గుర్తింపలేదు. అయినప్పటికీ ఒక రాష్ట్రంలో అది అధికార భాషగా చెలామణి అవుతోంది. మన దేశం ఈశాన్య దిశలోని నాగాలాండ్ రాష్ట్రం ఇంగ్లీషును అధికార భాషగా గుర్తించింది. 1963వ సం.లో నాగాలాండ్ పై రై రాష్ట్ర స్థాయిని సంతరించు కున్నది. నాగాలాండ్ లో క్రిస్టియన్ మిషనరీలు ఇంగ్లీషును ప్రవేశపెట్టి, ప్రాచుర్యం కలిగించారు. అక్కడి ద్వితీయ భాష నాగపు. దానికి లిపి లేదు.

ప్రస్తుతం వారసత్వ జాబితాలో

నీలగిరి రైల్వేస్ అని పిలువబడే మేట్టుపాళయం-ఉదక వుండలం రైల్వే, ఇప్పుడు ప్రపంచ వారసత్వ జాబితాలో చోటు చేసుకున్నది. ది డార్జిలింగ్ వాహులయ న రైల్వే ఇప్పటికే వారసత్వ జాబితాలో స్థానం సంపాదించింది. నీలగిరి రైల్వేను ఇప్పుడు మోంటన్ రైల్వే అఫ్ ఇండియా అని పిలుస్తారు. నీలగిరి రైల్వే పట్టాలు వేసే పనులు 1885లో ప్రారంభమయ్యాయి. 1899లో కూడా వరకు రాకపోకలు ఆరంభమయ్యాయి. ఆ తరువాత ఉదక వుండలం అంటే ఊటీ వరకు పోడిగించ బడ్డాయి. ఈ మార్గమే అసియాలోకెల్లా చాలా నిటారుగా ఉన్న అతి పొడవైన రైలు మార్గంగా భావించబడుతున్నది. దీని పొడమా 46కి.మీ.

చందమామ క్వీజ్ - 4

Co-sponsored by
Infosys FOUNDATION,
Bangalore

అన్ని సరైన సమాధానాలు
రాసిన ఒకరికి బహుమతి
రూ. 250లు.*

ఈ క్వీజ్ లో అడిగే ప్రశ్నలన్నీ 2005 జనవరి-

డిసెంబర్ మధ్య వెలువడిన చందమామ *సరైన సమాధానాలు రాసినవారు ఒకరికన్నా ఎక్కువ సంచికలలోని కథలు, శీర్షికల నుంచే ఉంటాయి. మంచి ఉన్నట్టయితే బహుమతి మొత్తం (ద్రా ద్వారా చదివినవి జ్ఞాపకం ఉంటే వీటన్నిటికీ సమా తీసిన ఐదుగురికి సమానంగా పంచబడుతుంది.

ధానాలు వెంటనే స్పందిస్తాయి. లేకుంటే పన్నెండు సంచికలను పక్కన పెట్టుకుని తిరిగేస్తే ఇట్టే తెలిసిపోతాయి. కనుగొనడం కూడా చాలా సరదాగా ఉంటుంది.

మీరు చేయవలసిందేమంటే : 1. సివూ ధానాలు రాయండి. 2. వీరబుర్రు, వయస్సు (16 ఏళ్ళలోమీదానా), పీనకోడ్తో సిహా ప్లి ర్లి చిరు నావూ రాయండి. 3. చందాదారు అయితే, ఆ నంబర్ రాయండి. 4. కవయిత్రీ చందమామ క్వీజ్ - 4 అని రాసి, చందమామ ప్లి ర్లి చిరు నావూ రాసి వూ కు పంపించండి. 5. పు నెలాఖరులోగా వీ ఎంట్రీ వూ కు అందాలి. 6. జూలై నెల సంచికలో ఫలితాలు వెలువడతాయి.

1. నేర ద్రివ త్రి ప్రిబలదానికిగల వూ లకారదాలను అన్వేషించి వాటిని రూ పితూ పిడవు సరైన నేరనిరోధక వూ ర్గం అన్న సిత్వం గ్రహించి దానిని ఆచరణలో వూ పాదు , ఒక ఆదర్శపాలకుడు . ఆ రాజుబరేవు టి? ఏ కథలో వస్తాడు ?
2. హీతమాచెప్పిన సవతి తమ్ముణ్ణి కులద్రోహి అని నిందించాడు ఒక రా సిరాజు. ఆ రా సిరాజు ఎవరు ? తప్పుకొంటారేవు టి?
3. ఐక్యరాజ్యసమితి జనరల్ అసెంబ్లీ బాలల హక్కుల తీర్మానాన్ని ఎప్పుడు ఆవూ దించింది?
4. పు నడకు మై త్తం వీ దఎన్నిమిల్లల అభివృద్ధి రణ్యాలు ఉన్నాయి ?
5. విడిచినవాణ్ణి విడిచిపెట్టు. అలాంటి వాడిని హింసించు ఆశించకు. అబ లేనివాడి పిట్ట ఆదరభావం వూ పికు. పి ఫలాలులేని చెట్టును విడిచి ఇతర చెట్లు చూసు కుంటుంది. లోకం సువిశాలమైనది. - ఈ సుభా షీతం చోట్లు చేసి కున్న కథ ఏది?

6. ఈ చిత్రంలోని రెండు పాత్రలు ఏవేవి?

సాహితీ కదంబం

రంగన్న గొప్ప మనసు!

ఒక గ్రామంలో రంగన్న అనే పేదరైతు ఉండే వాడు. సెజాయిటీపరుడైన రంగన్న తనకున్న కొద్ది పాటి పోలంలో కష్టపడి పనిచేసి కుంటూ తక్కిన కాలం గడపిస్తాడు. దాంతోపాటు ఇతరుల పోలకు చేతనైన సాయం చేసేవాడు. పుత్రులన్నా, జంతు మూలనూ అతనికి ఎనలేని ప్రతి. ఏ కాకికో, కుక్కకో ఇంత పేట్టకుండా రంగన్న నోట్లోకి వుద్ద దిగేది కాదు.

రంగన్న ఇంటికి కొద్ది దూరంలో రావు శాస్త్రి అనే ఒక నకిలీ జ్యోతిషుడు ఉండేవాడు. శాస్త్రం, సింధిదాయం, దోషం, పరిహారం అంటూ అవూయ కుల్యై గ్రామ ప్రజలను పుభ్యపేట్టి, వాళ్ళ నుంచి సొమ్ములు గుంజి పోట్టపొసు కునేవాడు. ఎప్పుడు చూసినా ఎంతో సంతోషంగా కనిపిస్తూ, ఒక్కసారి కూడా తన వద్దకురాని రంగన్న అంటే రావు శాస్త్రికి, చెప్పరాని అపూర్వా, కోపిమూ ఉండేవి.

ఒకరోజు రంగన్న తన పోలంలో విత్తనాలు విత్తేసినప్పుడు గింపుకుని ఇంటికి బయలుదేరుతూ దగా పోలం గట్టు పీడి పోదవూట న పిచ్చుక ఒకటి కాలు విరిగి లేవలేక పిడి ఉండడం గమనించాడు. వెంటనే వెళ్లి దాన్ని చేతిలోకి తీసుకుని పరిశీలనగా

చూశాడు. దానిని నన్న ఆకులేవో కోసి, నలిపి పిసిర్ల పీండి పీచ్చుక కాలికి పై శాడు. దాన్ని అక్కడే వదిలేర్చి దానికి పున్నె రాక, తనతో ఇంటికి తీసి కువచ్చాడు.

దానికి తినడానికి బియ్యమిగింజలు అందించాడు. చాపి పీడి దిన్న బట్ట పుడతపేట్టి పిల్ల మోతా చేసి పీచ్చుకను దాని పీడి దివిత్త కోబెట్టాడు. గది నుంచి వెలుపలికి రావడానికి నాలుగు అడుగులు వేసి వెరికి, “రంగన్నా!” అన్న పుత్త పుత్త రకుర స్వరం విని వెనక్కు తిరిగి చూశాడు. అక్కడ పిచ్చుక కనిపించలేదు. దాని స్థానంలో ఒక దేవతామూర్తి కనిపించడంతో తన కళ్ళనూ తానెప్పుడేక పొయ్యి.

“రంగన్నా! నేను వనదేవతను. ప్రాణుల పట్ల నున్నా చూ మిత్రా న్న నిరుపమానమైన కరుణ, బ్రహ్మదరాలు చూసినా చాలా సంతోషించాను. ఏం వరం కావాలో కోర్త కో, ఇస్తాను,” అన్నది వనదేవత.

“తల్లీ, నిన్ను కళ్ళారా చూడగలిగాను. ఆ

తెరగతిలో సురేష్ అనే విద్యార్థి ఎప్పుడు ఏ వ్యాసం రాయ వున్నా ఆమె గురించే రాసువాడు. ఆమె నకు పోలిస్తోంది. దానికి నాలుగు కాళ్ళు, రెండు కొమ్ములు ఉంటాయి ఇలా సాగేది వ్యాసం. దాన్ని చూసి విస్మయ చెందిన ఉపాధ్యాయుడు ఒకనాడు 'తాజపు హాల్' గురించి వ్యాసం రాయ వున్నాడు.

సురేష్ తాజపు హాల్ గురించి రాశాడు: తాజపు హాల్ ఆగ్రాలో ఉంది. షాజహాన్ దానిని నిర్మించాడు. దానికి

ఎదురుగా ఒక గొడ్డ చాపడి ఉంది. అందులో ఒక అమా ఉంది. ఆమె నకు పోలిస్తోంది. దానికి నాలుగు కాళ్ళు, రెండు కొమ్ములు ఉంటాయి

దీనిని చదివిన ఉపాధ్యాయుడు విస్మయపడ్డాడు!

- భావనా రాయ్, న్యూఢిల్లీ

భాగ్యమే నాకు చాలు. పురే వరమూ వద్దు,” అన్నాడు రంగన్న వనదేవత పాదాలకు నమస్కరిస్తూ.

“చాలు నేనీ గ్రామ చాలా గొప్పది!” అంటూ వనదేవత రంగన్న చేతిలోకి ఒక బిందెను ప్రసాదించి అద శక్తులు ఇచ్చింది.

బిందెనిండా బంగారు నాణాలు!

ఈ సంగతి నాణాలలో గ్రామ పుంతా తెలిసే పోయింది. పుంచి పు సుగల రంగన్నకు పుంచే బరిగిందని అందరూ సంతోషంగా చెప్పుకోసాగారు. అయితే, రావు శాస్త్రి పు సుగల వూత్రం అయితే తోకుతకుతలాడ సాగింది. ఎలాగైనా రంగన్న బంగారు నాణాల పు దొంగిలించుకుని వెలుపలికి పరిగెత్తుతూ ఉండగా, కాలికి ఏదో అడ్డుపడి బోర్లా పడ్డాడు. దాన్ని చూసిన రంగన్న కుక్క, మొర్రు గుత్తా రావు శాస్త్రి పీడికి ఉరకబోయింది. హడలి పోయిన రావు శాస్త్రి, “అయ్యో! కాపాడండి!” అని

అరవసాగాడు. దాంతో రంగన్నతో పొట్టు ఇరుగు పోరు ఇళ్ళవాళ్ళు కూడా వేలు కుని రావడంతో రావు శాస్త్రి నాణాల బిందెతో పట్టుబడిపోయాడు.

“ఛీ! వున్న ఒక పు సేవేనా?” అంటూ గ్రామస్థులు రావు శాస్త్రిని కొట్టబోయారు. అయితే రంగన్న అడ్డుకుని వాళ్ళకు సర్ది చెప్పి పంపేశాడు. రావు శాస్త్రి పుంచ పు స రంగన్న పాదాలపై పెడ్డాడు.

“నీ తప్పిస్తు గ్రహించామాకదా? అది చాలు. అయినా, పుంచ పు స అడగవలసింది నన్ను కాదు. నీ పు సస్సోని! నీ పు సస్సోకి విరుద్ధంగా ఏదీ చేయకు. ఇక పీడట దురాశకు పోయి లేని పోనివి చెప్పి గ్రామ ప్రజలను పీడించకు. నిజాయితీగా, కష్టపడి జీవించడం నేర్చుకో. అదే చాలు!” అన్నాడు రంగన్న.

“బుద్ధి వచ్చింది రంగన్నా. ఇక పు సనిజాలు తీగా, పుంచి పు సలో నడుపు కుంటాను,” అంటూ తలవంచు కుని ఇంటివారి విట్టిన రావు శాస్త్రి, అవమానంతో గ్రామ ప్రజలకు పు స పు స పిలేక తెల్లవారేలోగా ఉరుకు పడిలి ఎటో వెళ్ళి పోయాడు.

- భావనా రాయ్, న్యూఢిల్లీ

పేదవాడి ప్రార్థన

మాతంగు డికి పిదేళ్ళ వయస్సు లో, తలి దండ్రి లు చనిపోతే, ఆ ఊళ్ళోమన్న వూ రయీ బంధు మశింపనచేరాడు . వాడు అవూ య కుడని ఎరిగిన ఆ బంధు మ్మావాడి చేత గొడ్డు చాకిరీ చేర్చు ంపు కుని, అద్దాకలితో వూ డ్చే వాడు . వాడి అవస్థి చూ సిన పోరు గింటి భద్రయ్య, ఒక రోజున వాణ్ణి చాటు గా పీలిచి, “ఒరే, వూ తంగం! ఎన్నాళ్ళిలా బానిసి బ్రతు కీర్తు స్తామో ఇదే చాకిరీ మరెక్కడైనా చేస్తే, నీకు కడు మీనిండా తిండి దొరు కుతు ంది. ఈ ఊళ్ళో నీ బంధు మ్మ కు కాదని, ఎవరూ నీకు పినివ్వరు . పు హీషాపితం లో, నా పు ట్టం వీరయ్య వద్దకు వెళ్ళు. ఆయన నీకు పు ంచి దారి చూ పీస్తాడు ,” అని సిలహ ఇచ్చాడు .

వూ తంగు డు ఆ ఊరొదిలి పు హీషాపితం చేరు కుని, వీరయ్య ఇంటికి వెళ్ళి తన కథ చెప్పుకున్నాడు. వీరయ్య వాడితో, “నేను అంతగా మన్నవాణ్ణి కాను . కానీ వూ భద్రయ్య పింపాడు కాబట్టి, నిన్ను ఇంట్లో మాపు కుని

కడు మీనిండా తిండి పెడతాను. రోజూ నేనె క్కడ పినిచేయ పు ంటే అక్కడ పినిచేయూ లి. ఎవర్నీ డబ్బడక్కూడవు!” అన్నాడు .

వూ తంగు డు అవూ య కంగా తలాడించి, వీరయ్య చెప్పినదానికి సరేనన్నాడు. వీరయ్య, వూ తంగు డ్ణి ఊళ్ళో కొందరిళ్ళకు పింపి, పిను లు చేర్చు ంచి ప్రితిఫలంగా డబ్బు తీసి కునేవాడు . వూ తంగు డికి రోజూ తిండి పేడ్చే వాడే తప్పి, దమ్మిడి కూడా ఇచ్చేవాడు కాదు .

వీరయ్య తనచేత పినిచేర్చు ంచి డబ్బు సింపాదిస్తూన్నాడని తెలియ ని వూ తంగు డు , సొంత ఊళ్ళోని బంధు మ్మగ్గరకంటే, ఇక్కడే బాగు న్నదని సింతోషించాడు .

అలా కొన్నాళ్ళు గడిచాయి . ఒక రోజున నిద్రలేచేసిరికి వూ తంగు డికి ఒళ్ళంతా నొప్పి లు గా అనిపించింది. వీరయ్యకు చెబితే, “అలాగని పిని ఎగవేస్తానంటే కుదరదు . ను మ్మ పినిచేస్తానే, నేను నీకు తిండి పేడ తాను ,” అన్నాడు .

ఆ సింపు యంత్రంలో పూ తంగ్ర డికి ఆకలిగా కూడా లేదు . అందు కని వాడు ఆ రోజుకు పనిచేయ కూడదన్న కుని, నడవలేక నడుపు కుంటూ ఓ వైద్యుడింటికి వెళ్ళి, తన బాధ చెప్పుకున్నాడు. వైద్యుడు వాణ్ణి పరీక్షించి, “నీకు జ్వర మ్మె చ్చింది. డబ్బులు వుంది స్తాన ,” అన్నాడు .

“అయ్యో! నా దగ్గర డబ్బు లేదు . తవు రిప్పింపు వుండు, నువు వు యా యక వీ ఇంట్లో పనిచేసి ఖు ణం తీర్చుకోగున్న ,” అన్నాడు పూ తంగ్ర డు .

వైద్యుడందుకొప్పకోక, “నువ్వెవరింట్లో పని చేసినా, డబ్బు వీరయ్యకే ఇవ్వాలి. కాబట్టి ను వ్విప్పింపు వీరయ్యన అడిగి డబ్బు తీసి కుని రా,” అన్నాడు .

వైద్యుడి పూటల ద్వారా, వీరయ్య తన ముఖ ధనలాభంపొందు తున్నాడని, పూ తంగ్ర డికి అర్థమైంది. వాడు వీరయ్య ఇంటికి వెళ్ళి, వైద్యుడన్న మాటలు చెప్పాడు.

పూ తంగ్ర డు తనను నిలదీస్తూన్నాడని అను పూ నించిన వీరయ్య కోపంగా, “నేను నీకు తిండి పెడతానన్నానే తప్ప, వైద్యం చేయిస్తా ననలేదు . ఐనా, ను మ్మాచేసి పనికి వచ్చే డబ్బు, నీ తిండికే చాలదు . ఆపిస్తే, రాత్రి పై టన్ను ఇంటి అర్ర గ్ర వీ డ ఊరే పిత్త కోనిస్తూన్నాన కూడా,” అన్నాడు .

“ఇప్పుడు నాకు జ్వరమొచ్చింది. ముందు నాకు వైద్యానికి డబ్బివ్వండి. ఆ తర్వాత మీరెలా చెబితే అలా నడుచుకుంటాను,” అంటూ పూ తంగ్ర డు , వీరయ్యను బ్రతిపూలాడు .

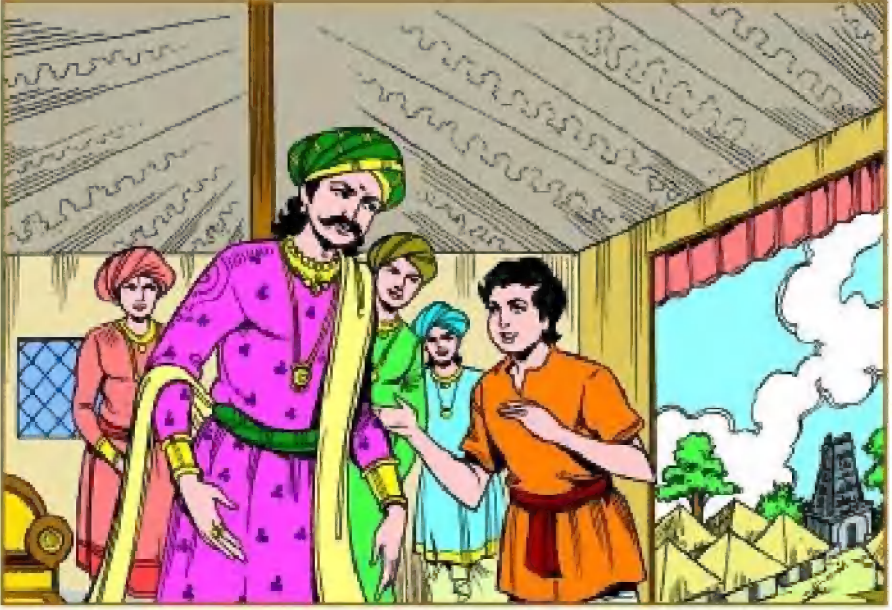

కానీ, వీరయ్య ఏ పూత్రం చలించక, “ఏదోబడవాడివని జాలిపిడి చేరదీశాన తప్పి, నా వద్ద డబ్బేవీ పూ లిగి పొవడంలేదు . ఊరికే ఎవరైనా సాయపడతారేమో వెళ్ళి నీ ద్రియ త్నం ను మ్మాచేసి కో,” అంటూ విసి కున్నాడు .

పూ తంగ్ర డు తను పనిచేసిన ఒక ఇంటికి వెళ్ళి డబ్బుడిగితే ఒక్కరూ ఇవ్వలేదు . వాడు పుళ్ళి మ్మె వ్విడింటికే వెళ్ళి, “దిక్కులేని వాణ్ణి. తవు రే నన్ను కనికరించి వైద్యం చేస్తే ఏదో రోజున తప్పక వీ ఖు ణం తీర్చుకుంటాన ,” అని కళ్ళనీళ్ళ పిర్యంతపు య్యుతు .

“దిక్కులేని వాళ్ళకు, చేవజ్జే దిక్కు! వైద్యుడు కాదు,” అన్నాడు వైద్యుడు.

చేుది లేక పూ తంగ్ర డు , శివాలయం కేసీ బయల్దేరాడు . అప్పటికే ఆకాశం పు బ్బులు పిట్టి ఉరుములతో, మెరుపులతో ఫెళఫెళ

వుంటూ జడివాన ప్రారంభమైంది. వాడు శివాలయాన్ని చేరి, “స్వామీ! నాకు కళ్ళు తిర్రువుతున్నాయి. నీయేం వచ్చేస్తాంది. నువ్వే కాపాడాలి,” అంటూ నంది విగ్రహం పక్కన స్నిహితప్పి పడిపోయాడు.

ఐదారు నెవు పాలు గడిచేలోపల, అప్పటికే ఉరవళ్ళు పిరవళ్ళతో ప్రివహిస్తున్న గోదావరి పొంగి, వరద నీరు ఊళ్ళో ప్రవేశించి గుడిసలన్నీ కొట్టుకుపోయాయి; చాలా ఇళ్ళు పునిగి పోయాయి. ఎన్నో ఎకరాల పంట నీటిపాల్చింది. గ్రామస్థులందరూ బాగా గొప్పాతేడా పురిచి, ఒకరికొకరు సాయపడ్డారు. గ్రామధికారి వుండే వూర్వులంతో వుండు కొచ్చి, ఊరి వాళ్ళకు ధైర్యం చెప్పాడు. గుడి వుండు పిడున్న వూతంగ్రణ్ణి ఎవరో రించి సురత ప్రాంతానికి తీసుకెళ్ళారు.

ఈలోగా కబురు తెలిసిన ఆ దేశమీరాజు, వుహిషాపితానికి నందివర్మ అనే వాణ్ణి రాజప్రతినిధిగా పంపాడు. అయిన ఆధ్వర్యంలో ఏర్పడిన పిషారావాసి కేంద్రాలలో నిరాశ్రయ లందరూ తలదాచుకున్నారు. వరద బాధితులకు ఆహారం, బట్టలు, వైద్య సహాయం ఉచితంగా లభించాయి.

వూతంగ్రుడికి డబ్బివ్వకుండానే వైద్యం జరిగింది, పిని చేయకుండానే తిండి దొరికింది. అంతే కాదు - వరదలో అనాథలైన పిసీవారిని విద్యాభ్యాసానికై గురుకులానికి పిరా ఏర్పాటు కూడా జరగడంతో, వాడి అనందానికి అంత లేదు.

పిరవు శివతనమైన రవిని, తనవూతన వుహిషాపితానికి పంపాడన కుని వాడు, నందివర్మను దర్శించి కాళ్ళకు మ్రొక్కి,

“అయ్యో! తమరు కైలాసానికి తిరిగి వెళ్ళిన ప్పిడు, పిరపు శివడికి, నా క తజ్జతలు తెల పిండి,” అన్నాడు.

ఆ పూటలు అర్ధంకాని నుదివర్మ, పూతం గుణ్ణడిగి వివరాలు తెలుసుకుని, “ఓయీ! నేను శివపూతను కాను. నీవంటి అనాథలకు, అసిహయ్యలకు సాయ పడును నీవు న దేశమీ రాజు పింపిగా వచ్చిన రాజప్రితినిధిని. వున రాజు పూవుంచివాడు. ఆయన చల్లగామాట నీబోటి వాళ్ళకు పులు జరుగుతుంది. నీమ పిరపు శివణ్ణ నమ్మవాడివైతే, మన రాజుకు ఆయన రారోగ్య షష్ట్యాలనిపిస్తుని, ఆ దేవ దేవణ్ణ ప్రార్థించు,” అన్నాడు.

వెంటనే మాతంగుడు రెండు చేతులూ జోడించి కళ్ళు పూసుకుని, “దేవదేవా! నేని క్కడినంచే నీకు, నా ప్రార్థన వినిపిస్తున్నాను. ఈ దేశమీరాజు పూవుంచివాడు. ఆయన చల్లగా పూడు. ఆయన పూబోటి వాళ్ళకు సాయ పడేందుకుగాను ప్రితి ఊర కూ, పట్టణానికి గుంపున పింపి వరదల్లో ముంచెత్త!” అన్నాడు గట్టిగా.

అది విని నుదివర్మ కోపంగా, “పూర్ణదా! దేశానికి వరదలు రావాలంటావా! అదేం ప్రార్థన?” అంటూ గద్దించాడు.

పూతంగుడు అపూయకంగా, “అయ్యో! నేను జ్వరంతో బాధపడుతుంటే, వైద్యుడితో సిహ ఊళ్ళో ఎవ్వరూ నన్ను పిట్టించుకోలేదు. వరద రాకపోతే నేను జ్వరంతో చచ్చిపోయే వాణ్ణేవా కూడా. కూతూ, గుడ్డా, నీడా లేని బదవాళ్ళకు, వరదల్లో పోయే దేవు మూడడు. రాజుగారిచ్చేదంతా పూకు లాభమే కదా. లాభంకోసం దేవణ్ణ ప్రార్థిస్తావా?” అన్నాడు.

నుదివర్మ పుంపు తెల్లబోయి నా తర్వాత అసిలు సింగతి గ్రహించి, రాజధానికి వెళ్ళాక రాజుకు విషయం విన్నవించాడు. అది విన్న రాజు, వరదల్లాంటి ఉత్పాతాలొచ్చినప్పిడే కాక, అన్ని వేళలాబదలకు సాయ పడే పథకాలను రూపొందించి అవులు పరిచాడు.

పూతంగుడు అపూయకత కొద్దీ చేసిన ప్రార్థన మిథ్యాపూ అని ఆ తరవాత వచ్చిన పథకాల ఫలితంగా దేశప్రిజలు సుఖంతోపాటు జీవించారు.

మహనీయుల జీవితాల్లో ఆసక్తికర ఉదంతాలు (5)

ప్రకృతిలో దాగి ఉన్న పరమానందం!

ప్రశాంత ఉబిడయ్య సిద్ధయ్యం. పర్వకాలం సివీ పీస్టాండడంతో పురింత ప్రశాంత గంభీరంగా కనిపిస్తోంది వాతావరణం. అది నూటయూభౌ సంవత్సరాల నాటి గ్రామీణ భారతం. చెట్లపై అప్పిడప్పిత్త విసిపించే పిర్రల కిలకిలారావాలు; ఆమూ, లేగల అంబారావాలు; ఎప్పిడో విసిపించే కుక్కల అరుమిలు; అక్కడక్కడ పూనవ కంఠ స్వరాలు. ఇవి తప్ప వాతావరణం చాలా నిశ్శబ్దంగా ఉంది. ఇప్పటిలా వాహనాల రణగోణ ధ్వనులు,

మైక్రోఫోన్లు, రేడియోలు, చెపులను తూట్లు చేసే శబ్దాలు అసెలు లేమా

ఆ గ్రామానికి చెందిన ఆరేళ్ళ కుర్రవాడొకడు సివీ పెంలో ఉన్న ముపొలాల గుండా నడిచి వెళుతున్నాడు. పుట్టు పిచ్చటి పేర్లు, పర్వానికి స్వగతం పిల్ల కుతూ తలలూ మిథున్నాయో అన్నట్టు కనిపించే చెట్లు; అంతకు పుంచి సర్వత్రా వ్యాపించిన ప్రశాంతత, ఆ కుర్రవాడి కెంతో ఆనందం కలిగించాయి. ఆకాశంలో అక్కడక్కడా కనిపించిన

మే ఘోషకలాలు క్రమ క్రమంగా పేదపడుతూ నాలుగు వైపులా వ్యాపించసాగాయి. చూస్తూండగానే ఆకాశపుంతా కార్లు మేపైలతో నిండిపోయింది.

ఆ కుర్రవాడు ఆగి, మెల్లగా తలెత్తి ఆకాశంకేసి చూశాడు. ఆహా! ద్విక తి ఎంత వునోహరం! వుహాద్భుతం!! అని ఆశ్చర్యపోయాడు. అంతకు పుంధ్ర వుంచే అలలు అలలుగా అల్లనల్లన వీచే పీల్లగాలులు ఆ పసివాడి శరీరాన్ని తాకుతూ హాయిని కలిగిస్తున్నాయి. గాలికి రెపరెపలాడే ఆకుల సవ్వపులు పసివాడి వీసులకు వుండు వుండు ర సంగీతంలా వినిపించాయి. ఆహా! ద్విమించమే ఆనంద నిలయం కదా!

పాతాళంగా అద్భుత దశ్యం పసివాడికి కనిపించింది. ఆకాశంలో కార్ల పుబ్బుల, నీలమేపాల తెరలు ఆసుకుని తెల్లటి కొంగలబార్ల ఎగ్గుతూ వెళ్ళడం చూసి ఆనంద పుగ్గుడయ్యాడు. దేమా! ఆ అద్భుత దశ్యాన్ని ఆస్వాదించడం ఎలా! ఆ ఆనంద పారవశ్యాన్ని అభివర్ణించడం ఎవరితరం?

కార్లు మేపైలనూ, తెల్ల కొంగలనూ, అనంత అద్భుత నిలయమైన ఆకాశాన్నీ చూసిన పసివాడు ఆనంద పారవశ్యంతో, స్నిహికోల్పోయి పిచ్చటి గడ్డిపేపిడిపోయాడు. అద పైవకాళ్ళు, ఆ దారిని వెళుతూన్న గ్రామస్థులు కొందరు పసివాణ్ణి చూసి, గుర్తించి ఇంటికి తీసి కువచ్చారు.

ఆ పసివాడు వేరెవరో కాదు. ఉత్తరేంద్రరాశి

రావు కష్టి పిరవు హింస (1836-1886)గా భక్తులతో, శిష్యులతో కొన్నింటిని దుబడిన బెంగాల్ కావుత్తుకూర్కు చెందిన గదాధరుడు. ఆ ఉదయం ఆయన పొందిన అపూర్వమైన అనుభూతిని సమాధి అంటారు. అదొక మహాత్మ్య స్థితి ధ్యానాతీతస్థితి. యోగం ద్వారానే ఆస్థితిని చేరడం సాధ్యమవుతుంది. అయితే, గదాధరుడికి ఆనాటి నుంచి వున్న వున్న అదే స్థితి పిలుస్తారు. సింధ్రాస్థితి అంటారు. ధన సంపాదన, సామాజిక విజయాలు మొదలైన బహిరంగ విషయాలు ఏమీ ఇవ్వలేని అవ్యాజ్యపు ఆనందాన్ని భూతిని సమాధి స్థితిలో ఉన్నప్పుడు అనుభవిస్తారు.

చూడకళ్ళూ, చూడగలిగిన వుననూ ఉంటే నూ ర్యోదయంలో, నూ ర్యాస్తీపుయంలో, వికసించే పువ్వులో, మెరిసే నక్షత్రాలలో, తేలిపోయే మేపైలలో ఎన్నెన్ని అందాలు! ఎన్నెన్ని అనందాలు!! సింధ్రాస్థితి కవి విలియం బ్లెక్ (1757-1827) సేలవిచ్చినట్లు -

ఇన్ని కరేణు మతో విశాల జగత్తునూ,
అడవి విశ్వంలో అందాల స్వర్గాన్నీ తిలకిస్తూ,
అరచేతిలో అనంతత్వాన్ని బిగించి
మడియలో శాశ్వతత్వాన్ని గుర్తించగలవారికే
అనిల్య ఆనందం సొంతం సొంతం!

శ్రీరావు కష్టి పిరవు హింస మంటి వైహింసలు, మా ర్మికవాదుల జీవితాలు అది సాధ్యం అని చాటుతున్నాయి! - (ఎం.డి)

చందమామ క్వీజ్-2 సమాధానాలు

1. ఇరవై అయిదు.	భూకాలుష్యం.
2. ఫూల్స్ 21, 22.	5. దేవతల వినోదం.
3. శ్రీధరుడు; ధైర్యసాహసులక్ష్మి.	6. బానిసవాడి భవిష్యవాణి.
4. అదమూ సర్పాలన, నదుల కాలుష్యం, శబ్దకాలుష్యం, వాయు కాలుష్యం,	7. నిన్ను ద్రుం-ఉప్పొసీళ్ళు, నీ జూదంపేళ్ళు అతడికొడుకు.

చందమామ కబుర్లు

బిడ్డ చదువు కోసం!

ప్రవేటు పాఠశాల విద్య అమెరికాలోనూ చవుకేమీ కాదు. పిల్లల చదువు ముగిసిన ఖర్చుచేయడానికి కావలసిన డబ్బు సింపాదించడానికి తల్లితండ్రులు రకరకాలుగా ప్రయత్నిస్తుంటారు. అందుకోసం ఒక తల్లి డిరెవత్ సెరికొత్త వూర్గాన్ని అవలంబించింది. కాలిఫోర్నియాలో అనే ఆ ముప్పైయేళ్ళ వూహ శతనపురుగుటని అందుకోసం ఉపయోగించుకోవాలని ఆలోచించి-తన పురుగుట భాగాన్ని 'అడ్వర్టైజింగ్ స్పా'గా ఇవ్వడానికి సిద్ధంగా ఉన్నట్టు 'ఇంటర్నెట్'లో తెలియజేసింది. దాన్ని చూసిన ఓ జూదశాల యాజమాన్యం ఆమె నుదుటి పురుగుతను నిండ్లబరువు రాసి ప్రచారం చేసి కోవడానికి సిద్ధపడింది.

ఉటా, సాల్టలేక్ సీట్లో జరిగిన ఈ పిచ్చుబొట్టు పొడిచిన కార్యక్రమాన్ని, పత్రికలూ, టీవీలూ బాగా కవర్ చేశాయి. ఆ దృశ్యాన్ని చూసిన ప్రజలు విస్మయం చెందారు. మార్కెటింగ్ ప్రచారంలో ప్రవేశించిన ఈ వూతన పొకడను వూహి చాలావుంది ఆశ్చర్యపెట్టారు. "పిల్ల ముగిసి వూర్థతప్పంలా కనిపించినా, నేనది చేసే తీరవలసిన నిర్బంధం ఏర్పడింది. ఇప్పటి పిరిస్టిలిలో 10,000 డాలర్లు నాకు వులియ న డాలర్లతో సువూ సం... దీన్ని నా బిడ్డ చదువు ముగిసిన చేస్తున్నాను. నా బిడ్డ బంగారు భవిష్యత్తు కోసం చేస్తూన్న చిన్న త్యాగం ఇది," అంటోంది కాలిఫోర్నియాలో ఎంతో తపీగా.

క్రీడా విశ్వవిద్యాలయం

చెన్నైలోని 'కాలెజ్ ఆఫ్ ఫీజికల్ ఎడ్యుకేషన్' వున దేశంలోనే క్రీడలకు ప్రత్యేకంగా స్థాపించబడిన మొట్టమొదటి క్రీడా విద్యాలయం. ఇప్పుడు చెన్నైలో దేశం మొత్తం మీద ప్రప్రథమంగా క్రీడలకంటూ ప్రత్యేకంగా ఒక విశ్వవిద్యాలయం న్ని నెలకొల్పడానికి ప్రయత్నాలు పురుగుగా సాగుతున్నాయి. రాష్ట్రపతి డా. ఎ.పీ.జె. అబ్దుల్ కలాం ఈ విశ్వవిద్యాలయ స్థాపన పథకానికి ఆమోదం తెలియజేసినట్టు వార్తలు వెలువడ్డాయి. చెన్నై సమీపంలోని శ్రీ పెరుంబుదూరులో గాని, కార్లెక్కుడిలో గాని ఈ విశ్వవిద్యాలయం న్ని ఏర్పాటు చేయనున్నట్టు చెబుతున్నారు.

భక్తిఫలం

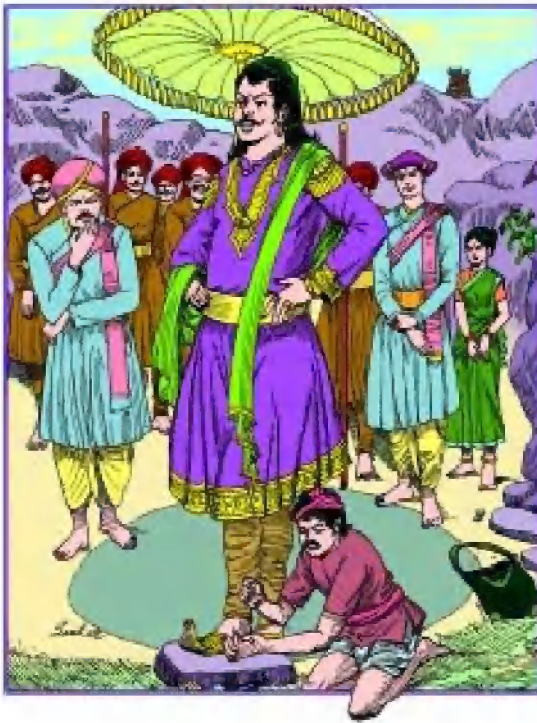
శ్రీనివాసిమితం అనే గ్రామంలో వెంకయ్య దాస్ అనే చర్మకార్త ఉండేవాడు. అతడికి చెప్పలు కుట్టడంలో వుంచి ప్రావీణ్యం ఉండేది. అంతకు వుంచి వత్తిపేట అవుత మైన భక్తి ఉండేది. ఉదయం లేచగానే చెప్పలు కుట్టడానికి ఉపయోగించే పినిప్పుట్లకు దణ్ణం పేట్టుకునేవాడు. వాటిని శ్రుభంగా త్రుడిచి పిని ప్రారంభించేవాడు.

వెంకయ్యదాసు భార్య చిన్నప్పుడ అణకువ కలిగిన ఇల్లాలు. తిరువు లేవు ని భక్తురాలు. చిన్నప్పటి నుంచి వెంకటేశ్వరస్వామిని గురించిన వత్తిపేటలు కథలు కథలు గా వినుడం వల్ల, ఒక్కసార్లు నా కొండకు వెళ్ళి స్వామిని దర్శించి రావాలని కలలు కంటూ ఉండేది. ఆ సంగతి తరచూ భర్తతో చెబుతూ ఉండేది. కానీ, తమ వంటి బదలు అంతదూరం వెళ్ళి స్వామిని దర్శించు కురావడం కష్టమని పింపేది. అప్పుడే, రోజులు గడిచేకొద్దీ తిరువు లేవు ని దర్శించాలన్న కోరిక ఆమెలో బలపడిందే తప్ప తగ్గలేదు.

వెంకయ్యదాసు తనను ప్రాణ ప్రదంగా వూని కునే భార్య కోర్కె తీర్చడం తన ధర్మంగా భావించాడు. అప్పుడే నా ఎంత కష్టపిద్దా అతడి సింపాదన రోజుగడవడానికి సిరిపాతు న్నదే గాని, దమ్మిడి వు గల్చలేక పోయాడు. దాంతో చిన్నప్పుడే ప్రాంతంగా అలోచించి, చుట్టూ విక్రల ఇళ్ళకు వెళ్ళి పాచిపనులు చేయ సాగింది. అది తెలిసిన వెంకయ్యదాసు ఎంతగానో నొచ్చుకుని, “వు న కుట్టు బంబ జర్గు బాట్టు కు నా సింపాదన సిరిపాతుంది కదా? నువ్వెందుకు పాచిపనికి వెళతావు? వద్దు,” అని వారించాడు.

అందుకు చిన్నప్పుడ, “రేమిటేల్లలు పిజ్జితే సింసారం పేద్దదవత్తుంది. నా సింపాదన దాచి ఉంచితే, అప్పిడత వు నకు అంతగా ఇబ్బంది ఉండవు,” అని సర్ది చెప్పింది.

ఏదాది తరవాత చిన్నప్పుడ తాను దాచిన డబ్బు లెక్కపెట్టి, అది తమ తిరువు ల ద్రియా దానికి సిరిపాతుందని సింబరపిడింది. ఆ

సోమ్యువు భర్తచేతిలో పెట్టి, “కొండకు వెళ్ళి స్వామిని దర్శించు కుని వద్దాం,” అన్నది ఉత్సాహంగా.

భార్యపట్టుదలకు వెంకయ్యదాసు మురిసి పోయాడు. కొండకు వెళ్ళడానికి సమ్మతించాడు. అంతలో అతడికో సిందేహం కలిగింది. భార్య దాచిపెట్టిన డబ్బు ఒకరికర్లుతే తిరువులకు వెళ్ళి రావడానికి సరిపోతుంది. ఇద్దరికర్లుతే చాలదనిపించింది. ఆవూట భార్యతో చెబితే, “ఉన్న డబ్బుతో ఇద్దరం వెళదాం. మనం దర్శించడం స్వామికి ఆమోదవుల్లుతే, ఆయనేవున తిరుగు ప్రియోణానికి సోమ్యు ఏర్పాటు చేస్తాడు,” అన్నది.

ఆ సలహా వెంకయ్యదాసుకు నచ్చింది. వుంచిరోజు వూపు కుని ఇద్దరూ తిరువుల ప్రియోణం కట్టారు. వెంకయ్యదాసు అప్పుడు

కూడా తన పినిపుట్లను వురిచిపోలేదు. ముఖ్యమైన చిన్న పినిపుట్లను తీసి, కళ్ళ కచ్చుకుని తన సిందీలో భద్రపెర్చి వు కుని వురి బయ్య బుదోడు.

కొన్నిరోజుల ప్రియోణం తరవాత వెంకయ్యదంపిత్రులు తిరుపతి చేరుకుని, కొండెక్కి ఆలయాన్ని సివ్వి పీన్మొండగా, తిరువానూరు జవ్విందారు కాలినడకన స్వామి దర్శనానికి వెళుతూండడం కనిపించింది. నువకులు ఆయన వ్విదండ్ పడకుండా గొడుగు పెడుతున్నారు. అంతలో జవ్విందారు కాలి చెప్పాకటి తెగింది. మరోజత చెప్పులు సిద్ధంగా ఉంచనుడు కు ఆయన నువకుల వ్విదండ్ పిడ్డాడు. ఆదశ్యం వూసిన వెంకయ్యదాస్వి జవ్విందారు ను సివ్వి పీంచి దణ్ణం పేట్టి, “అయ్యా, ఒక్క క్షణంలో తమ చెప్పు బాగు చేస్తాను,” అని ఒంగి వెంట తెచ్చిన సంచీలోంచి పేడ్లమొది, దారం తీసి జవ్విందారు పొదం బయటకు తీయ కుండానే ఒత్త మీతెగిన చెప్పును కుట్టాడు. అతని నైపుణ్యానికి జవ్విందారు నింతోషించాడు.

అదేసివ్వియంలో అట్లుగా వచ్చిన జవ్విందారు బంధువొకాయన, జవ్విందారు ను వూసీ, “అహ, వ్విరు ఇంకా ఇక్కడ ఉన్నారా!” అంటూ పిలకరించాడు. ఆ తరవాత జవ్విందారూ, బంధువ్వి ఆవూటా, ఈవూటా వూట్లాడు కుంటూ ఆలయం కేసీ నడమసాగారు.

వారి వెనకగా స్వామి సిన్నిధికి చేరిన వెంకయ్యదాసు దంపిత్రులు, స్వామి దర్శనం చేసి కుని తవు జన్మ ధన్యవుల్లుందని పిరవూనందం చెందారు. ఆలయంలో పెట్టిన

ప్రిసాదంతో కడుపు నింపుకుని వెలుపలికి వచ్చాడు. అప్పటికి వాళ్ళు తెచ్చుకున్న డబ్బు దమ్మిడి లేకుండా ఖర్చయి పోయింది. ఇక ఊరే చేరడం ఎలాగా అని ఆలోచిస్తూండగా, వెంకయ్యదాసు చెప్ప బాగు చేసిన జమీందార్లవకులు ఇద్దరు అక్కడికివచ్చి వాళ్ళను గుర్తించి, “వీరు ఇక్కడ న్నారా? వీరి కోసం వెతుకుతున్నాం. జమీందార్ గారే రమ్మంటున్నారు, రుడి,” అంటూ వాళ్ళను జమీందార్ వద్దకు వెంటబెట్టుకుని వెళ్ళారు.

“బంధు మకనిపించడంతో, వీరి సంగతి వురిచి వెళ్ళిపోయాను. ఇంతకూ మీది ఏ ఊరు? స్వామి దర్శనానికి ఎంత దూరం నుంచి వచ్చారంటి?” అని పిర్రావు రించాడు జమీందార్ వాళ్ళను ఆప్యాయంగా.

వెంకయ్యదాసు దంపిత్రులు తమ చిరకాల వాంఛితరదం గురించి వివరంగా చెప్పారు. అంతా విన్న జమీందార్, “చాలి చాలని డబ్బుతో తిరువు లేత నిదర్శనం కోసం ఇంత దూరం వచ్చారన్న వూట! మీ భక్తి మెచ్చు తగింది. స్వామి దర్శనానికి బయలుదేరి నప్పిడు కూడా వత్తి వీరి భక్తితో పని

వుట్లను వెంట తెచ్చుకున్న నువ్వు ప్రత్యేకంగా మెచ్చతగినవాడివి వెంకయ్యా. వత్తి వీరి భక్తి దైవభక్తితో సమానం కదా! నిలాంటి వాడికి వుంచి భవిష్యత్తు ఉంటుంది. నీ వత్తిని అభివద్ధి చేసి కోవడానికి కావలసిన పేట్టు బడిని నేను ఇస్తాను,” అని వెంకయ్యదాసును మెచ్చుకుని, కొంత డబ్బుతో పాటు విలువైన కానుకలిచ్చి, భోజనం పేట్టి వాళ్ళను సొగ నంపాడు.

స్విగ్రాహానికి తిరిగివెళ్ళిన వెంకయ్య దాసు దంపిత్రులు జమీందార్ ఇచ్చిన డబ్బు పేట్టుబడిగా చిన్న బడ్డీని, వురికొన్ని పిరి కరాలను కొనుక్కున్నారు. నాణ్యమైన డబ్బులు తయారు చేసి అప్పుడం మైదలు పేట్టడంతో వాళ్ళ ఆదాయం కూడా పేరిగింది. చిన్నప్పుడు, “చూశారా, ఆ స్వామి వుహీవు! ఆవు న వునల్ని తనవద్దకు రప్పించుకుని, వీరి వత్తి వీరి భక్తి కానుకగా మనకెన్ని సౌకర్యాలు సేవు కూర్చాడో,” అన్నది భక్తితో.

వెంకయ్యదాసు భార్య వూటలకు అమళ న్నట్టు సంతోషంగా చేత్రులు జోడించి, దేవతా క తజ్జతలు చెప్పుకున్నాడు.

నాస్తికుడి కోపం

ఒక గ్రామంలో శివరావు య్య అనే కర్షణ గట్టిన నాస్తికుడుండేవాడు. ఆయన భాగ్యవ్యాపారు, వడ్డీ వ్యాపారాల్లాంటివి చేసి లాభాల్పించాడు. క్రమంగా వార్ధక్య దశ వచ్చింది. ఆరోగ్యం ఊరించు సాగింది. ఆ దశలో ఆయన పరిచయస్థులు కొందరు, “ఇకనైనా నీ నాస్తికత్వాన్ని పక్కన పెట్టి, దైవభక్తి అలవరుచుకుని, పరలోకంలో సుఖపడేందుకు ప్రయత్నించు!” అని నిలహాలివ్వసాగారు.

బాగా ఆలోచించి చూడగా శివరావు య్యకు, వాళ్ళ నిలహాల్లో ఏదో నిత్యం దాగి మున్నదని పీచించింది. “ఇహిలో న్ని ఖపిడ్డాను, ఇక పిరం అనేది మూటే ఏ బాదర బందీ లేకుండా అక్కడా న్ని ఖపిడవచ్చు!” అనుకుంటూ దేవాలయ పై జారీ కేవలయ్య కోసిం బయ్య లేరాడు.

కేవలయ్య పూర్వులు అలయ పై జారీకాక, ఎన్నో ఆధ్యాత్మిక, ధార్మిక విషయా లెరిగిన పిండిత్రుడు. శివరావు య్య అలయానికి వచ్చిన సమయంలో ఆయన, అలయం వుండున్న అర్ధ గ్రామీణ కూర్చుని ఏదో గ్రంథం చదువుచుంటున్నాడు.

శివరావు య్య, అయ్యన్ని పిలిచి నమస్కరించగానే అశ్చర్యపోతూ, “ఏం, దారి తప్పి ఇటు రాలేదు కదా?” అంటూ కేవలయ్య నవ్వాడు.

శివరావు య్య తను వచ్చిన పని గురించి చెప్పాడు. అది విని కేవలయ్య అశ్చర్యపోతూ, “అలాగా! వురి, వ్యాపారంలో రావలసిన బాకీలూ, తీర్చవలసిన అప్పులూ - అన్నీ సరిదిద్దుకున్నావా?” అని అడిగాడు.

అందుకు శివరావు య్య కోపంగా, “తీరిక లేకున్నా నేను పుణ్యం చి భక్తి, ఆధ్యాత్మిక విషయా లూ తెలుసుకుందామని వచ్చాను. మీరేమో వ్యాపార విషయాలు మాట్లాడుతూ నా విలువైన సమయాన్ని వృథా చేస్తున్నారు?!” అంటూ గిరున వెనుదిరిగాడు.

అరాజకం

బ్రహ్మాదత్తుడు కాశీరాజ్యాన్ని పిరిపాలించే కాలంలో ఉత్తర పంచాల దేశమిరాజధాని అయిన కాంపీల్య నగరానికి పంచాలు దురాజుగా ఉండేవాడు. ఆయన భోగలాలిస్తూ, అవినీతిపరుడూ అయి, రాజ్యపిరిపాలన విషయంలో కొంచెం కూడా శ్రద్ధ వహించలేదు. యథా రాజా, తథా ప్రజా అన్నట్లు, రాజును బట్టి పుంతులు కూడా అవినీతిగా ప్రవర్తించసాగారు. ప్రజలపేషిన్నుల భారం హెచ్చసాగింది. అరాజకం తల ఎత్తింది.

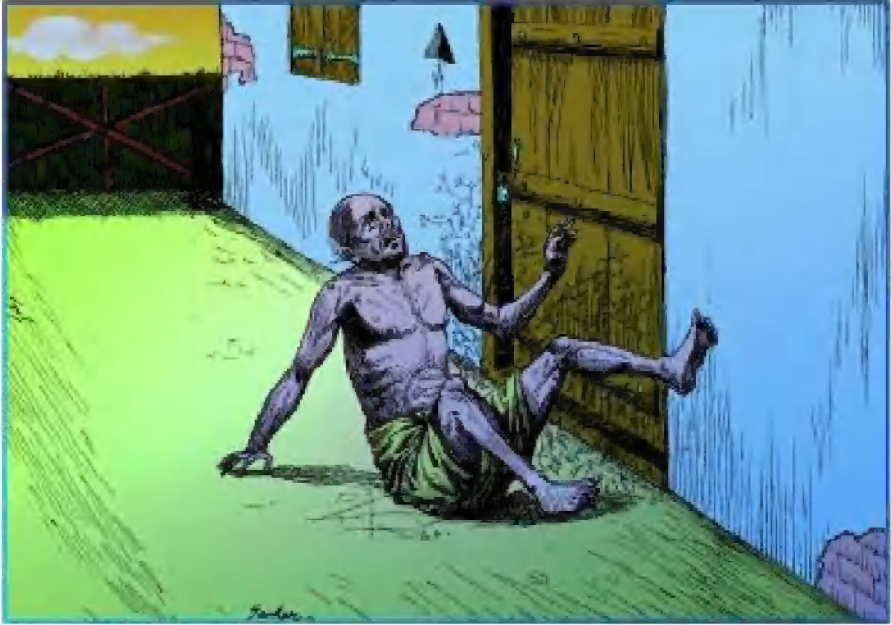
ఈ అరాజక స్థితిలో ప్రజల జీవితం తారావూరయింది. పిగలు రాజభట్టుల వెడా, రాత్రి దొంగల వెడా హెచ్చిపొయింది. అందుచేత నగరవాసులు తమ ఇళ్ళకు తాళాలు పేట్టి, వాకిళ్ళకు పుళ్ళకంపిలు అడ్డం పేట్టి, తమ భార్యబిడ్డలతో అరణ్యానికి వెళ్ళి అక్కడ తల దాచుకొనాగారు. వాళ్ళ పిగలల్లా అడవిలో గడిపి, అర్ధరాత్రివేళ తమ ఇళ్ళకు వస్తూండేవారు.

ఈ సమయంలో బోధిసిత్తుడు నగరం వెలుపల మూడే ఒక తిందు కవ నానికి అధిష్ఠాన దేవతగా జన్మించాడు. రాజు ఆ నానికి ఏటా పూజలు జరిపి, దాని కింద వెయ్యి పూదలు ఖర్చు చేసేవాడు. “అయ్యో, నన్ను ఇంత శ్రద్ధాభక్తులతో ఆరాధించే ఈ రాజు అవివేకంవల్ల తన దేశానికి అరాజకం తెచ్చిపెట్టుకుంటున్నాడు. ఇతనికి సిరి అయిన ఉపదేశం చెయ్యటానికి నేను తప్ప ఇంకెవరూ లేరు!” అనుకున్నాడు తిందు కదేమిట.

ఆయన ఒక రాత్రి నిద్రిస్తున్న రాజుకు ప్రత్యక్షమై “రాజా, నేను తిందు కదేమిట్టా. నీకు సిరి అయిన బోధ చెయ్య వచ్చాను!” అన్నాడు.

“ఏమిటా బోధ?” అని రాజు భక్తిపై ర్వకంగా అడిగాడు.

“రాజా, నీ రాజ్యం నాశనమై పొత్రున్నది. అశ్రద్ధగా పిరిపాలించే రాజు ఈ లోకులలో తన రాజ్యాన్ని పొగొట్టుకుని కడగండ్లపాల్వ పిర

లోకంలో నరకం అను భవిస్తావు,” అన్నాడు తిందు కదేమిట .

“దేవా, నే నిప్పుడేం చెయ్యాలి?” అని అడిగాడు రాజు.

“ఇప్పటికైనా నీ రాజ్యపిరిపాలన విషయాలను నీవే స్వయంగా చూపు కుని ఆరాజుకాన్ని తొలగించి, రాజ్యాన్ని కాపాడుకో!” అని తిందు కదేమిట అద శ్రద్ధయ్యాడు .

రాజుకు జ్ఞానోదయ వుల్లింది. ఆయన తన రాజ్యం ఎలా ఉన్నదీ స్వయంగా చూడటానికి నిశ్చయించు కున్నాడు . వున్నాడు ఉదయవే ఆయన తన పుత్రులను పిలిచి రాచకార్యాలు చూస్తూ ఉండవు ని నియోగించి, తన పితౄహితుణ్ణి వెంటబెట్టుకుని, తూర్పుద్వారం కుండా నగరం దాటి తూర్పువేషింతో బయలుదేరాడు .

నగరం వెలుపల ఒక ఇంటి ముందు వృద్ధుడొకడు కనిపించాడు . ఆయన ఇల్లు తాళం పేట్టి, ఇంటి వుట్టూ వున్న భృకంపి పేట్టి భార్యా బిడ్డలతో అడవికి పారిపోయాడు . చీకటి పడగానే ఆయన తన ఇంటికి తిరిగివచ్చి, వాకిలి తీయ బోతూండగా కాలిలో ఒక వుల్లు గుచ్చుకున్నది. వెంటనే ఆయన నేలపై చతికిలబడి, కాలిలో గుచ్చుకున్న వుల్లును తీస్తూ, “నా అరికాలిలో ఈ వుల్లు గుచ్చుకున్నట్లే పొందాల రాజుకు యుద్ధంలో బాణం గుచ్చుకొను గాక!” అని తిట్టుకున్నాడు .

ఈ తిట్టు విని రాజు మిఠిమిఠి అవుతూ వచ్చుణ్ణి నిప్పిపించి, “అయ్యా, తవు రువచ్చువు . కన్ను సిరిగా కనిపించక పురువుల్లు తొక్కితే అది రాజుగారి దొంగిల ఎలా అల్లింది?” అని అడిగాడు .

“రాజు అవినీతిపరుడైనందు చేతనే అధికారం ఉన్నది. పిగలు రాజభటుల బాధ, రాత్రి దొంగల బాధ భరించలేక ప్రజలు ఇళ్ళకు వుళ్ళకుంపి అడ్డం పెట్టి, భార్య బిడ్డలతో అడవికి పారిపోతున్నారు. లేకపోతే నా కాలిలో ఈ వుళ్ళు ఎరగవలసిన పినేమిటి?” అన్నాడు వచ్చుడు.

రాజు, మిత్రులూ ఇంకొక గ్రామానికి వెళ్ళారు. అక్కడ వారికొక స్త్రీ కనిపించింది. ఆమెకు యౌక్తవయస్సు వచ్చి ఇంకా పేళ్ళు గాని కుమార్తెలు ఇద్దరున్నారు. వారిని అడవికి తీసి కుపావటం ఇష్టంలేక ఆమె తన ఇంటనే దాచిపెట్టి, ఇంటికి కావలసిన కట్టెలూ, ఆకులూ తానే తెస్తూవుండేది. ఇప్పుడమ్మె ఏవో ఆకులు కొయ్యటానికి ఒక చెట్టుకి దానిపేనుంచి కిందపడి, “ఈ రాజు వచ్చి

పోతు! వీధి బతికుండగా కన్యలకు పేళ్ళిగత కూడా లేదు!” అన్నది.

ఈ వూటలు విని మిత్రులూ ఆమెను సిగ్గుపించి, “బుద్ధిపాతు రాలా, రాజ్యంలో ఉండే ప్రతి కన్యకూ భర్తను వెతకటమే రాజు గారి పని?” అన్నాడు.

“పిగలు రాజభటుల భయం, రాత్రి దొంగల భయం. కన్యలకు భర్తలలా దొంగలు తాళ?” అన్నది స్త్రీ.

రాజు, మిత్రులూ అక్కడి నుండి బయలుదేరి ఇంకా ముందుకు వెళ్ళారు.

ఒక పొలాన్ని దున్నుతూ ఒక రైతు వారి కంటపడ్డాడు. అతను వున్నతూ మూడగానే నాగలికర్ర గ్రచ్చుకుని ఒక ఎద్దు పిడి పొల్చింది. మెంటే ఆ రైతు పట్టలేని కోపంతో, “ఈ పాంచాల రాజు గుండెలో బల్లెం గుచ్చు

కుని ఇలాగే పిడిపారాదా? వూ కష్టాలు తీర్చ తార్చు!” అన్నాడు.

మిథోహేతువు రైతుతో, “ఎమోయ్! నీ ఆశ్రద్ధవల్ల ఎద్దుకు దెబ్బ తగిలి పిడిపాతే అందు లో రాజుగారి తప్పింది?” అన్నాడు.

“రాజుగారి తప్పి కాకపోతే ఎవరి తప్పి? పొలకులు ధుర్మార్గులయ్యి తే బక్కవాళ్ళేం బతుకుతారు? పిగలు రాజభట్టల భయం, రాత్రి దొంగల భయం. నా భార్య, నా కొంపం వండితెచ్చిన కూడు బలవంతంగా లాక్కుని ధుర్మార్గులు మెక్కేశారు. వుళ్ళి వండి ఎప్పిడు తెస్తే అని నేను నోరే తెరుచుకు పూస్తే పండిం పూలన బంగారపుంటి ఎద్దు కాస్తా దెబ్బ తిని పడిపోయింది!” అన్నాడు రైతు.

అక్కడి నుండి బయలుదేరి రాజు, మిథోహేతువు తన రాజధానికి పోసాగారు. దారిలో వారికొకడ శ్వం కనిపించింది. ఒక పురుగు లో మన్ను కప్పలను, బతికి మూడగానే కాకులు పొడుచుకు తింటున్నాయి.

ఆ కప్పలలో ఒకటి క్రోధావేశంతో, “ఈ కాకులు పువ్వుల్ని ఎలా బతికి మూడగానే

వెక్కు తింటున్నాయో అలాగే పాంచాల రాజునూ, అతని సింహానాన్నీ శత్రువులు వెక్కుతింపురు గాక!” అన్నది.

“ఓహో పుతిమాలిన కప్పా! పువ్వుల్ని వెక్కుతినే కాకుల్ని ఏమీ అనలేక రాజుగారికి శాపినార్థాలు పేడుతున్నావా?” అన్నాడు మిథోహేతువు కప్పితో.

దానికిఋషి, “రాజుగారిని తృప్తిచెయ్యటానికి మిథోహేతువు అలాగే అడుగుతాడు, అందులో ఆశ్చర్యంలేదు. కాని దేశంలో కాకబలులు కూడా కరువైపోబట్టగా కాకులకు బతికున్న కప్పిల్ని వెక్కుతినే పుష్టితి పట్టింది. అట్టమంటి రాజు ఘనమంతవైలు!” అన్నది.

అది విని రాజు, “నన్ను కప్పిలు కూడా శపిస్తున్నాయి. ఇకలాభం లేదు. వునం నగరానికి తిరిగివెళ్ళి, ఈ అరాజకాన్ని తుద ముట్టించు దాం!” అన్నాడు.

ఆ ప్రకారమే ఆయన రాజ్యపొలనలో శ్రద్ధ పూపి, లోపాలను నివరణ చేసి, ప్రజలకు శాంతిసౌఖ్యాలు కలిగేలాగ చాలాకాలం పాలన సాగించాడు.

రామాయణం

విశ్వామిత్రుడు విశ్వరూపంలో చేసిన తపస్సిని కుమార్తె ఒకనాడు బ్రహ్మప్రత్యక్షమై ఆయనకు బుచ్చి అనే బిల్లిని ఇచ్చాడు.

దానికీకూడా తపస్విడక విశ్వామిత్రుడు పురింత దీక్షగా తపస్సిని సాగించాడు. ఈ సమయంలో ఆయనకు ఒకనాడు ఒక తీర్థంలో స్నానం చేస్తున్నప్పుడు అనే అప్పిరసి కనిపించి పుణ్యం చలించింది. ఆయన తన తపస్సిని విడిచిపెట్టి పుణ్యం తన అశ్రమానికి పోయి పుణ్యం పొంది, ఆమెతో పడేళ్ళు సుఖంగా గడిపాడు.

ఆ తరువాత ఆయనకు తన పోరపాట్లు తెలిసేవచ్చింది. తన తపస్సు భంగం చెయ్యటానికి దేవతలు పుణ్యం పంపారేమోననకున్నాడు. అప్పుడు వూర్పు గుంపించి, తనను శివస్వామిగా పేరు పెట్టి పుణ్యం పొందింది. కాని

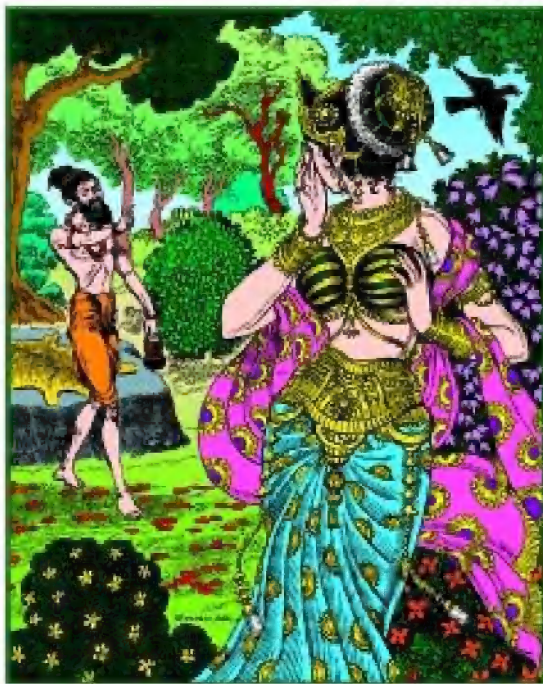
విశ్వామిత్రుడొకప్పుడు అనక, “ఇంకా నీ తపస్సు లేదు, తపస్వి అవు. ఇక నీమా వెళ్ళిపో!” అన్నాడు.

ఆ తరువాత ఆయన ఉత్తర దిక్కుగా బయలుదేరి హిమాలయాలలో కొంత సమయం తీరాన నివసిస్తూ, మహాదారుణమైన తపస్సు చేశాడు. చివరకు బ్రహ్మతో సహా పలు ముఖ దేవతలు వచ్చి ఆయనకు పుణ్యం అనే బిల్లిని ఇచ్చాడు.

విశ్వామిత్రుడు బ్రహ్మను, “ఇప్పుడు నీవు ఇంద్రియాలను జయించినవాణ్ణా?” అని అడిగాడు.

“ఇంకా నీమాజితేంద్రియం ఉండకపోయినా” అన్నాడు బ్రహ్మ.

జితేంద్రియం కావాలనే ఆశతో విశ్వామిత్రుడు వాల్మీకి భవనం చేస్తూ పుణ్యం పొంది

మైన తపిస్సి చేశాడు . ఈ తపిస్సి చూసి చాలా దేవతలకూ, ఇంద్రుడికీ భయం పిట్టించి.

ఇంద్రుడు రంభను పిలిచి, “నీవు వెళ్ళి విశ్వామిత్రుడి తపస్సు భంగం చెయ్యాలి. నువ్వు పిట్ట మెంటబెట్టుకుని నేనుకూడా నీకు తోడు మ్మి, కోర్లు లభింపించి కూస్తానన,” అన్నాడు . రంభ భయపెడుతూనే అందుకు ఒప్పించుకున్నది.

విశ్వామిత్రుడు తపిస్సిలో ఉండగా కోర్లు లకూత వనిపించింది. కళ్ళు తెరిచేసిరికి ఎదురుగా రంభ కనిపించింది. ఇదంతా దేవతల పిన్నాగవుని తెలుసుకుని ఆయన రంభను రాల్చి కత్తుని జేపించాడు . ఇంద్రుడు నువ్వు పూరిపొయ్యారు .

పురుణులు ఆయన, “అయ్యో, ఎందుకు శపించావు ? కోపాన్ని ఎందుకు

నిగ్రహించుకోలేక పొయ్యారు ?” అని విన్నా త్తాపిపిడ్డాడు . ఎవరేమి చేసినా కోపిపిడరాదని ఆయన తీర్మానించుకున్నాడు . తపిశక్తివేత బ్రాహ్మణత్వం సాధించితిరానిని నిశ్చయించుకున్నాడు .

ఈ ఉద్దేశంతో ఆయన ఉత్తరాన్ని విడిచి తూర్పుదిక్కుకు పోయి, వక్షనవ్రతం అవలంబించి, తపిస్సి సాగించాడు . ఆ తపిస్సి యొక్క వేడికి పూర్తి లోకాలూ దగ్ధమయ్యేటట్లు కనిపించింది. ఆ స్థితిలో ఎంతగానో భయపడి పోయిన దేవతలు బ్రహ్మ వద్దకు వెళ్ళి మొరపెట్టుకోగా, ఆయన వచ్చి విశ్వామిత్రుణ్ణి, “బ్రహ్మర్షి, నీకు బ్రాహ్మణత్వం వచ్చింది,” అన్నాడు .

విశ్వామిత్రుడు చాలా సంతోషించి, “నువ్వు బ్రహ్మర్షిని వసిష్ఠుడు ఒప్పించుటనే తప్పి పడతానన,” అన్నాడు . దేవతలు వసిష్ఠుణ్ణి ప్రార్థించి ఆయన చేత విశ్వామిత్రుడు బ్రహ్మర్షి అని ఒప్పించారు .

వసిష్ఠి విశ్వామిత్రులకు కలహం పోయి అపహం ఏర్పడింది.

ఈ విధంగా శతానందుడు విశ్వామిత్రుడి కథ పై రైచేసిరికి అస్తమయమయింది. జనకపుత్రులూ విశ్వామిత్రుడి రాకకు తన సంతోషం తెలుపికుని వెళ్ళిపోయాడు. పున్నాడు తెల్లవారగానే ఆయన విశ్వామిత్రుణ్ణి, రావల్యలు లనూ యజ్ఞశాలకు పిలిపించాడు .

జనకుడు తన వద్ద ఉండే ధనుమృగ రించి విశ్వామిత్రుడికి చెప్పాడు. దక్షయజ్ఞం నాడు పిరవు శివమృగ ఆధుమృగ ఎత్తి దేవతలను

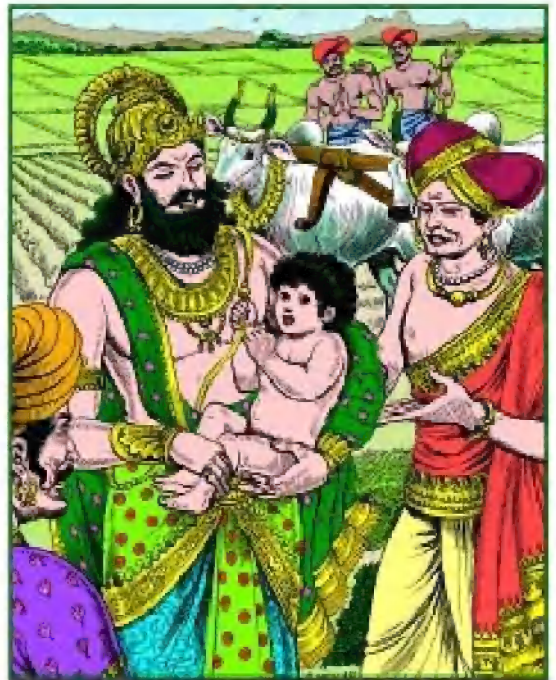
చంపిబోయా ధృ . చివరకు వారి మొర ఆలకించి, ఆ ప్రియ త్నం వూని, ఆ ధన్య మశ్రు దేవతలకే ఇచ్చేశాడు . దేవరాత్రు డనే వాడి కాలం నుంచి ఆ ధన్య మజనకపు హారాజు మంశంలనే ఉంటున్నది. దాన్ని ఎవరూ ఎక్కు పేట్టలేరు ; కదిలించను కూడా లేరు .

ఒకప్పుడు జనకుడు యౌజ్ఞంకోసం భూమి పున్నతూ ఉండగా చాల్చిలో నుంచి ఒక ఆడ శిశు ముక్కుకి వచ్చింది. ఆమెకు సీత అని పేరు పేట్టుకుని, జనకుడు తన కుమార్తెలాగే పంపుతూ వస్తాడు . శివధన్య మశ్రు ఎక్కు పేట్టినవారికి సీత నిచ్చి పెళ్ళి చెయ్యటానికి ఆయన నిశ్చయించాడు . ఆ సింగతి తెలిసి ఎందరో రాజకుమారులు వచ్చి, ఆ ధన్య మశ్రు ఎక్కుపేట్టలేకపోయారు .

చివరకు ఈ ఓడిపోయిన రాజులు ఏకమై దండెత్తి వచ్చి ఒక ఏడాదిపాటు పుణిలకు పుట్టడివేశారు . జనకుడు ఏమి చెయ్యటానికి శక్తిలేక దేవతలను ప్రార్థించగా వారు సునలను పింపి, నగరాన్ని పుట్టడించిన రాజకుమారులను పొరబోలారు .

ఈ వత్తంతం విన్నవీ డటు విశ్వామిత్రుడు జనకుడితో, ఆ ధన్య మశ్రు రావు డికి చూపిస్తున్నాడు . దాన్ని తీసి కురావటానికి జనకుడు పున్నమి లను నగరంలోకి పంపాడు . ఎనిమిది చక్రాలు గల ఇనుప పెట్టెలో ఉండే ఆ శివధన్య మశ్రు నగరం నుంచి యౌజ్ఞాల వడ్లకు తెచ్చారు .

“దీన్ని ఎత్తటానికి, ఎక్కు పేట్టటానికి నాకు శక్తి ఉండేమో చూస్తాను,” అంటూ రావుడు పెట్టె తెరిచి, ధనువును మధ్య భాగం

పిట్టి పైకెత్తి, అవలీలగా తాడు తగిలించాడు. దానికి అతను బాణం పేట్టటానికి ప్రియ త్నం చగా అది ఉరుపు లాంటి పేళపేళారావంతో నడిచి కిరిగి పోయింది. అందరూ నిర్భంత పోయారు . జనకుడు పరమానందం చెంది, “నెతను శార్య వంతు డే ఇవ్వాలను కున్నాను . ఇప్పటికి నా ఆశయం ఈడేరనున్నది. ఈ కుర్రవాడు నెతకు అర్హుడు . వీరిద్దరి వివాహం విషయం ఇప్పుడే అయోధ్యకు కబురు చేస్తాను,” అన్నాడు .

జనకుడి ధూతలు పూర్తి రోజులు ప్రియాణం చేసి, నాలుగు గోరొజు ఉడయానికి అయోధ్యవేరి, దశరథుడితో శివధన్య ర్థంగ వత్తంతం చెప్పి, సీతారాముల వివాహానికి తరలిరమ్మనికొరారు .

దశరథుడు ఆవార్తవిని ఎంతగానో సంతోషించి తన పుత్రులతో సింహాసనం, జనక

పు హారాజుతోసింబంధం ఉచితపు ని తెలుపు ని కున్నాడు . వసీష్ఠి, వాపు దేవ, జాబాలి, కాశ్యపి, పూర్వండుపూపు లను పుంధు గా ప్రియోణం చేసి, తాను తన బలగంతో వెనకగా ప్రయాణమై, నాలు గోరోజుకు దశరథుడు జనకుడి యు జ్ఞశాల చేరాడు .

అప్పటికి యు జ్ఞం పిరిసిపూస్తీ అయింది. నెతను పేళ్ళికూతుర్ని చేశారు కూడా. జనకుడూ , దశరథుడూ ఒకచోట చేరారు . జనకుడివెంట ఆయన తమ్ముడు కుశద్వజుడు కూడా ఉన్నాడు . దశరథుడి తరుఫున వసీష్ఠుడు జనకుడితో దశరథుడి వంశావళి అంతా సింపు గ్రంగా చెప్పాడు . తరువాత జనకుడు తన వంశావళిని తానే దశరథుడికి తెలుపింతున్నాడు .

రెండూగొప్ప వంశాలు . వియ్యం పొందడగి నవి. జనకపు హారాజుకు నెత గాక ఊర్మిళ అనే కుమార్తె ఉన్నది. ఆయన తమ్ముడు కుశద్వజుడికి పూండవి, శ్రుతకీర్తి అని ఇద్దరు కూతుళ్ళున్నారు . నెతా రావు ల వివాహం పూర్తానెకే లక్ష్మణుడికి ఊర్మిళనూ , భరతుడికి పూండవినీ, శత్రుఘ్నుడికి శ్రుతకీర్తినీ ఇచ్చిచ్చా బాగుంటుందని జనకుడు నూచించాడు . ఉత్తర పిల్లనీ సత్రంలో పుష్కారం నిశ్చయ పుయింది.

పేళ్ళికి పుండే దశరథుడు నాలుగు లల గోమూను దానం చేశాడు . ఆ రోజునే భరతుడిపై నవూపు అయిన యుదాజిత్తు కూడా పుట్టెలకు వచ్చాడు . అగ్నిసోగా నలుగురి వివాహాలూ జరిగిపోయాయి .

దశరథుడి కొడుకులు నలుగురూ తమ భార్యలను వెంటబెట్టుకుని తమ విడిదికి వచ్చేశారు.

పెళ్ళికాగానే విశ్వామిత్రుడు తనదారిన తాను హిమాలయానికి వెళ్ళిపోయాడు. దశరథుడు కూడా తన బలంతో అయోధ్యకు బయలుదేరాడు. అలా వారంతా ప్రియాణం చేస్తూండగా దారిలో అకస్మాత్తుగా చీకటి కప్పింది. ధూళి లేచింది. పేను గాలి వీచింది. అదే సమయంలో ప్రియకాలరుద్రుడి లాగా పిర్ర రావుడు వారికి ఎదురు వచ్చాడు. ఆయన భజన గుండ్రగొడ్డలి, చేతిలో కాంతి మంత్రులను రాణాలూ ఉన్నారు. ఆయన రావుడితో, “ఓరావూ, నీమాళిమణి ఎల్లు విరిచావట, ఎన్నాన. చాలా ప్రజలవాడమా

దానికన్న శక్తివంతమైన ఈ విష్ణుధనువు ఎక్కువెట్టగలవేమో చూడు. అంతశక్తి నీ కున్నట్లైతే నాతో ద్వంద్వయుద్ధం చేపుమాగాని!” అన్నాడు.

పిర్ర శరావుడు రావుడితో విష్ణుధనుమా గురించి ఇలా చెప్పాడు: దీనినికూడా విశ్వకర్మ స్వయంగా నిర్మించాడు. శివశిల్పి లాగా ఇది ధనుస్సులతో శ్రేష్ఠమైనది. దీనిని దేవతలు విష్ణుమహులచ్చారు. శివవిష్ణుమాల బలాబలాలు తెలుసుకునేటందుకు వారు బ్రహ్మద్వారా ఇద్దరికీ కలహింపేట్టించారు. ఇద్దరికీ చెరక గొప్ప విల్లూ ఉన్నది. వారు పుహభయంకరమైన యుద్ధం చేశారు. ఆ యుద్ధంలో విష్ణువుదే పైచెయ్యి అయింది. శివశివమాల కేశవశివ ఎక్కువని దేవతలు

గ్రహించి, యుద్ధం వూ నవలసీందిగా ఇద్దరు దేవతృనూ ప్రార్థించారు . తనకన్న విష్ణుమా ఎక్కువగా నిర్ణయం జరిగినందు కు శివతృ ఆగ్రహించి, తన ధన్య మతృ , బాణాలనూ విదేహదేశమితాజ్ఞా దేవరాతృ డికిచ్చేశాడు . విష్ణుమతన ధనుస్సును భృగువంశంవాడైన ఋచీకుడి వద్ద దాచి పేట్టాడు . అది ఋచీ కుడి కొడుకైన జమదగ్నికీ, ఆయన కొడుకైన పిరశ్ర రావు డికి సంక్రమించింది.

దశరథుడు భయంతో వణికిపోతూ , పిరశ్ర రావు డి కాళ్ళపై పడి, “స్వామీ, ఇరవైఒక్క సారి “త్రయ్యులను నాశనంచేసీ, అస్త్రం పట్టనని ఇంద్రు డి వద్ద ప్రతిజ్ఞచేశామాకూనా కొడుకును కాపాడు . లేకపోతే వేపుంతా నాశనమైపోతాం,” అన్నాడు .

పిరశ్ర రావుడు ఆయన వూటలు పేడ చెవి పేట్టాడు . రావు డి కు పండిపాల్లు పది. అతను పిరశ్ర రావు డి నుంచి విష్ణుధన్య మా తీసి కుని, అవలీలగా వంచి ఎక్కుపేట్టి, బాణంసింధించి, “ఓ బ్రాహ్మణ, ఈ బాణంతో నీ ప్రాణం తీయ గలను . కాని బ్రాహ్మణ హిత్య నా కిష్టించేదు . అందు చేత దీనితో నీ కాళ్ళ

విరగగొట్టవు న్నావా? నీమతపిన్ని చేసిన ఉత్తవు లోకాలు ధ్వంసం చెయ్యమన్నావా?” అని అడిగాడు .

పిరశ్ర రావుడు నిర్వీర్యుడైపోయి తన ఉత్తవు లోకాలను పొగొట్టుకోవటానికి సిద్ధ పడ్డాడు . రావుడు బాణం వదిలాడు . తరవాత పిరశ్ర రావుడు వూటాంద్రగిరికి వెళ్ళి పోయాడు . రావుడు వూర్చుపాల్లు న తన తండ్రిని లేపిన అనంతరం అందరూ అయోధ్యకు వచ్చేశారు .

కొద్దిరోజులు గడిచాయి . యుధాజిత్తు తన వే నల్లుడైన భరతుణ్ణి తన ఇంటికి తీసి కు పోతానన్నాడు . ఇందు కు దశరథుడు సివుత్రించాడు . భరతుడు శత్రుఘ్నుణ్ణి వెంటబెట్టు కుని తనమేనమామ వెంట వెళ్ళిపోయాడు.

నెతారావులు అన్యోన్యభ్రువుతో దాంపిత్య జీవితం గడుపితున్నారు . వారు తువుభ్రువువు పేక్కి చూపికపాల్లు నా ఒకరి వునస్సి నొకరు బాగా అర్థం చేసి కుంటున్నారు . రావుడు రాచకార్యాలలో తండ్రికి సిహాయ్ పిడుతున్నారు . రోజులు సుఖంగా వెళ్ళిపోతున్నాయి.

(బాలకాండ సివూహ్నిం)

రాకుమారి అపంగలత

తూర్పు సింహు ద్రంలో ఉన్న స్వర్ణద్వీపిమి రాజు ధీమాన్ కుమార్తె అపంగలత చాలా చక్కనిదే గాక న త్యవూ , సింగీతవూ , చిత్ర లేఖనవూ , ఇంద్రజాలవూ మొదలైన అనేక విద్యలలో ప్రవీణురాలు కూడానూ. ఆమెకు యృ క్తవయ్య సి వచ్చేసరికి ఆమె వివాహం ధీమా నకు పేద్ద సింహ స్వీ అయి కూర్చున్నది.

ఆయన అపంగలతకు స్వయం వరం ఏర్పాటు చేశాడు . దానికి అనేక దేశాల నుంచి రాజులూ , రాజకుమారులూ వచ్చారు గాని, అపంగలత వారిలో ఎవరినీ వరించలేదు . అది చూసి ధీమా న ఆశ్చర్యపడి, “ఇంతవుంది లోనూ నీకు ఒక్కతూ నచ్చలేదా?” అన్నాడు .

ఆమె సీగ్గుపిడుతూ , “రత్నద్వీపి రాజు శశాంకుడు చాలా అందగాడనీ, తెలివిగల వాడనీ, ధీరుడనీ చెబుతారు. నాకు అతనే తగిన భర్త అని భావిస్తున్నాను,” అన్నది.

“ఈ సంగతి ముందే చెప్పావుకావే?” అని రాజు తన వుంత్రితో సింప్రితించాడు .

“స్వర్ణద్వీపం నుంచి రత్నద్వీపానికి సింహు ద్రం వు ద వెళ్ళి రావటానికి మూడు నెలలు పట్టు తుంది. పేళ్ళి గ్గ రించి శాంకుడి అభిప్రాయం తెలు సి కునేటంధు కు వు నం ఒక దూతను పంపుదాం. అతని వెంట అపంగలత చిత్తరత్న , టపా పాషాల్లా పింపితే, శశాంకుడి అభిప్రాయం వు నకు త్వరగా తెలు స్తుంది,” అని వుంత్రి సిలహ ఇచ్చాడు .

వుంత్రి చెప్పినట్టుగానే ధీమాన్ తరపున ఒక వు నిషీ తగిన కాన్య కలతో సిహ రత్న ద్వీపానికి బయలుదేరి వెళ్ళాడు. అతను బయలుదేరిన యా ఖ్యోరోజులకు పాషాల్లా వార్త తెచ్చారు . ఆ వార్త ఏవుం దే, శాంకుడు రాచకార్యాలలో వు నిగి తేలు తూ ఉండటం చేత అతను స్వర్ణద్వీపానికి రావటం సాధ్యం కాదు ; అందు చేత, అపంగలతే రత్నద్వీపం వచ్చే పింలో నిర్ణయం జరగవచ్చు.

వదు ముఖ పేళ్ళివూ పిలుకు పింపిటం సింప్రిదాయ విరుద్ధవై అయి నప్పటికీ,

ధీమాన తన కుమార్తె కోసం అలా చెయ్యటానికి సిద్ధపడ్డాడు. ఆయన లవంగలత ప్రియూ ణం కోసం ఒక పేడ్ల నౌకను ఆయన తన చేసి, దాని నిండా వెలలేని కానుకలు నింపి, లవంగలత వెంట తన పురోహిత ణ్ణి కూడా రత్నద్వీపానికి పంపాడు.

ప్రియూ ణం ప్రశాంతంగా సాగింది. నెల దాటిపోయింది. రత్నద్వీపం ఇంకెంతో దూరంలో లేదు. ఇంతలో ఒకరాత్రి ఈ నౌకను నిప్పు ద్రమిదొంగల పిడుగులు చుట్టువుట్టాయి. స్వర్ణద్వీపమిప్పుడు సాహసంతోనే పారాడినా లాభం లేకపోయింది. యుద్ధంలో సిద్ధ హిస్తిల్లని నిప్పు ద్రమిదొంగలు నౌక మీదికి ఎక్కి రాసాగారు.

లవంగలత రానున్న అపాయం గ్రహించి, గబగబా తన శరీరపుంతా నల్లరంగు పై ని కున్నది; తన నిద్ర పేళ్ళవెంట్రు కలన పోట్టిగా

కత్తిరించు కున్నది. ఆమె పూసుకున్న నల్ల రంగు పిడివాన రోజులదాకా వదలదు. తరవాత ఆమె తన దుస్తులు విప్పి, నావికుల దుస్తులు ధరించింది. రాజగురు వతో బాటు ఆమె తాళ్ళగుట్టల వెనక దాక్కుని ఉండగా, నిప్పు ద్రమిదొంగలు నౌకను తావేగా కొల్లగొట్టి, నౌకనుంచి తమ పిడుగులలోకి దిగిపోతూ, నౌక దిగువ భాగంలో దొక్క పెట్టి మరీ వెళ్ళారు. నౌకనిప్పు ద్రంలో వు నిగిపొసాగింది.

నౌక మీద ఒక చిన్న తెప్ప ఉన్నది. నౌకలో వారంతా చచ్చినప్పటికీ, ఇద్దరు నావికులు స్పృహలేని స్థితిలో బతికి ఉన్నారు. వారికి స్పృహ తెప్పించి, వారితోసహా లవంగలత, రాజమహిషాపుత్రుడు ఆ తెప్ప పిడవలో ఎక్కి కూర్చున్నారు. నౌకపై రిగ్గా వు నిగిపొయినాక, ఆ తెప్ప పిడుగునప్పు ద్రం మీద తేలింది. నావికులు దాన్ని నడపితూ, పూర్తి రోజుల అనంతరం రత్నద్వీపం చేరారు.

లవంగలత రాజగురు వతో, ఇద్దరు నావికులనూ వెంటబెట్టుకుని రాజధానికి పోతూండగా దారిలో రాజుగారి బట్టలు తీకే స్త్రీ తగిలి, వాళ్ళు వచ్చిన పని తెలుసుకుని, పని పై రి అయ్యేదాకా తన ఇంట ఉండమని ఆహ్వానించింది. అందుకు లవంగలత ఒప్పుకున్నది.

ఆ రోజే రాజగురు మహేశాంకుణ్ణి కలుసుకుని, లవంగలత వచ్చినట్లు తెలిపాడు. శాంకుడు ఆమె కోసం పల్లకి పంపి, రాజభవనానికి తెచ్చుకున్నాడు. రజకస్త్రీ లవంగలతకు తన వద్ద ఉన్న వుంచి బట్టలు ఇచ్చింది. వాటిని ధరించి లవంగలత శాంకుణ్ణి చూడ వచ్చింది. ఆమెను చూస్తూనే శాంకుడు

విప్పు బు దయ్యోధు . రాజవంశంలో అంత నల్లని పు న్ని పు బు పిట్టు తారందే అతను నప్పులేకపోయా డు . ఆమె ఎవరో మోసగత్తే అను కుని ఆమెను అతను తిప్పి పిరాబాడు . లవంగలత నిస్సి హితో రజకస్త్రి ఇంటికి తిరిగి వచ్చింది.

రజకస్త్రి ఆమెకు ధైర్యం చెప్పింది. ఆ రజకస్త్రికి పూ లలు కట్టే పు నిషీ ఒకతె తెలు ని . ఆమె వద్ద జుట్టును శీఘ్రంగా పేంచే తెల్లం ఉన్నది. పిడిబాను రోజులలో లవంగలత ఒంటి నలు మిశ్ర పొగొట్టి, జుట్టు కూడా పేంచవచ్చు.

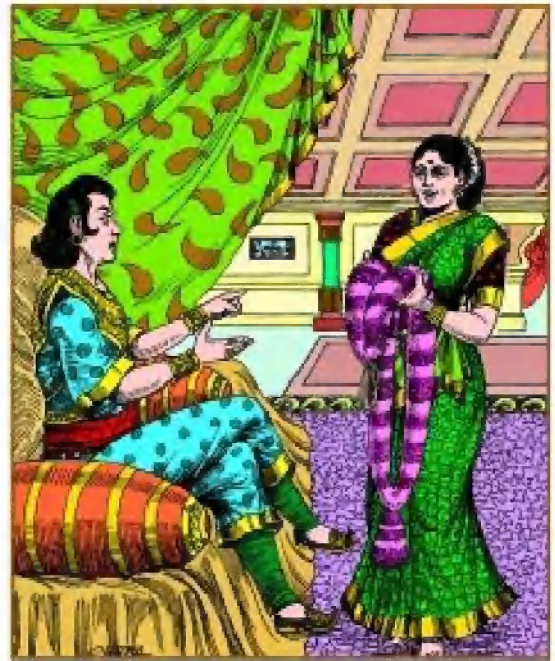
రాజభవనానికి పూ లలు కట్టిపిరాబుని రపు అనే అవు నిషీ లవంగలతకు పిడిబాను రోజుల పొట్టు పొడిచేసే, పూ పూ లు పు నిషీని చేసింది. కాని ఆమెను శశాంకుడి వద్దకు చేర్చెదలా?

అందు కు ఒక పూ గ్గం లవంగలతే అవలం బించింది. ఆమె కు పూ లలు కట్టడులో నేర్పు ఉన్నది. ఆమె శశాంకుడి కొసం ఒక మాల ప్రిత్యేకంగా తయారై చేసే, ని రపు ద్వారా పింపింది. దాన్ని పూ సీ శశాంకుడు ఆశ్చర్య పాలు , “ఇన్నేళ్ళు ను మ్హా ఏనాడూ ఇంత అందమైన పూ ల కట్టలేదు,” అన్నాడు .

“ఇది నేను కట్టినది కాదు . ఒక వ్యక్తి ప్రిత్యే కుగా తవు కొసం కట్టినది,” అన్నది ని రపు .

నాలుగో రోజులపొట్టు లవంగలత రహాల పూ లు ల కట్టి శశాంకుడి వద్దకు పింపింది.

“ఈ పూ లలు కట్టే పు నిషీని నా వద్దకు పింపిగలవా? ఎలా కట్టేది పూ డాలని ఉన్నది,” అన్నాడు శశాంకుడు .

“పు హారాజా, ప్రి కు అశాభం గు తప్పిదు . ఆమె ఒక పిళ్ళంలో పై లు తీసి కుని, ప్రి బురు చెప్పి, వాటి మీద ఊడి, ఆ పై లను ఒక పాత్రలో పాసి, అందు లో నుంచి పూ లను పేళ్ళీ తీన్తింది. అలా తయారై చేసిన పూ లలు కేవలమూ ప్రి కేనట,” అన్నది ని రపు .

“చిత్రం! చాలా చిత్రం! ఆమెను ఒక సారి పూ సీ తీరాలి. ఆమెను ఒక రోజు తీసుకు రాలేవా?” అన్నాడు శశాంకుడు .

ని రపు ఇంటికి వెళ్ళి లవంగలతతో, “పాచిక పారింది,” అని చెప్పింది.

లవంగలత కొన్ని జాజిపై లు తీసి కుని, అందు లో సగుహాలతో సాధారణమైన దండ కట్టి, పు గిలినవి ఒక పిళ్ళంలో ఉంచింది. తరవాత ఆమె తాను గుచ్చిన దండ ఎడమ అరచేతిలో ఉంచి, దాని ప్రి డ, దండ కని పించకుండా, పై ల పిళ్ళం పేట్టు కుని,

రాజభవనానికి బయట దేరింది. తానెక్కడ
కీలో రాజభవనానికి వెళ్ళినప్పుడు ధరించిన
పుస్తాకం ఇప్పుడూ ధరించింది.

ఈసారి లవంగలత కేసీ శశాంకుడు
మెచ్చుకుంటున్నట్టు చూశాడు. ఆమె రాజ
రీతిని కనబరచుతూ అతన్ని పిలిచింది.

“చూడండి, ఎలా తయారై వస్తావో
చూడండి,” అన్నాడు శశాంకుడు.

“చూడండి, నీ స్థితి కేసీ నాలో లేదు. నా
కోసం దేవుడు చూడని తయారై వస్తాడు.
అది కూడా నేను అవుతానని గ్రహించే
పుస్తాకం కోరితేనే!” అన్నది లవంగలత.

“నా కోసం ఒక చూడని తయారై వేయ
లేవా?” అని శశాంకుడి పుస్తాకం అడిగాడు.

“అవును, అది సాధ్యం కాదు. దేవుడికి
నా పుస్తాకం తెలుసు. అయినా నేను అధికంగా
గ్రహించే పుస్తాకం కోసం తప్పి చూడని స్థితి
చదువు,” అన్నది లవంగలత.

“అంటే, నన్ను అధికంగా గ్రహించి నన్ను
నంటావా?” అన్నాడు శశాంకుడు.

“అది దైవనిర్ణయం, తప్పకుండా?”
అన్నది లవంగలత.

“సరే, దైవనిర్ణయాన్ని రుజువు చెయ్యి,”
అన్నాడు శశాంకుడు.

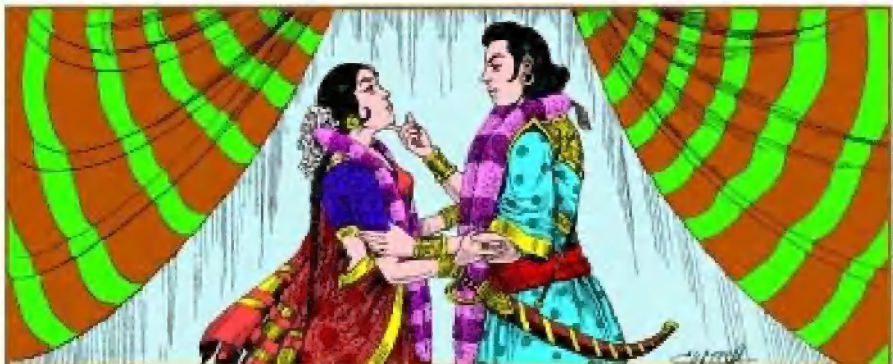
లవంగలత తన ఎడమ చేతిలో ఉన్న
పై లవంగలత అతనికి చూపింది. అందులో
గ్రహించిన జాబితా లు చూడటం
అతని చూడటం. లవంగలత శశాంకుణ్ణి
అడిగి ఒక పేజీ మెడికల్ టెక్నిక్, పిక్కలలో
ఉన్న విడివిడి లు అందులో పొస్తూ, పిక్కల
అడుగు నరహింసగా దాచిన చూడ కూడా
అందులోకి జారవిడిచింది.

తరువాత పాత్రలో విడివిడి లతో బాటు దండ
కూడా కనిపించింది. లవంగలత ఆ దండను
పేజీ తీసి, చప్పిన శశాంకుడి మెడలో వేసింది.
శశాంకుడు ఆమెను చూసి, “చిత్తరువులో
కన్న ఎంత అందంగా ఉన్నది!” అనుకు
న్నాడు.

“అవును, నీ పై ల గతి ఏమిటి?” అని
అతని అడిగాడు.

“ఒక్కణ్ణి అగతినే వాటిని దండగా
గ్రహించాను,” అన్నది నీ రపు.

ఆమె గ్రహించిన దండను శశాంకుడు లవంగ
లత మెడలో వేశాడు!

చిత్రాలు: గాంధీ అయ్య

అజేయుడు గరుడుడు!

తన పట్టాభిషేకానికి అలయం కలిగిందానికి కోయలు ప్రయత్నిస్తున్నారని తెలియడంతో, అదియ్యడు వాళ్ళి పథక మేమిటో రుక్మిణిగా తెలుసుకురమ్మని వీరబాహును పంపాడు. అతడు కోయలకు బండి అయ్యాడని కోయదనుతుల ద్వారా అదిత్యుడికి తెలియబడ్చింది.

అదియ్యడు మామూలు దుస్తులు ధరించాడు. నోసెట్ బొట్టను తుడిచేశాడు.

గరుడుడి విగ్రహం ముందు నిలబడి చేతులు జోడించి భక్తితో నమస్కరించాడు. విగ్రహం ముందున్న ఈతను తీసి కళ్ళకు అడ్డుకున్నాడు.

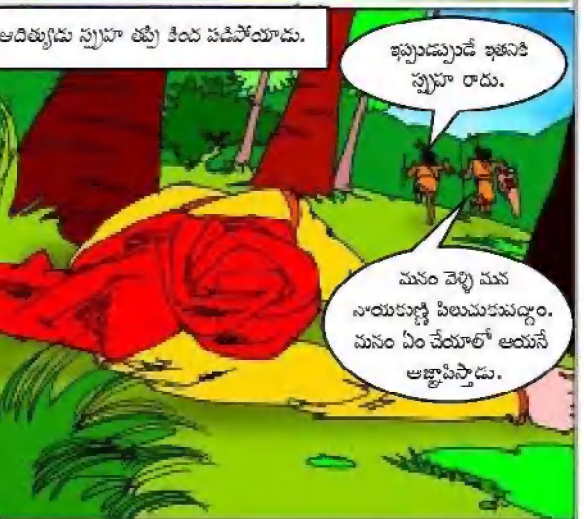
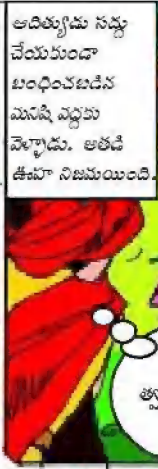
నన్నెవరూ సులభంగా గుర్తించకూడదు.

దేవా!
రాజగురువు సలహాను
అతిక్రమించవలసిన
నిర్బంధం ఏర్పడింది.
నువ్వే నన్ను రక్షించాలి!

అదియ్యడు భవనం వెలుపలికి వచ్చాడు.

అక్కడ సిద్ధంగా ఉన్న గుర్రాన్ని అధిరోపించాడు. అంగరక్షకుడి తో తలవదిలించి ముందుకు సాగాడు.

అదియ్యడు జలదేగంతో వెళ్ళి నమూనాద సేకరణ కోసం వీరబాహును పంపిన కోయగూడాన్ని చేరుకున్నాడు.

పీరబాహు గుర్రాలతో,
అంగరక్షకులతో
తిరిగివచ్చాడు.

రాజభవనాన్ని చేరుకున్నాక....

ప్రభూ! తమరు ఘోషంగా
ఉన్నారా? కోయలు మీరు ఎలాంటి
చోటి చేయలేదుకదా? వాళ్ళిద్దరు
ఏమయ్యారు?

వాళ్ళిద్దో అడులను నలసి
నాకు వాసన మాపారు. పుష్ప
కోల్పోయాను. వాళ్ళు వచ్చేలోగా
వెళ్ళిపోదాం, పదా!

పీరబాహూ!
ఇప్పుడు చెప్పు.
ఏదైనా సమాచారం
అభించిందా?

కొందరు కోయలు దేరా విర్నిస్తుండడం చూశాను.
వాళ్ళతో కలిసిపోయి వాళ్ళ మాటలను జాగ్రత్తగా విన్నాను.
పట్టాభిషేకం అన్న మాట చెప్పిన పడగానే,
“ఎవరి పట్టాభిషేకం?” అని అడిగాను ఏమీ
ఎరగనివాడిలా.

ఆ తరువాత ఏం
జరిగింది?

వాళ్ళిద్దో ఒక్కడు హఠాత్తుగా నన్ను గుర్తించినట్లున్నాడు.
“నువ్వు రాజభవనం నుంచి వచ్చినాడివే కదా?” అంటూ నన్ను పట్టుకుని
నానా ప్రశ్నలు చేశారు. నేను చిరదేశిలా ఆ మాయకతను నడిపించాను.
నా కళ్ళకు గంతలు కట్టి చాలా దూరం నడిపించుకుని వెళ్ళారు.
అక్కడ నాకు సుపరిచితుడైన కంఠస్వరం
ఒకటి వినిపించింది.

ఎవరిదై ఉంటుంది?
చెప్పగలవా?

బహూనా, రవీంద్రదేవుడిదై ఉండాలి.

నా తలను తెగినరికి, ఆదిత్యుడి చుట్టూ భీష్మానికి కాసుకగా పయమని కోయలను అజ్ఞాపించాడు.

నేనునుకన్నుది కూడా నిజమే!

అయితే, అలాంటివి జరక్కూండా మనం అడ్డకోనాలి.

ఆ తరువాత యజ్ఞం చేసి, ఎవరికో పోయిన కాళ్ళు చేతులను తెప్పించిన అద్భుతం చెప్పకోవడం కూడా విన్నాను... ప్రభూ, తమరు అనుమతిస్తే, వెళ్ళి మహారాజును దర్శించివస్తాను. అయితే, అన్ని వివరాలూ తెలియజేసి అయిన మనస్కాంతికి భంగం కలిగింము.

ఎవరికో పోయిన కాళ్ళు చేతులు రావడమా? అది నరేంద్రదేవుడికే అయిఉంటుంది!

అవును, వీరబాహులా! మహారాజుకు, అరుణకు వివరాలు తెలియనమరం లేదు.

మరూనాడు ఆదిత్యుడు మహారాజును చూడడానికి వెళ్ళాడు.

చేయవలసిన తతంగాల గురించి రాజగురువునకు గుర్తు చేశాడు కదా?

అంటే నా దుస్సాహసం గురించి వీళ్ళకు సంతం తెలియదన్న మాట!

నువ్వు వీరబాహును కోయల నుంచి రక్షించావు. అయితే అది, ఎంతో అపాయకరమైనది అదిత్యా!

-(ఇంకా వుంది)

సునదేశపు సాంస్కృతిక ఉత్సవాలు

వైశాఖ పూర్ణిమ

బౌద్ధ మతానుయాయులకు వైశాఖ (ఏప్రిల్-మే) పూర్ణిమ పూర్తి విద్యుత్తుగా ప్రాచీన ఖ్యతను సంతరించు కున్న పుణ్యమైన పవిత్ర పర్వదినం. గతపు బుద్ధుడు ఆరోజే శ్రద్ధదనపు హారాజు కుమారుడుగా బుద్ధుడు అయినానని జన్మించాడు. వైశాఖ పూర్ణిమ వేకువజామునే బోధివృక్షం కింద ధ్యాననిమగ్నుడైన బుద్ధుడికి జ్ఞానోదయం వుంది. ఇమించానికి జ్ఞానసౌధు అందించిన గతపు బుద్ధుడు నిర్వాణం పొందింది కూడా వైశాఖ పూర్ణిమ నాడే కావడం పురోవిశేషం. అందుకే వైశాఖ పూర్ణిమకు బుద్ధపూర్ణిమ అనే సార్థకనామం ఏర్పడింది!

శ్రీలంక, పుయాన్మార్, థాయ్ లాండ్, టిబెట్, చైనా, కొరియా, లావోస్, మియన్మార్, పుంగ్ లియా, భూటాన్, కాంబోడియా, జపాన్ దేశాలలో బౌద్ధులు అధిక సంఖ్యలో ఉన్నారు. అందువల్ల పునదేశంలో లోకన్నా ఆ దేశాలలోనే ఉత్సవ కోలాహలం ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది. పునదేశంలోనూ బౌద్ధులు దీనిని ప్రశాంత ఆనందంతో జరుపుకుంటారు. తెల్లటి దుస్తులు ధరించి బౌద్ధ విహారాలకు వెళతారు. ఆరోజు అక్కడ నిత్యమే జలతో పొట్టు పివిత్ర గ్రంథ పఠనం కూడా చేస్తారు. బీహార్ లోని బుద్ధగయ లో వైశాఖ పూర్ణిమ ఉత్సవాన్ని ఘనంగా జరుపుకుంటారు. బుద్ధుడికి నీడనిచ్చిన బోధివృక్షం ఇక్కడ ఇప్పటికీ ఉంది. దీనిపక్కనే పునాబోధి ఆలయం ఉంది. ఆలయ ప్రాంగణాన్ని రంగు రంగుల పతాకాలతో, మిష్టానంతో అలంకరిస్తారు. ఈ సందర్భంగా బుద్ధపూర్ణిమ పు 13వ తేదీ వస్తున్నది.

పు నెలలో సిక్కింలో అంతర్జాతీయ పునాబోధివృక్షం జరుపుతారు. అదేవిధంగా తమిళనాడులోని ఊటీలోనూ నెల రోజుల పొట్టు వేసవిఉత్సవం జరుగుతుంది. రకరకాల మిష్టికలకు ధనస్థులను అతి చిన్న రాష్ట్రమైన సిక్కింలో పు నెలలో అనేక చోట్ల పుష్ప ప్రదర్శనలు జరుగుతాయి.

పు నెలలో జరుగనున్న 110వ పుష్పప్రదర్శన సందర్భంగా ఊటీలోని గవర్నమెంట్ బొటానికల్ గార్డెన్స్ రంగు రంగుల మిష్టికలతో చూపెరులకు కన్నులవిందు చేస్తూ వున్నాయి. భారతదేశంలోనే ఒకే ఒక కార్క్ ట్రీ, టెంపిల్ బార్క్ ట్రీ, కోతులు ఎక్కని 'పుంకి ఫిజల్ ట్రీ'తో సహా ఇక్కడ దాదాపు 650 రకాల మొక్కలు, చెట్లు ఉన్నాయి. వేసవి ఉత్సవంలో ప్రధాన ఆకర్షణ మిష్టిప్రదర్శన!

పెన్నా సిమెంట్ వారి
పెన్నా సురక్ష
53 MPa Guaranteed Cement

PENNA CEMENT INDUSTRIES LTD.

Plot No. 102, Chintamani Colony, Road No. 10, Bangalore 56001, Karnataka 56001, India
www.penna-cement.com, Email: info@penna-cement.com

Phone : 22539666

23261952

Fax : 082-22332851

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

విజ్ఞాన వీచికలు :

నీలగ్రహం

చూడడానికి నెప్ట్యూన్ గ్రహం వు పూర్తిగా చురుకేను గ్రహాన్ని పోలి ఉంటుంది. రెండూ కూడా నీలం-పచ్చ వాయు మూబంతు ల్లా కనిపిస్తాయి . అయి నప్పటికీ మొదటి గ్రహానికి దాని బలరూ పొన్ని అను సరించి రోవు న సిప్పు ద్ర దేమూతురు పేట్టారు . వాతావరణం లోని పు థేన, ఎర్ర వెలుగును వెల్చేయడం కారణంగా ఈ గ్రహం నీలం రంగులో కనిపిస్తున్నదని చెబుతారు.

బెర్లిన్ పరిశోధనశాలకు చెందిన జోహాన్ గాటఫ్రెడ్ 1846 సేప్టెంబర్ 23వ తేదీ ఈ గ్రహాన్ని కను గొన్నాడు . ఈ గ్రహం చుట్టూ నల్లటి వలయాలు ఉన్నాయి . అవి తు పాను లైఉంటాయని ఖగోళశాస్త్రజ్ఞులు భావిస్తున్నారు . గ్రహం చుట్టూ నాలుగు వలయాలు ఉన్నాయి . వీటిలో రెండు వలయాలు పలచగానూ, రెండు వలయాలు చిక్కగానూ ఉన్నాయి.

నెప్ట్యూన్ గ్రహానికి ఎనిమిది చంద్రుల్ని ఉన్నాయి . వాటిలో నాలుగు వలయా లకులోబడి ఆ గ్రహాన్ని చుట్టి వస్తున్నాయి. వాటిలో ఒక చంద్రుణ్ణి ట్రైలాన్ అంటారు. ఇది పు గతా ఏడు కన్నా చాలా భిన్నమైనది. పు గిలిన చంద్రుళ్ళకు వ్యతిరేకదిశలో నెప్ట్యూన్ గ్రహాన్ని చుట్టివస్తుంది.

పూ ర్వుడికీ, నెప్ట్యూన్కూ ఉన్న మధ్య దూరం దాదాపు 4.501 బిలియన్ కిలోమీటర్లు .

మన పరిసరాలు

శాటలైట్ టెలివిజన్

టీవీల కారణంగా పీల్లల చదు ము పొడవవు న్నవి; చదు ము నుంచి వాళ్ళ ద స్టిని దారి పు శ్శిస్తున్నాయి - పు నం తల్లి దండ్రుల నుంచి తరచూ వెనె విపర్లు ఇది. అయి నా, పూ ర్లు తూ న్న ఈ కాలంలో టీవీలన్నవి పు న జీవితాల్లో విడదీయ రాని భాగంగా తయారయ్యాయి న్నవి పూ త్రం కాదనలేని వాస్తవం. అది సిరే, అసిలు టీవీ ప్రిసారాలు ఎలా జరుగుతున్నాయో మీరెప్పుడైనా ఆలోచించారా? టీవీ కార్యక్రమాలను పూ రప్రాంతాలకు ప్రిసారం, చేయ దానికి ఆర్బిసీయల్ ల శాటలైట్లను అంటిక త్రిపు ఉపగ్రహాలను ఉపయో గిస్తారు .

శాటలైట్ల చిన్నదిగా ఉండడం వల్ల, దాని ద్వారా ప్రిపించ పుంతటా ఉన్న టీవీ సేట్లకు 'సీగ్నల్స్' పంపిడం సాధ్యమవుతుంది. జియో-స్టేషనరీ శాటలైట్ భూమివేగానికి సమానమైన వేగంతో తిరగడం వల్ల, అది ఒకే చోట నిలకడగా ఉన్నట్టు కనిపిస్తుంది. దాని పోకుపూ త్రం భూ పు ప్పేజిక నిర్ణీత ప్రిదేశం ప్రి ద కేంద్రీకరించబడి ఉంటుంది.

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

మీకు తెలుసా?

ఇసుక-ఆసక్తికర వాస్తవాలు

సముద్ర తీరంలో విస్తారంగా కనిపించే ఇసుక కప్పుటలు ఒకప్పుడు బ్రహ్మాండమైన రాకాసీ బండలు అంటే నవ్వుశక్యం కాదు కదా? అల్లునా అది నిజం. వేలాది సంవత్సరాలుగా ప్రికతి శక్తుల తాకిడికి లోనై బండలు క్రమక్రమంగా ఇసుక రేణువులుగా పూరి పోయాయిన్న మాట! నిరంతరాయంగా లేచే బలమైన సముద్రమీతలల తాకిడికి మైదట బండలలోపగుల్ని ఏర్పడి, సముద్రంలోకి వెరిగి పడతాయి. అక్కడ జరిగే నిర్విరాపు రాపిడితో పాటు, నీటిలోని వివిధ రసాయనిక పదార్థాల చర్యల ప్రభావంతో అవి చిన్న చిన్న పుక్కలుగా తయారవుతాయి. ఆ తరువాత అవి చిన్న చిన్న ఇసుక రేణువులుగా అలలద్వారా తీరానికి కొట్టుకుమస్తాయి.

ఇసుకరంగు అవి తయారవున బండరాతిరంగు వీడ ఆధారపడి ఉంటుంది. ఒక్క హవాయి తీరంలో కనిపించే నలుమీత అకుపిచ్చురంగులు మాత్రమే దీనికి మినహాయింపితా అగ్నిపిర్వతాలలావా, సముద్రజలాలతో కలవడం వల్ల ఏర్పడిన రంగులు అవి.

మన దేశం గురించి తెలుసుకుందాం

విజ్ఞాన శాస్త్రం - శాస్త్రవేత్తలు

1. రాకెట్లన్న అంతరిక్షానికి తీసుకువెళ్ళిన మొదటి నాక-అరెమిటి?

2. మనకు గంగానది తెలుసు. మరి దోణ గంగోత్రి అని ఒక పెరి శోధనా నిలయా నికొమరు పేట్టారు. అది ఏడో తెలుసా?

3. సూరేళ్ళు నిండు జీవితం జీపించిన సైప్రసిడ్ల భారతీయ ఇంజనీర్ - రాజనీతివేత్త ఎవరు?

4. డా. సలీం అలీ ఎవరు? ఆయన విజ్ఞానశాస్త్రం ఏ విభాగంలో సైప్రసిడ్లు?

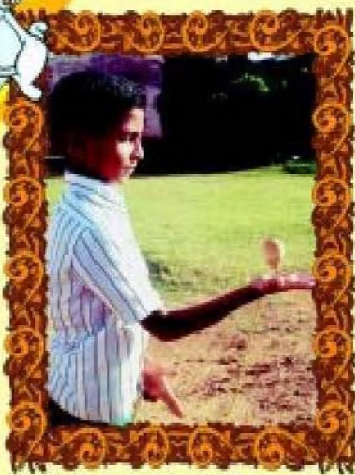
5. మహావీరాచార్య ఎవరు? ఆయన రచించిన సైప్రసిడ్ల గ్రంథం ఏది?

(వినోదాన్ని 9 9)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

MAHANTESH C. MORABAD

ఈ ఫోటోలకు
ఒక్క
పూటలోగాని,
చిన్నవాళ్ళలోగాని
వ్యాఖ్యలు
రాయ గలరా?
రెండు
వ్యాఖ్యలకూ
సింబంధం
ఉండాలి.

MAHANTESH C. MORABAD

వ్యాఖ్యలను కాంపీటీషన్ పొట్టుకార్త పేజీ రాసే ఈ నెల 25వ తేదీలోగా పూ కు అందేలా పంపాలి. పోటీ ఫలితాలు జూలై 2006 సింబిక్లో ప్రచురిస్తాం.

ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ. 100 బహుమతి ఉంటుంది.

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చందమామ, 82, డిఫెన్స్ అఫీసర్స్ కాలనీ,
ఈకాట్నాతంగల్, చెన్నై - 600 097.

అభినందనలు

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ:

మార్చి నెల పోటీ ఫలితాలు

జి. వేణు గోపాల్

10/38, గాంధీరోడ్డు రెండవ వీధి

తీర్పు త్రవ్వ - 631 209

(తప్పేళనాదు)

మొదటి ఫోటో: ఇదో విడివిచ్చు కుని వస్తావు
రెండవ ఫోటో: అంతవరకు కాపు కోలేవు!

సమాధానాలు :

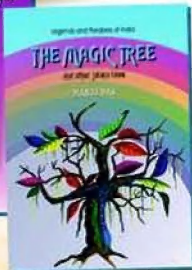
1. సొయ్య జీటి - II
2. అంటార్కిటికాలోని భారతీయ పరిశోధనా నిలయం.
3. సర్. మోక్షగుండం విశ్వేశ్వరయ్య.
4. సై ప్రెస్టిడ్జ్ పిర్రల పరిశోధకుడు. భారతదేశ పిర్రల గురించి ప్రణాళికగా పరిశోధనలు జరిపాడు.
5. 9వ శతాబ్దానికి చెందిన గణిత శాస్త్రజ్ఞుడు. గణిత సారసంగ్రహం.

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K. Press Pvt. Ltd., Chennai - 26 on behalf of Chandamama India Limited, No. 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097. Editor: B. Viswanatha Reddi (Viswam)

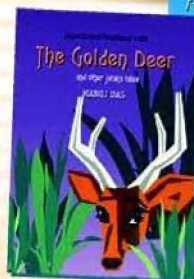
BEST GIFT FOR YOUR DEAR AND NEAR ONES

THREE EXCITING BOOKS FROM
TWO RENOWNED WRITERS FOR CHILDREN

MANOJ DAS AND RUSKIN BOND

Also four books of
**LEGENDS
AND
PARABLES OF
INDIA**
from CHANDAMAMA

INDIA IS A LAND OF STORIES, RICH IN LEGENDS, PARABLES AND MYTHS

Chandamama has enriched many generations of young minds with these stories. The spiritual subtext and moral lessons in these delightful stories continue to fascinate and mould young Indian minds.

Popular Prakashan has co-published these stories to educate, entertain and inspire the growing generation.

CHANDAMAMA

Popular
prakashan

FOR FURTHER ENQUIRIES CONTACT :
**CHANDAMAMA INDIA LTD., 82, DEFENCE OFFICERS COLONY,
CHENNAI - 600 097.**

WOULDN'T YOU LIKE TO MEET THIS MOTELY CROWD?

INDU and CHANDU who are travel bugs, found in Assam one month and Andhra Pradesh in the next.

BHOLA who is confused with everything, whether it is about his family or farm-house.

MINTOO whose mates include rhinos and hippos, otters and frogs.

NAUGHTY BALOO who never misses a chance to get into a scrape.

MUNNA whose world consists of flowers and feline creatures.

ASTRO ARIA who prefers to travel into space.

GOOBA who can be called a wordsmith.

NUTTY who plays with numbers.

And the one and only **BHEEM BOY**.

Where can
we meet them?
C'mon quick!

Where else
but in Junior
Chandamama!

JUNIOR

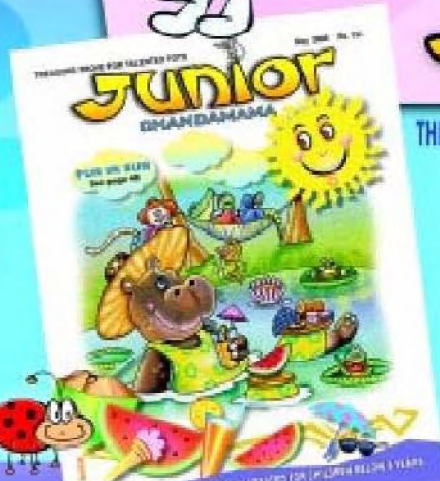
CHANDAMAMA

THE ONE-STOP COMPLETE FUN AND ACTIVITY MAGAZINE

**NOW AVAILABLE
AT YOUR NEAREST
NEWS STAND FOR
RS.15 PER COPY**

For Further Details write to :
CHANDAMAMA INDIA LTD.,
82, Defence Officer's Colony,
Ekkatuthangal, Chennai - 600 097.

**PAY ONLY
RS.150
FOR ANNUAL
SUBSCRIPTION
AND SAVE
RS.80**

STORIES AND ACTIVITIES SPECIALLY DESIGNED FOR CHILDREN BELOW 12 YEARS